

Hyvää Joulua ja Ryhdikästä Uutta Vuotta

Satakunnan ja Pirkanmaan yhteisissä pikkujouluissa joulupukki tuli juhlijoiden riemuksi jakamaan jokaiselle lahjan.

Sisällöstä:

- Eduskunta siunasi EU-eliitin erikoisedut 5
- 95-vuotias sotasankari Oiva Kankaristo 15
- PS-nuoret kokoontuivat laivalla 16
- Liana Kaarina on vaarallinen 18
- Siniristilippumme 21
- Arto Hirvonen 60 vuotta 22

Brüsselin joululahja Suomelle

Suomi sai maatalouskomissaari **Mariann Fischeriltä** koko kansakuntaamme koskevan joululahjan. Etelä-Suomen maanviljelijöiden 141-tuen vähentyminen ensimmäisinä vuosina 2,7 prosenttia vuodessa merkitsee lopputuotteen tuntuvaa kuluttajahinnan korotusta.

Tanskalaisten kinkkujen tulevaisuus tulevinakin jouluna on taattua maamme kinkkumarkkinoilla, koska Suomen siipikarja- ja sikatalous on suurissa vaikeuksissa 141-tuen vähentyessä

ja samanaikaisesti tuotantokustannusten noustessa.

Tuen alentuminen tulee vaikuttamaan moneen eri tahoon. Osansa saavat kuljetusyrittäjät ja tuotantolaitokset, unohtamatta kotimaista mylly- ja rehutuo-

tantoa. Olematonta possua tai kanaa ei tarvitse maanviljelijän ruokkia sen enempää kuin mitään muutakaan olematonta, tyhjyyttä ammottavassa navetassa.

Monet maatalousyrittäjät joutuvat lopettamaan eläinten kasvattamisen tilalla, joka on voinut olla jo useassa sukupolvessa saman suvun omistuksessa. Maanviljelijät, joilla on paljon velkaa joutuvat myymään tilojaan,

yksinkertaisesti siitä syystä, että rahat eivät riitä lainojen lyhennyksiin, korkoihin ja elämiseen tilalla. Ne tilat, jotka ovat taloudellisesti vakavaraisella pohjalla, ostavat vaikeuksissa olevia tiloja pilkkahinnalla. Tilakoot tulevat kasvamaan seuraavien vuosien aikana huomattavasti. Raha tulee rahan luokse. Vanha sanonta on surullisen totta jopa tulevana vuonna 2008.

Vanhasen hallitus taitaa uskoa joulupukkiin

Aikuiset ihmiset eivät usko joulupukkiin samalla tavalla kuin lapset. Suomi on ollut jo 13 vuotta EU:ssa kuin lapsi, jolle on annettu ymmärtää, että 141-tuki on itsestäänselvyys. Ja asiaan on tosiaan uskottu kuin joulupukkiin.

Mitään päätöstä luonnonhaittatuen käyttämisestä korvaavana tukena 141-tuen menetyksiin ei ole päätetty. Suomen olisi avattava silmänsä, ja tunnustettava se tosiasia, että olemme kurkkua myöten vaikeuksissa mahtavan EU:n syleilyssä.

Oli virhe liittyä unioniin. Oli virhe uskoa satuja ja kertoa niitä samoja satuja kansalle. Satuja kaikesta mannasta, jota unioniin liittyminen mautilojen laareihin toisi. Valmistaudutaan nyt hyvät päättäjät taistelemaan kynsin hampain LFA-tuen (luonnonhaittatuki) mahdollisuuksista korvata menetetty 141-tuki.

Mitään emme tule saamaan ilmaiseksi. On korkea aika koplata tuki Euroopan Unionin tulevaan uudistumissopimukseen

(äännetään: uusi perustuslaki).

Tässä käy niin, että uudistussopimus päätetään ensin. Suomalaisille kerrotaan, että hyvin tuossa LF-tuessa teille tulee käymään. Suomen päättäjien silmät loistavat kuin joulukuusenvälöt, kun he selittävät kansalle miten hyvin meillä kaikki on.

Joulu on tullut Suomelle EU-pukin kautta, joka lupaa meille yhdeksän hyvää ja kymmenen kaunista. Jos päättäjät eivät itse uskalla tai ymmärrä tätä asiayhteyttä, niin antakaa hyvät kansanedustajat kansan äänestää sitovassa kansanäänestyksessä uudesta EU:n perustuslaista.

Kyllä kansa tietää. Tämäkin vanha sanonta, joka sekin pitää paikkansa näin joulukinkkujen aikana vuonna 2007.

PerusSuomalainen-lehti

Perussuomalaiset rp:n äänenkannattaja v. 1996 lähtien
ISSN 1239-2324

Ilmestyy: Joka kuun 15. päivä. 12 numeroa vuodessa.
Painos: 5.000 - 184.000 kpl
Julkaisija: Perussuomalaiset-Sannfinländarna rp
Pankkitili: Nordea 218518 - 157282
Toimitus: Mannerheimintie 40 B 56
00100 Helsinki
Puh: 0207 430 800
Fax: 0207 430 801
perussuomalainen.toimitus@saunalahti.fi

Päätoimittaja: Harri Lindell Puh. 0207 92 0362
e-mail: perussuomalainen.toimitus@saunalahti.fi
Toimittaja: Jussi Niinistö
Erikoistoimittaja: Rolf "Fred" Sormo (sairaslomalla)

Valokuvaaja: Pauli Artturi Luttinen ja Kuvapörssi Oy sekä toimittajien ja puolueväen ottamia kuvia
Layout ja taitto: Hyvän Olon Mediat Oy
Torikatu 7 A 26, 38700 Kankaanpää
Puh: 0207 920 362, fax: 0207 920 370
Webmaster: Lauri Heikkilä, Jussi Niinistö ja Iiris Peltomaa

Vakituiset avustajat: Reijo Ojennus, Ahti Moilanen, Marjo Pihlman, Jorma Uski, Vesa-Matti Saarakkala, Olli Sademies, Vaili K. Jämsä, Alpo Ylitalo.
Tilaukset/jäsenrekisteri: Marjo Pihlman 0207 430 802
E-mail: marjo.pihlman@perussuomalaiset.fi
Jäsenmaksu: 25 €/vuosi, sisältää lehden
Tilauhinnat: Vuosikerta 30 €, 1/2 vuotta 20 € irttonumero 3 €

Ilmoitushinnat: Teksti, määräpaikka ja kuulutukset: 3,00 € / pmm
Rivi-ilmoitus: 5,00 € / rivi
Aineiston muokkaus: 50 € / tunti
Painopaikka: SPOY, Kokemäki
Painopinta-ala: 260 x 380 mm
Palstojen määrä: 5-6 kpl

Aineisto: Toimitukseen viim. kuun vaihteessa. Toimitus pidättää itsellään oikeuden muokata ja otsikoida tekstejä. Lehti ei vastaa tilaamattoman aineiston säilyttämisestä tai palauttamisesta.

Puoluesihtööri

ossi.sandvik@perussuomalaiset.fi

Tehtiin Laihiat

Perussuomalaiset rynnivät kertaheitolla näkyvästi esiin Laihian kuntakartalle. Puolue nousi Laihian valtuustoon kesken kauden, kahden valtuutetun voimin. Sitoutumattoman Laihialiikkeen valtuutetut **Tapio Lehtimäki, Jouko Lehtinen** ja kunnanhallituksen jäsen **Jukka-Pekka Perkiö**, sekä lautakunta paikkojen haltijat vaikuttavat tästä lähtien Perussuomalaisina.

Asian valmistelu ja kypsyttely otti toki oman aikansa. Keskusteluja laihialaisten ja puolueen välillä käytäessä Perussuomalaisten Etelä-Pohjanmaan piirin puheenjohtaja **Tapio Pihlajan** osuus yhdyshenkilönä oli merkittävä ja työskentely tässä asiassa, lopputulosta myöten kiitettävää. Keskustelujen ja pohdintojen jälkeen koko Laihialiikkeen ydinjoukko hyväksyi muutoksen ja se toteutettiin marraskuun alussa.

Ajankohta katsottiin sopivaksi ensivuoden kunnallisvaalejakin ajatellen. Nyt Perussuomalaisilla on hyvä pohja Laihialla ja tästä on hyvä jatkaa.

Laihia-liikkeen näkyvimpänä hahmona tunnettu Jouko Lehtinen on ollut aikoinaan SMP:n edustajana valtuustossa ja kunnanhallituksessa, joten monissa asioissa arvot ovat valmiiksi kohdallaan, yhteisiä ja linjan mukaisia. Tätä taustaa vasten, tehtyä ratkaisua voidaan hyvällä syyllä pitää luonnollisen kehityksen tuloksena.

Kunnallisvaaleja ajatellen on hyvä muistaa, että rekisteröidyssä puolueessa toimiminen on helpompaa kuin sitoutumattomissa ryhmissä, joissa jokaisen ehdokkaan taakse on kerättävä kymmenen nimeä. Se on kova homma. Näissä sitoutumattomissa ryhmissä vaikuttaa myös lukuisia perussuomalaisesti ajattelevia, joiden kannattaisi har-

kita siirtymistä puolueen tunnusten alle. Laihia näytti esimerkkiä, tehkäpä perässä.

Joulu tulla jolkottaa

Joulua odottaessa on hyvä pohtia, millaisessa yhteiskunnassa tänään elämme. Monet negatiiviset asiat panevat epäilemään, että ihmisarvo on kokenut inflaation. Kyse on kuitenkin myös siitä, mitä media poimii uutisoitavaksi. Päivittäisessä uutistulvassa ikävät asiat päätyvät näkyvästi esille, silti myönteistenkin uutisten soisi olevan lööppien arvoisia. **Helen Kellerin** sanoja tapailen: "Käänä katseesi valoon niin et näe varjoja".

Kristitty maailma viettää joka vuosi joulujuhlaansa Jeesuksen syntymän muistoksi. On hienoa, että me kristityt edes kerran vuodessa hiljennymme muistelemaan suurta sivistyksemme henkistä luojaa. Jou-

lu on perinteitä pullollaan ja ennen kaikkea ilon, yhdessäolon ja hiljentymisen aikaa. Tuokioksi kaiken ylle laskeutuu ihana rauha ja hiljaisuus, joka saattaa yksinäiselle joulun viettäjäille olla ankea kokemus. Pyrkikäämme kukin mahdollisuuksiemme mukaan muistamaan ja huomioimaan myös nämä yksinäiset lähimmäisemme. Joulu muistuttaa meitä myös siitä, että valo voittaa pimeyden, toisuus valheen, rakkaus vihan ja itsekkyyden.

Toivotan oikein Hyvää Joulua jokaiselle lehtemme lukijalle.

Kemikaaliviraston hylpeet erityisedut

Suomen EU-eliitin suuri haave on toteutunut. Helsinkiin, aivan ruttopuiston naapuriin, tulee EU:n kemikaalivirasto. Se ei ole mikä tahansa pytinä vaan 400 EU-virkamiehen työ- ja etupaikka vaila vertaa. Eduskunta hyväksyi kemikaaliviraston henkilökunnan ennenkuulumattoman hylpeet erityisedut perjantain 7.12.2007 istunnossaan.

Perussuomalaisten viisihenkinen eduskuntaryhmä vastusti kohtuuttoman etupaketin hyväksymistä. Suomen hallitus oli valmistellut ja neuvotellut erityiseturpakettia ja yritti saada eduskunnan taipumaan "tapahtuneeseen tosiasiaan".

Arvostelin täysistunnossa ankarasti kemikaaliviraston erityiseturpuja. Puhe tuli pääkohdin ulos myös radiosta. Kansalaiset eivät meinanneet uskoa korviaan, että Suomi on avaamassa tietä ja tilaa uusille EU-eliitin erikoiseduille. Tässä yhteydessä on syytä todeta, että päätöksen EU-kemikaaliviraston erityiseduista hyväksyi Suomen Eduskunta, jolla olisi ollut valta myös esitys hylätä. Kyse ei siis ollut EU:n määräyksestä vaan EU:n herraporukan iltalypseystä, johon Suomen neuvottelijat taipuivat ja jonka eduskunta murskaavien ääntenemmistöin hyväksyi.

Asiasta on juttu ja äänestyskartta toisaalla tämän lehden sivuilla.

Kannatuksen ja kateuden yhteiselo

Perussuomalaiset voittivat vaalit. Saimme lähes 80 000 lisä-ääntä. Suuri ja makea voittomme oli poliittisille kilpailijoillemme karvas pettymys. Kannatuksemme on mielipidetutkimusten mukaan jatkanut kasvuaan. Gallupit eivät äänestä ja vain annetuilla äänillä on merkitystä.

Vanhon puolueiden tilaaman TNS gallupin mukaan Perussuomalaisten hyväksyttävyyden lisääntynyt kohinalla ja puolueen äänestämisen kokee houkutte-

leväksi tai melko houkuttelevaksi lähes kaksikymmentä prosenttia äänestäjistä. Tämä tutkimustieto takaa sen, että poliittiset vastustajamme eivät varmasti jää tuleen makamaan. Ensimmäisiä merkkejä kaikenkarvaisista likakampanjoista on jo näkyvissä.

Politiikka on laji, jossa kateus voittaa kiiman. Poliittisen menestyksen kaipuu on monilla niin kovaa, että keinoista tulee päämäärää tärkeämpiä. Sellainen ihminen on enemmän säälittävä kuin vaarallinen. Kateudelle ja koston perustuva politiikka ei koskaan johda pysyviin tuloksiin, eikä kestäväan kannatukseen. Poliitiikka on yhteisten asioiden hoitoa yhteiseksi hyväksi.

Politiikassa johtopaikoilla joutuu tahottomaan monenlaisen lokakampanjan kohteeksi. Sille ei voi mitään – kuuluu ikäviin luontaisuuksiin. Erityisesti kohteeksi joutuvat puolueen ja piirien sekä valtuustoryhmien johtohenkilöt ja kansanedustajat sekä palkattu henkilökunta. Johtohenkilöiltä kysytään kestävyyttä ja sietokykyä. Vääryyttä ei pidä hyväksyä ja puolue- ja piirikokosten antamaa valtaa on uskallettava käyttää.

Olen ollut puheenjohtaja toistakymmentä vuotta, enkä ihmistä pelkää. Kokemus auttaa myös näkemään, että mihin pitää

*"Työmme on kesken
ja toiminta
paremman
Suomen puolesta
jatkuu"*

PerusSuomalainen
puheenjohtaja Timo Soini

reagoida ja mihin ei. Tyhjapäisiin riidanhastajiin kulutettu aika on pois hyödylliseltä työltä. **Mauno Koivisto** mukailen, ei kannata provosoida vaikka provosoidaan.

Poliittiselle johtajalle on aina hyväksi, että tulee sekä myönteistä että kielteistä palautetta. Siitä tietää, että sanoma on ymmärretty ja se on mennyt perille. Toisen poliittinen tosiasia on, että varmoja ääniä ei seuraavissa vaaleissa ole. Ne on aina hankittava uudelleen. Kukaan ei pääse vuorollaan valtuustoon tai kansanedustajaksi. Sinne pääsee, jos saa tarpeeksi ääniä.

Hyvää Joulua ja Onnellista Uutta Vuotta

Perussuomalainen väki voi käydä hyvillä mielin joulun viettoon. Poliittisesti vaalivuosi oli meille hyvä. Monenlainen vääryys ja puute voivat Suomessa vielä liian hyvin. Työmme on kesken ja toiminta paremman Suomen puolesta jatkuu. Haluan toivottaa kaikille Perussuomalaisten kannattajille ja tämän lehden lukijoille Hyvää Joulua ja Onnellista Uutta Vuotta.

Eduskunnassa sanottua

"Viinaverot ja viinan hinta ovat tietysti aina puhuttaneet tässä talossa tämän yli 20 vuotta, minkä itse täällä olen ollut. Itse vastustin silloin aikoinani tätä 40 prosentin kertarysäystä, ja se oli minun mielestäni suurin virhe tässä uudistuksessa, että niin paljon kerralla laskettiin sitä. Nyt se alkoholipoliittikan muutos, eli lähdettiin suosimaan väkeviä, on johtanut myös siihen, että nuorisoon osalta ei oikeastaan mitään välivaihetta ole vaan siirrytään suoraan Koskenkorvaan. Se on monelle nuorelle aika kohtalokasta ollut. Itse tiedän entisen ammattini johdosta myös sen, mikä tilanne on – on viinan hinta korkea tai ei – että ne, jotka juovat, juovat varmasti ja ostavat, oli hinta mikä hyvänsä, taikka sitten, jos ei ole rahaa ostaa, niin sen jälkeen harrastetaan niin sanottua kotipolttoa. Salakuljetus erityisesti oli silloin ainakin Pohjanmaalla, jossa nimismiehenä ja syyttäjänä toimin, erittäin yleistä."

Raimo Vistbacka 20.11.2007

"Olin suhteellisen hyvin rasvoittunut opiskelijamaisteri, kun 26-vuotiaana lähdin armeijaan, ja täytyy sanoa, että hyvää teki pieni höykytyys ja liikunta ja niin varmaan tekee tulevillekin polville. Mutta sen verran haluaisin sanoa tästä naisten asepalveluksesta, että on hyvä sitten, että löytyy niitä naisia, jotka kantavat vastuuta aseellisesta maanpuolustuksesta, jos ei kerran tarpeeksi miehiä löydy... Sitten kun ed. **Arhimmäki** sanoi, onko vihreillä selkärunkaa, niin selkärunkainen vihreä on hieman samanlainen yhdistelmä kuin rehellinen autokauppias, hymyilevä fasisti tai onnellinen kommunisti, eli kun tulee tarpeeksi tiukka paikka, niin kyllä joutuu niin, että laidat paukkuvat."

Timo Soini 3.12.2007

"On puhuttu, että Suomi voisi korvata Ifatuen eli luonnonhaittakorvausten maksamisen kautta näitä 141:n menetyksiään. Kysynkin arvoisalta ministeriltä: Onko tämä edes mahdollista, ja jos on, niin miten hallitus aikoo asian hoitaa niin, ettei EU vie meiltä pois luonnonhaittakorvauksia niin kuin tikkaria lapsilta? Aikooko hallitus olla vieläkin mallioppilas vai joko nyt on hallitukselle tullut mitta täyteen ja alatte ajatella Suomen kansan etuja, onhan teidän tehtävänne puolustaa Suomen kansaa?"

Pentti Oinonen 29.11.2007

"Euroopan ihmisoikeustuomioistuimien on jo useassa tapauksessa katsonut Suomen rikoneen oikeudenmukaista oikeudenkäyntiä koskevaa Euroopan ihmisoikeussopimuksen määräystä, koska oikeudenkäynti on kestänyt kohtuuttoman kauan. Suomen maine saa tahrin jokaisesta yksittäisestä tapauksesta... Vastaavanlaisia valituksia on viireillä useita. Tällainen kehitys ei ole hyväksyttävää, ja tilanteeseen tulisi puuttua asiaan kuuluvalla tavalla. Suomi on sitoutunut noudattamaan Euroopan ihmisoikeussopimusta. Niinpä maamme hallituksen on pidettävä huoli siitä, että oikeuslaitoksemme saa käyttöönsä riittävästi varoja valtion talousarvosta eikä tuottavuusohjelmalla lohkaista entisestään oikeuslaitoksen resursseja."

Pirkko Ruohonen-Lerner 22.11.2007

Veteraaneilta Vistbackalle kunniamerkki

Puolustusministeri **Jyri Häkämies** on myöntänyt Rintamaveteraaniliitto ry:n esityksestä kansanedustaja **Raimo Vistbackalle** Rintamaveteraaniliiton kunniamerkin arvokkaasta tuesta ja myötämielisyydestä sotiemme veteraaneja kohtaan. Tämä huomattava kunnianosoitus myönnettiin Vistbackalle itsenäisyyspäivän alla.

Presidenttiä tapaamassa

Perussuomalaisten eduskuntaryhmä virkailijoinen vieraili 20. marraskuuta presidentinlinnassa Tarja Halosen vieraana.

Valtionhallinnon keskittämismvimma

Valtionhallinnossa on, jälleen kerran, meneillään monilla eri hallinnonaloilla toimintojen keskittämismvimma.

Oikeusministeriön työryhmä esittää käräjäoikeuksien yhdistämistä siten, että Suomessa olisi tulevaisuudessa nykyisten 54:n asemasta 25 käräjäoikeutta. Samalla suljettaisiin monilta paikkakunnalta istuntopaikat. Oikeusministeriön toimestahan on jo tehty syyttäjäorganisaation keskittäminen kuluvan vuoden huhtikuun alusta lukien.

Keskittäminen kiihtyy

Ensi vuoden alusta ulosotto tulee kokemaan oman organisaatiouudistuksensa. Saman suuntaisia palvelujen heikentämisiä ja keskittämisiä on suunnitteilla monilla muillakin valtionhallinnon aloilla.

Poliisin palvelujen ja hallintorakenteen osalta valtioneuvosto on tehnyt äskettäin päätöksensä. Siinä toteutetaan paikallispoliisin rakenneuudistus. Vuoden 2009 alusta paikallispoliisitoimintaa hoitaa entisten 90 poliisilaitoksen sijaan 24 poliisilaitosta. Tätä päätöstä perustellaan kansalaisten palveluiden saatavuuden ja laadun turvaamisella koko maassa, myös harvaan asutuilla alueilla. Uskoo, ken tahtoo.

Hallituksen toimestahan eduskunta on äskettäin hyväksynyt lain, jolla kihlakuntavirastot on

purettu. Kihlakuntaudistushan tuli voimaan vuoden 1996 alusta, kun nimismiespiirijärjestelmä romutettiin ja perustettiin 90 kihlakuntaa poliisi-, syyttäjä- ja ulosototehtäviä varten. Aikaisemminhan meillä oli 222 nimismiespiiriä

ja 26 ns. vanhojen kaupunkien erillistä toimialakohtaista virastoa.

Kuinka kävi?

Muistan elävästi, kuinka vakuuttavasti silloisen hallituksen minis-

terit perustelivat nimismiesjärjestelmän romuttamista. Uudistuksella piti turvata sisäinen turvallisuus, poliisin näkyvyys, poliisipalvelujen saatavuus, tehokas rikostutkinta ja kaikki muukin kansalaisten palvelujen saatavuus, joita nimismiespiireistä oli aikaisemmin saatu, piti parantua; uudistuksen kautta vain huomattavasti taloudellisemmin kuin aikaisemmin. Vaan kuinka kävi?

Haluaisin nähdä sen sinisilmäisen päättäjän, joka voi julistaa, että kyseinen uudistus toi mitään hyvää silloisen uuden kihlakunnan reuna-alueen kansalaisille. Usealla paikkakunnalla poliisipalvelujen saatavuus romahti. Poliisin näkyvyydestä ei voi puhua enää lainkaan vakavasti. Monella paikkakunnalla poliisia on saanut ja saa odottaa kohtuuttoman pitkään. Tämä johtuu yksinkertaisesti siitä, että poliisipartioita ei ole riittävästi ja etäisyydet ovat tulleet kohtuuttoman pitkiä.

Nyt kun hallintorakennetta uudistetaan vielä suuremmiksi yksiköiksi, tulee tilanne jonkin ajan kuluttua heikkenemään entisestään. Nyt luvataan ummet ja lammet. Täytyy oikein onnitella, kuinka vakuuttavasti esimerkiksi hallintovaliokunnan enemmistö perustelee poliisin paikallishallinnon uudistamista. Jos ei olisi näin pitkään saanut seurata tyhjänpäiväisiä lupauksia uudistusten välttämättömyydestä kansalaisten hyväksi, voisi jopa uskoa noita vakuutteluja poliisipalveluiden saatavuuden ja laadun turvaamisesta tulevaisuudessa myös haja-asutusalueilla.

Tuottavuus taikasanana

Tämän kaiken takana lienee Vanhasen hallitusten esille nostama muotiasana "tuottavuus". Hallitus on virallisesti päättänyt tuottavuutta lisäävistä toimenpiteistä, jotka johtavat palveluiden ja hallinnon uudistumiseen ja tehostumiseen sekä samalla henkilöstömäärän pienenemiseen vuodesta 2005 vuoteen 2011 mennessä yhteensä noin 9 600 henkilötyövuodella. Tuon taikasanan nimissä tehdään mitä ihmeellisimpiä asioita.

Palvelujen keskittäminen yhä etäämmälle suuriin keskuksiin, tulee tavallisille veronmaksajille monella tavalla ongelmalliseksi. Jos reuna-alueilla asuva haluaa saada valtion hallinnon palveluja, on matkustettava kymmenien kilometrien päähän. Se vaatii aikaa ja lisää kustannuksia. Verot kyllä kelpaavat. Niillähän palvelut pääosin kustannetaan.

Ehdoton edellytys mielestäni on, että poliisin nykyiset palvelut lupaym. asioissa pitää säilyttää niissä palvelupisteissä, missä ne jo nyt ovat olemassa. Lisäksi katson, että uusien poliisilaitosten johdon edustajan on "päivystettävä" säännöllisesti palvelupisteissä, jolloin tämä on asiakkaiden tavattavissa ja samalla toteuttaa paljon puhuttua päätösten tekemisen ns. läheisyysperiaatetta. Se on myös kokonaistaloudellisesti edullisempaa. Myös poliisin näkyvyyttä reuna-alueilla on lisittävä ennalta-estävyydenkin nimissä.

Eiköhän olisi aika panna piste nykyiselle keskittämismvimalle kansalaisten tasavertaisen kohtelun nimissä?

Valtioksi valtioiden joukkoon

Maamme antoi itsenäisyysjulistuksensa yhdeksän vuosikymmentä sitten. Tahdoimme valtioksi valtioiden joukkoon. Jo reilu vuosikymmen sitä ennen suomalaiselle kansanvallalle, kansalaisyhteiskunnalle ja valtiolliselle itsenäisyydelle luotiin pohjaa, kun kaikki Suomen kansan piirit - myös torpparit ja työläiset, mäkitupalaiset ja muonamiehet, rengit, piit ja itseliset, niin miehet kuin naiset - olivat ennakkoluulottoman eduskuntaudistuksen myötä saaneet tasavertaisen mahdollisuuden osallistua päätöksentekoon.

Ei vaivatta vapaus

Me tiedämme, että isänmaamme itsenäisyys on lunastettu kalliilla hinnalla. Vapaus ei ole tullut vaivatta. Eduskunnan 6. joulukuuta 1917 hyväksymän itsenäisyysjulistuksen sanoista tuli todellisuutta keväällä 1918, kun vapaussoturit

ensimmäisen maailmansodan loppupöyryteissä ajoivat maasta vie-raan vallan sotavoimat. Talvi- ja jatkosodan taistelijat puolestaan varmistivat nuoren kansakunnan itsenäisyyden. Suomi on yksi niistä kolmesta eurooppalaisesta toiseen maailmansotaan osallistuneesta maasta, jonka pääkaupunki säilyi miehittämättömänä.

Karua kerrottavaa

Kansakunnan selviytymisen hinta on numeroina karua kerrottavaa. Kymmenien tuhansien sankarivainajien lisäksi joka 16:nne-sta Suomen miehestä tuli sotainvalidi, joka 17:nnesta naisesta sotaaleski ja joka 25:nnesta lapsesta sotaorpo. Selvää on, että ilman ve-

teraaneja ja heitä tukenutta kotirintamaa emme huomenna juhliisi Suomen tasavallan 90. itsenäisyyspäivää. Emme saa myöskään unohtaa sotien jälkeistä jälleenrakennusta, joka loi pohjaa nykyiselle hyvinvoinnillemme. Siksi Perussuomalaisten eduskuntaryhmä haluaa tässäkin yhteydessä antaa sotasuodet kokeneelle sukupolvelle vilpittömän tunnustuksensa.

Itsenäisyytemme kulmakivi

Suomessa vallinneeseen yhteiskuntajärjestelmään ei ole koskaan kuulunut orjuus. Vapaudentahto on itsenäisyytemme kulmakivi. Haluamme itse määrätä omista asioistamme. Perussuomalaisten mielestä pohjoismainen vapaus, aito kansanvalta ja suhteellisen tsaaisesti jakautunut hyvinvointi ovat edelleenkin puolustamisen arvoisia. Siksi uskallamme sanoa, että nykymuotoinen EU-jäsenyys

rajoittaa jo merkittävästi kansallista itsemääräämisoikeuttamme. Euroopan unionin perustustalain hyväksyminen olisi harppaus kohti liittovaltiota. Se olisi vastoin itsenäisyysjulistuksemme henkeäkin. Tätä kehitystä emme voi hyväksyä. Koska tämä on viimeinen ryhmäpuheenvuoro, Perussuomalaiset haluavat lopuksi toivottaa onnea ja menestystä Suomen kansalle sekä rohkeutta, valppautta ja viisautta nykyisille ja tuleville kansanedustajille taistelussa Suomen itsenäisyyden, kansanvallan ja kansalaisten hyvinvoinnin puolesta, että kymmenen vuoden kuluttua voimme viettää itsenäisen Suomen satavuotisjuhlaa.

Raimo Vistbacka
Perussuomalaisten
ryhmäpuheenvuoro
itsenäisyyden 90-
vuotisjuhlaisuudessa
eduskunnassa 5.12.2007

Jyrkkä ei eurovirkamiesten erikoiseduille

Perussuomalaisen puheenjohtaja **Timo Soini** on esittänyt jyrkän vastalauseen Helsinkiin perustettavan Euroopan kemikaaliviraston virkamiesten erikoisetuja vastaan. Soinin mielestä hallituksen toimesta eurovirkamiehille räätälöidyt etuudet, kuten verovapaat henkilöautot, ovat tarpeettomia. Soini jyräsi asiasta eduskunnassa 28. marraskuuta.

– On tämä ihmeellistä. Täällä tapellaan sormet kuralla, kun yritetään saada pieniä etuja pienille ihmisille, eläkeläisille, lapsiperheille, sorretuille ja syrjäytetyille. Mutta ei ole rahasta pulaa, kun annetaan verovapaata autoa, annetaan kaiken näköisiä etuuksia. Arvonlisäverojakaan ei tarvitse maksaa. Maksetaan nekin köyhällä kansalla. Ja tästä ollaan nyt sitten ylpeitä, totesi Soini.

EU konkurssiin

Soini siteerasi puheessaan toimittaja **Erkki Toivasta**, joka on arvostettu eurohuomioitsija. Toivanen oli kirjoittanut Uuden Suomen nettilehdessä 26. marraskuuta seuraavasti:

– Minua ei yllättänyt Suomen tiedotusvälineiden vaikeneminen EU:n tilintarkastustuomioistuimen päätöksestä hylätä EU:n komission budjettivarojen käyttöä vuodelta 2006. Kolmannentoista kerran peräkkäin kielteiset tarkastuslausunnat kohdistuivat suureen osaan budjettia. Tuomioistuin on kieltäytynyt hyväksymästä kokonaisuudessaan komission tilejä jokaisena vuotena, jotka Suomi on ollut EU:n jäsenenä. Liikemyönteisenä EU olisi pantu konkurssiin vuosia sitten ja sen johto istuisi telkien takana.

Nepotismia ja lahjontaa?

Soinin mukaan Toivasen kirjoitus kuvastaa, millaisessa järjestelmässä me olemme. Se on Ranskan ja Belgian hallintokulttuuria, joka suosii nepotismia ja puolivaihtoa lahjontaa. Tämä järjestelmä ujuttautuu nyt demokraattiseen Suomen tasavaltaan.

– On tämä aivan käsittämätöntä. Mitä vanhat puolueet vasemmalta oikealle? Minä odotan erityisesti sosialidemokraattien reaktiota, sanoi Soini eduskunnassa antaen samalla tunnustusta vasemmistoliittolaisille, jotka olivat asiassa Perussuomalaisten kanssa samaa mieltä.

– Sileäkätisten kokoomuslaisten kohdalta tätä en kyllä ihmetele, että heidän ovat rälssien puolella olleet aina ennenkin, lausui Soini.

Suomen kansa maksaa

– Ei se ole tyhmä, joka pyytää erikoisetuja. Se, joka maksaa, se on tyhmä. Suomen kansa maksaa, sanaili Soini.

– Meille sanotaan, että saamme 400 työpaikkaa. Kun me saamme 400 työpaikkaa suomalaisen yritykseen, me saamme verotuloja. Montako veroeuroa tämä Kemikaaliviraston porukka maksaa Suomen valtion kassaan tai kunnallisveroa Helsingin kaupungille, kysyi Soini ja vastasi itse: nolla euroa.

Eduskunta siunasi EU-eliitin röyhkeät erikoisedut

Äänestystulos kansanedustajittain:

Ahde Matti /sd	Jaa	Kiuru Krista /sd	Jaa	Rajala Lyly /kok	Jaa
Ahonen Esko /kesk	Jaa	Kiviniemi Mari /kesk	Jaa	Rajamäki Kari /sd	Jaa
Akaan-Penttilä Eero /kok	Jaa	Kiviranta Esko /kesk	Jaa	Rantakangas Antti /kesk	Jaa
Alanko-Kahiluoto Outi /vihr	Jaa	Komi Katri /kesk	Jaa	Rauhala Leena /kd	Ei
Alatalo Mikko /kesk	Jaa	Korhonen Martti /vas	Ei	Ravi Pekka /kok	Jaa
Andersson Claes /vas	Poissa	Korhonen Timo /kesk	Jaa	Rehula Juha /kesk	Jaa
Andersson Janina /vihr	Jaa	Korkeaouja Juha /kesk	Jaa	Reijonen Eero /kesk	Jaa
Anttila Sirkka-Liisa /kesk	Jaa	Koski Valto /sd	Jaa	Risikko Paula /kok	Jaa
Arhinmäki Paavo /vas	Ei	Koskinen Jari /kok	Jaa	Rossi Markku /kesk	Jaa
Asell Marko /sd	Jaa	Koskinen Johannes /sd	Jaa	Ruohonen-Lerner Pirkko /ps	Ei
Asko-Seljavaara Sirpa /kok	Jaa	Koskinen Marjaana /sd	Poissa	Räsänen Päivi /kd	Ei
Autio Risto /kesk	Jaa	Kumpula-Natri Miapetra /sd	Poissa	Rönni Tero /sd	Ei
Blomqvist Thomas /r	Jaa			Saarela Tanja /kesk	Poissa
Brax Tuija /vihr	Poissa	Kuoppa Mikko /vas	Ei	Saarinen Matti /sd	Jaa
Feldt-Ranta Maarit /sd	Poissa	Kuusisto Merja /sd	Jaa	Salo Petri /kok	Jaa
Filatov Tarja /sd	Jaa	Kyllönen Merja /vas	Poissa	Salolainen Pertti /kok	Jaa
Forsius Merikukka /vihr	Jaa	Kähkönen Lauri /sd	Jaa	Salovaara Pertti /kesk	Jaa
Gestrin Christina /r	Jaa	Kärkkäinen Kari /kd	Ei	Sarkomaa Sari /kok	Jaa
Gustafsson Jukka /sd	Jaa	Kääriäinen Seppo /kesk	Jaa	Sasi Kimmo /kok	Jaa
Guzenina-Richardson Maria /sd	Poissa	Laakso Jaakko /vas	Ei	Satonen Arto /kok	Jaa
		Lahtela Esa /sd	Ei	Seurujärvi Janne /kesk	Jaa
Haapoja Susanna /kesk	Jaa	Laitinen Reijo /sd	Jaa	Sihto Paula /kesk	Jaa
Haavisto Pekka /vihr	Jaa	Lapintie Annika /vas	Ei	Sinnemäki Anni /vihr	Jaa
Hakola Juha /kok	Jaa	Larikka Jari /kok	Jaa	Sirnö Minna /vas	Ei
Harkimo Leena /kok	Jaa	Laukkanen Markku /kesk	Jaa	Skinnari Jouko /sd	Jaa
Hautala Heidi /vihr	Jaa	Lauslahti Sanna /kok	Jaa	Soini Timo /ps	Ei
Heikkinen Hannakaisa /kesk	Jaa	Laxell Jouko /kok	Jaa	Sumuvaori Johanna /vihr	Jaa
Heinonen Timo /kok	Jaa	Lehti Eero /kok	Jaa	Söderman Jacob /sd	Jaa
Heinälouoma Eero /sd	Jaa	Lehtomäki Paula /kesk	Poissa	Tabermann Tommy /sd	Jaa
Hemmilä Pertti /kok	Jaa	Leppä Jari /kesk	Jaa	Taimela Katja /sd	Jaa
Hemming Hanna-Leena /kok	Jaa	Lindén Suvi /kok	Poissa	Taiveaho Satu /sd	Jaa
Henriksson Anna-Maja /r	Jaa	Lintilä Mika /kesk	Jaa	Tallqvist Tarja /kd	Ei
Hiltunen Rakel /sd	Jaa	Lipponen Päivi /sd	Jaa	Tennilä Esko-Juhani /vas	Ei
Holmlund Anne /kok	Jaa	Manninen Hannes /kesk	Jaa	Thors Astrid /r	Jaa
Hoskonen Hannu /kesk	Jaa	Matikainen-Kallström Marjo /kok	Jaa	Tiilikainen Kimmo /kesk	Jaa
Huovinen Susanna /sd	Jaa			Tiura Marja /kok	Jaa
Hurskainen Sinikka /sd	Jaa	Mieto Juha /kesk	Jaa	Tiusanen Pentti /vas	Ei
Hyssälä Liisa /kesk	Jaa	Mustajärvi Markus /vas	Poissa	Toivakka Lenita /kok	Jaa
Häkämies Jyri /kok	Jaa	Mäkelä Jukka /kok	Jaa	Tuomioja Erkki /sd	Jaa
Hänninen Tuomo /kesk	Jaa	Mäkelä Outi /kok	Jaa	Tynkkynen Oras /vihr	Jaa
Jaakonsaari Liisa /sd	Jaa	Mäkinen Tapani /kok	Jaa	Tölli Tapani /kesk	Jaa
Jaskari Harri /kok	Jaa	Naucélér Elisabeth /r	Jaa	Ukkola Tuulikki /kok	Jaa
Järvinen Heli /vihr	Jaa	Nepponen Olli /kok	Jaa	Urpilainen Jutta /sd	Jaa
Kaikkonen Antti /kesk	Jaa	Niinistö Ville /vihr	Jaa	Uusipaavalniemi Markku /kesk	Jaa
Kalli Timo /kesk	Jaa	Nordman Håkan /r	Jaa		
Kallio Reijo /sd	Jaa	Nurmi Tuija /kok	Poissa	Vahasalo Raija /kok	Jaa
Kalliomäki Antti /sd	Jaa	Nylander Mikaela /r	Poissa	Valpas Unto /vas	Ei
Kallis Bjarne /kd	Ei	Nylund Mats /r	Jaa	Vanhanen Matti /kesk	Jaa
Kalmari Anne /kesk	Jaa	Oinonen Lauri /kesk	Jaa	Vapaavuori Jan /kok	Jaa
Kaltiokumpu Oiva /kesk	Jaa	Oinonen Pentti /ps	Ei	Vehkaperä Mirja /kesk	Jaa
Kanerva Ilkka /kok	Jaa	Ojala-Niemelä Johanna /sd	Jaa	Vehviläinen Anu /kesk	Jaa
Kangas Matti /vas	Ei	Ojansuu Kirsi /vihr	Jaa	Viitamies Pauliina /sd	Jaa
Kankaanniemi Toimi /kd	Ei	Ollila Heikki A. /kok	Jaa	Viitanen Pia /sd	Jaa
Kantola Ilkka /sd	Jaa	Orpo Petteri /kok	Jaa	Viljanen Ilkka /kok	Jaa
Karhu Saara /sd	Poissa	Paajanen Reijo /kok	Jaa	Vilkuna Pekka /kesk	Jaa
Karhuvaara Arja /kok	Jaa	Paasio Heli /sd	Jaa	Virkkunen Henna /kok	Jaa
Karimäki Johanna /vihr	Jaa	Paatero Sirpa /sd	Jaa	Virolainen Anne-Mari /kok	Jaa
Karjula Kyösti /kesk	Jaa	Pakkanen Markku /kesk	Jaa	Virtanen Erkki /vas	Ei
Karvo Ulla /kok	Poissa	Palm Sari /kd	Ei	Virtanen Pertti /ps	Ei
Kasvi Jyrki /vihr	Poissa	Paloniemi Aila /kesk	Jaa	Vistbacka Raimo /ps	Ei
Katainen Elsi /kesk	Jaa	Pekkarinen Mauri /kesk	Jaa	Vuolanne Antti /sd	Poissa
Katainen Jyrki /kok	Jaa	Peltonen Tuula /sd	Jaa	Väyrynen Paavo /kesk	Jaa
Kataja Sampsa /kok	Jaa	Pentti Klaus /kesk	Jaa	Väätäinen Tuula /sd	Jaa
Kaunisto Timo /kesk	Jaa	Perkiö Sanna /kok	Jaa	Wallin Stefan /r	Jaa
Kauppila Matti /vas	Ei	Pihlajaniemi Petri /kok	Jaa	Wideroos Ulla-Maj /r	Jaa
Kerola Inkeri /kesk	Jaa	Puhjo Veijo /vas	Ei	Yrttiaho Jyrki /vas	Ei
Kiljunen Anneli /sd	Jaa	Pulliaainen Erkki /vihr	Jaa	Zyskowitz Ben /kok	Jaa
Kiljunen Kimmo /sd	Jaa	Puumala Tuomo /kesk	Jaa		

Ryhdistyksestä ja työntäyteistä vuotta 2008

ALAHÄRMÄ

Antti Kleimola
Harri Tyni
Jouni Tyni

ALAJÄRVI

Iida ja Matti Halla-aho
Sauli Hänninen
Jukka Kangastie
Simo Kangastie
Tapio Kantokoski
Timo Kivimäki
Osmo ja Raija Kyrölahti
Lauri Leppäkangas
Markku ja Rauha Leppäkangas
Olavi Liikala
Matti ja Tuula Linna
Sinikka ja Timo Pakka
Heikki Saarenmaa
Helena Tumova
Maija Viljanmaa
Raimo ja Helena Vistbacka

ALASTARO

Hannes Heikkilä

ALAVIESKA

Esa Nahkala
Kari Nahkala
Rauno Taka-Eilola

ANJALANKOSKI

Kari Hänninen
Harry Kiskonen

ASIKKALA

James Hirvisaari

ASKAINEN

Leila Lehtola
Pentti ja Anneli Rusi
Taito Ylhäinen

ESPOO

Saku Daavitsainen
Veikko Granqvist
Inga Helin-Savolainen
Arja Juvonen
Jarkko Korpi
Jarno ja Mervi Kukkonen
Teemu Lahtinen
Saana Lehto
Marjo Pihlman
Jouko Pirttimäki
Tommi Ristola
Timo Soini perh.
Seppo Sonkeri
Espoon Perussuomalaiset ry

EURA

Anne ja Antti Nevala
Vesa Suvanto

FORSSA

Timo Hellman
Urpo Leppänen

HAAPAJÄRVI

Heikki Parttimaa
Lasse Vuolteenaho

HALSUA

Elmeri I. Hietaharju
Tapio Hotakainen
Seppo M Karvonen

HAMINA

Jyrki Kaasinen
Markku Liimatainen
Martti Tamminen

HATTULA

Johannes ja Aili Hannukkala

HAUKIPUDAS

Seppo Leskinen ja
Sisko Runni-Leskinen

HEINOLA

Harri ja Marjatta Kerijoki
Hannu ja Irma Ojala

HEINÄVESI

Olavi ja Siiri Eteläinen
Ninne ja Kauko Kilpeläinen
Juha Lyytikäinen perh.
Kauko ja Rauha Lyytikäinen
Martti ja Suoma Räsänen

HELSINKI

Paul Henrik Brusin
Petri, Kirsi ja Jiri Haapanen
Pekka Tapio Harjanne
Martti Holmström
Stina Holmström
Hans Ifström
Markku Junnila
Tuure Karhunen
Markku Kivimäki
Erja Kouvo
Leila Kujanpää-Kyyhkynen
Tuula Kuusinen
Marika Kähärä-Zekki Jynda
Juha-Pekka Lekola
Teija "Tepa" Merinen
Jarmo Mero
Anneli Nyström
Aku Porkola
Pekka Rautiainen
Tommi Rautio
Johanna Rossi
Olli Sademies
Rolf "Fred" Sormo
Siiri Tyllinen
Antti Valpas
Arto Välikangas
Kontulan Perussuomalaiset ry
Länsi-Helsingin Perussuomalaiset ry
Koillis-Helsingin Perussuomalaiset ry
Helsingin Perussuomalaiset Yrittäjät ry
Uudenmaan Akateeminen Perussuomalaisseura ry

HOLLOLA

Unto Varonen

HONKAJOKI

Pauli Saarinen

HUITTINEN

Harri Lindell
Simo Riuttamäki

HÄMEENKYRÖ

Reijo Nieminen
Hannu ja Mirja Tervalampi
Jouko ja Päivi Tervalampi
Sirkka Tervalampi

HÄMEENLINNA

Matti Lähteenmäki ja Anita Laine

Erkki Roisko

Hilkka Salonen

IISALMI

Leo Ihatsu
Timo Mähönen
Toivo Pirhonen

ILMAJOKI

Kalervo Lähteenmaa
Helvi Pukkila
Kaisu Talvitie
Pentti ja Aki Tolonen

ILOMANTSI

Tauno Hassinen
Veikko Kettunen
Pekka Martiskainen
Taisto Tanskanen
Tapio Tykkyläinen

IMATRA

Jari Hynninen
Pentti Kaikko

ISOJOKI

Raimo Malin

JALASJÄRVI

Martti ja Aino-Maija Alkula
Keijo Haanpää
Marjatta Haapamäki
Eino ja Kerttu Kalmari
Pertti Kalmari perh.
Sami ja Johanna Koivumetsä
Markku ja Terttu Männikkö
Juhani Pihlaja perh.
Ritva-Liisa ja Marko
Mäenpää perh.
Kari Saarinen perh.
Erkki ja Tuovi Salo
Ossi ja Päivi Sandvik
Alpo ja Sylvi Saunala
Asko Saunala
Tuomo ja Katja Saunala perh.
Kari Sysmälinen
Aimo Uimonen
Jalasjärven Perussuomalaiset ry

JOENSUU

Mane Helenius perh.
Vesa ja Arja Honkanen
Osmo ja Pirjo Kokko
Kauko-Pekka Moilanen

JOUTSENO

Satu ja Ville Soukkalahti
Matti Vattulainen

JUANKOSKI

Matti Räsänen
Lauri Rätty

JUUPAJOKI

Yrjö Niemi

JYVÄSKYLÄ

Timo Aalto
Markku Reponen
Kauko Tuupainen
Jorma Uski

JÄMIJÄRVI

Oiva Kankaristo
Jouko Lindström
Toivo Löytöluoma

JÄRVENPÄÄ

Pasi Hallikainen
Heimo Mikkanen

Jaana Siukola

Järvenpään Perussuomalaiset ry

KAAVI

Olavi Kainulainen
Ari Lievonen perh.
Markku Pasanen

KAJAANI

Jaakko ja Mirjam Kettunen
Pentti Kettunen
Anja Moilanen
Matti Pehkonen
Esko Pulkkinen
Jarkko Räsänen
Jaana Sankilampi ja Aki Rapeli

KALAJOKI

Erkki ja Eila Aho

KANGASALA

Hannu Debner
Jarmo Hupanen

KANGASNIEMI

Pekka Leskinen
Hanna-Leena Pirskanen
Juhani Saksa
Aili Siitonen
Päivi Valkonen
Kangasniemen
Perussuomalaiset ry

KANKAANPÄÄ

Anssi ja Helli Joutsenlahti
Kauko Kerola
Erkki Allan Lilja
Osmo Mattila

KANNUS

Väinö Niemonen
Esko Roiko

KARKKILA

Tiina ja Juha Sivonen

KARTTULA

Unto Airaksinen
Viljo Karhunen

KARVIA

Marja-Liisa Alkkiomäki
Ilmo Törmä

KAUHAJOKI

Annikki Alanko
Lauha Lylyoja
Tapio ja Riitta Pihlaja

KAUHAVA

Anneli Annala
Erkki Luoma
Aulis Tikkala
Reija Tyynismaa

KAUSTINEN

Juha Järvelä
Raija Läspä
Veikko Myllymäki
Toivo ja Eila Mäkelä
Aarne Nykänen
Leo Saarikettu
Vesa Viitala

KEITELE

Timo Suomipuro ja
Tiina Heikkinen

KEMPELE

Juhani Pellikka

Ryhdistyksestä ja työntäyteistä vuotta 2008

KERAVA

Juha-Pekka Aalto
Paul Enjala
Anne-Maria Ollikainen ja
Sylvi Ollikainen

KESÄLAHTI

Leo Hirvonen
Jaakko Uuksulainen

KEURUU

Eljas Notkola

KIHNIÖ

Lea Kaarina Mäkipää ja Markku
Mäkinen

KIIMINKI

Toivo Huttu
Hilja Hämäläinen
Waili Jämsä

KIRKKONUMMI

Simo Grönroos

KIURUVESI

Uuno Kananen
Eino Lappalainen
Juho Styrman
Fredrik Tikkanen
Taimi Vattukallio

KOKKOLA

Anneli Lappi
Lasse Lehtinen
Leena Oikarinen
Pekka Puolimatka ja
Hilkka Nyström
Alpo ja Helena Ylitalo

KOLARI

Pertti ja Sirkka-Liisa Sirkka

KONTIOLAHTI

Seppo ja Sirkka Kauppinen
Kauko Kontkanen perh.

KORPILAHTI

Aulis Levänen perh.
Tapio ja Riitta Levänen
Mikko ja Hilkka Niemelä
Ilma Salonen

KOTKA

Jani Aho
Juho Eerola
Arto Hirvonen ja Ritva Leppälä
Jorma Merivirta
Pertti Myllyoja
Teo Valtonen
Riku Pakkanen ja Elina Weckman,
Ville, Veli-Matti ja Selina
Freddy van Wouterghem

KOUVOLA

Eeva-Riitta Pitko
Niina Saarenpää

KRISTIINANKAUPUNKI

Väinö Kallio

KRUUNUPYY

Kalevi ja Marita Hautala

KUOPIO

Ilkka Krogerus
Antti Rantakokko
Paavo Remes
Pauli Ruotsalainen
Kari Tauriainen perh.

KUORTANE

Risto Ahola
Pentti ja Raili Etelämäki
Kalle Hernesmaa
Aaro Keski-Kuha
Antti Koskela
Evertti Mattila
Antti Maunus
Seppo Palomäki
Mauno Perälä

KURIKKA

Harri Alanko
Marja-Leena ja Jari Haapamäki
Matti ja Raili Hakala
Feelix ja Kaarina Isoluoma
Juha Kallio
Pertti Kallio
Erkki Kanamäki perh.
Elina ja Jani Koivisto
Harry Ojanen
Maarit ja Ari Perkiö
Maritta ja Veli Perkiö
Katri ja Kauko Riihimäki
Jussi Sarin
Leena, Matti ja Niina Saarakkala
Vesa-Matti ja Teija Saarakkala
Niko Väänänen
Anne ja Tommi Ylinen
Pentti ja Eeva Ylinenluopa
Kurikan Perussuomalaiset ry

KYLMÄKOSKI

Vilho ja Maija-Liisa Kirkkomäki
Rauha Väisänen
Kymäkosken Oikeutta Eläkeläisille ry

KYYJÄRVI

Markku ja Marja Sinisalo

KÄLVIÄ

Keijo Turpeinen

KÄRKÖLÄ

Matti Mäntylä

KÄRSÄMÄKI

Marja ja Tuomas Niemi
Veikko Niemi
Aimo Remes
Esko Öljymäki

LAHTI

Pentti Huttunen
Jere Jääskeläinen
Jani Karhapää
Martti Mäkelä
Harri Nieminen
Paavo Rautkoski
Matti Tervainen

LAIHIA

Maija Leena Niesniemi
Pentti ja Kerttu Poola
Ari Sillanpää

LAPINLAHTI

Vesa Föhr
Kauko Hiltunen
Risto ja Sisko Katainen
Ritva Marin
Sanna Pietikäinen

LAPPAJÄRVI

Uuno ja Suoma Heikkilä
Ahti Kautiainen
Seppo Keskivinkka
Ylli ja Pirkko Kivioja
Vesa Koivula
Veikko Särkiniemi

LAPPEENRANTA

Ilpo Heltimoinen
Aarno Kaikko
Marja-Leena Leppänen ja
Kari Ruontimo
Tuulikki Rämä
Jari Salo ja Anna Hietamies

LAPPI

Arto Laukkanen

LAPUA

Juhani Isoluoma
Esko ja Ritva Kivimäki
Annikki Pajuluoma
Olavi Peltola
Esko ja Marja-Liisa Riihimäki
Martti ja Kaarina Rintaniemi
Veikko Saarimaa

LEHTIMÄKI

Keijo ja Päivi Puskala

LEMI

Auli Kangasmäki
Raimo Muukka

LEMPÄÄLÄ

Pertti Virtanen

LIETO

Pentti Alinen
Pertti Hannula
Ari Iltanen
Arto Korelin
Henry Talonpoika
Kari Tolonen

LIMINKA

Tuomas Okkonen

LIPERI

Mikko Hartikainen
Mika Hyppönen
Esko Hyttinen
Jukka Ikonen
Marjatta Karjunen
Juhani Kummunmäki
Arvo Kuokkanen
Veli Voutilainen

LOHJA

Sari Berghäll
Kennel Walltikan

LOHTAJA

Tuomo Ojala

LOIMAA

Lauri Haverinen perh.

LOPPI

Tommi Naakka

LUUMÄKI

Helena Kuosku-Näppi

MAANINKA

Ari Kaunisaho perh.
Jorma Kalevi Kaunisaho
Pirjo Kaunisaho
Jari Kuosmanen perh.
Lauri Kuusonen

MARTTILA

Lauri Heikkilä
Yrjö Ojaniemi

MERIKARVIA

Teuvo Ruuhoneva

MIETOINEN

Juha Lehtinen

MIKKELI

Timo Hirvonen
Markku Paukku
Ossi Pigg
Markku Siitari
Tapio Siitari
Salme Vehviläinen

MUHOS

Jouko Heino
Paula ja Kauko Juka
Reijo Kamula
Reijo Lomu
Pirkko Mattila

MYNÄMÄKI

Juhani ja Leila Hannula
Pertti Lounala

MÄNTSÄLÄ

Mikko Ratia

MÄNTYHARJU

Kalevi Pilssari

NASTOLA

Arto Paajanen
Raimo Peltola

NIVALA

Lauri Kukkurainen perh.

NOKIA

Toni Kolehmainen
Rauno Vastinesluoma

NUMMI-PUSULA

Sirpa Maunola

NURMIJÄRVI

Tero Arteli
Vuokko Myllykoski
Jussi Niinistö

ORIMATTILA

Orimattilan Perussuomalaiset
Onni ja Helena Hiltunen
Seppo Venesjärvi
Sanna Lehtinen
Kaisu Roine

ORIVESI

Kaarina Lähdeniemi
Aino Yli-Harju

OULAINEN

Hannu ja Eila Iломäki
Simo Iломäki
Aarne Juhonsalo perh.

Ryhdistyksestä ja työntäyteistä vuotta 2008

OULU

Mia Hautaniemi
Vaili-Kaarina Jämsä perh.
Taimi Ranta-Suomela
Oulun Seudun Perussuomalaiset

OUTOKUMPU

Pentti Kinnunen
Petri Kokko

PALTAMO

Paavo Arffman

PARKANO

Kalevi Niemenmaa
Reijo ja Helena Ojennus

PELLO

Seppo Gullstén

PERHO

Kaino ja Elsa Huopana

PERTUNMAA

Markku ja Aija Laine
Markku ja Aini Pöyry

PIEKSÄMÄKI

Raimo Julkunen
Sakari Mattila

PIELAVESI

Olavi ja Ilona Järvisalo
Veikko Väänänen

PIIKKIÖ

Kari Yrjänäinen

POLVIJÄRVI

Lempi Pakkanen

PORI

Joni Tarkkinen
Mikko Virtanen

PORNAINEN

Kai Parviainen

PORVOO

Jukka Jusula
Mauri Rasinkoski
Pirkko Ruohonen-Lerner

PUDASJÄRVI

Juho ja Armi Kellolampi perh.
Risto ja Hilma Timonen

PUNKALAUDUN

Martti Mölsä

PYHÄRANTA

Iiris Peltomaa ja
Jarmo Rousku

PYHÄSALMI

Alpo Koski

PÄLKÄNE

Kai Männik
Matti Norokorpi

PÖYTYÄ

Ilmari ja Ulla Jalonen
Vilho Kurkela
Pasi Lepistö

RAAHE

Sakari Eskola
Altti ja Aune Juola

RAISIO

Janne Louhi
Reino Louhi

RANUA

Ari Niemelä

RAUMA

Anita ja Jukka Koivu
Tommi Otamo
Seppo Toriseva
Pasi Mäenranta

RAUTAVAARA

Pentti ja Anneli Oinonen
Marita Rautiainen
Rautavaaran Perussuomalaiset

RENKO

Aki Rantanen

RIIHIMÄKI

Jarkko Eskelinen
Seija Haataja
Merja Muronen ja
Juhani Vuorela

ROVANIEMI

Liisa Mariapori
Rovaniemen Oluthuone
Matti Säätelä

RUOVESI

Seppo Muurinen

RUUKKI

Timo Rautio

RÄÄKKYLÄ

Pauli Koponen
Arvo Tikkanen
Esa Turunen

SAARIJÄRVI

Yrjö Menschakov
Usko Muittari
Pentti ja Riitta Tuomi

SALLA

Helena Mattila

SAVITAIPALE

Pertti Niemi
Oiva Pesu

SAVONLINNA

Pertti Happonen
Raimo Lyytinen
Hannu Paukkonen
Erkki ja Pirjo Rakkolainen

SEINÄJOKI

Orvo Hakala ja Anja Vuolle
Helvi Sivula

SIIKAINEN

Eino Hautamäki
Jukka Hautamäki
Reijo Hautamäki
Terttu Hautamäki
Paavo Tuulensuu

SIIKAJOKI

Jouko Kivelä
Esko Sikkilä

SIILINJÄRVI

Erpo Savolainen

SODANKYLÄ

Jouni Yliriesto

SOINI

Arvo Kankaanpää

SOMERO

Matti Kultanen

SONKAJÄRVI

Erkki ja Anja Juutinen
Martti Kortelainen
Irja Vaistela
Ritva Ålander

SUODENNIEMI

Kalervo Huuhka
Jaakko Jokela
Hannu Jylhä

SUONENJOKI

Jouko Kröger

TAIVALKOSKI

Keijo Tauriainen
Mauno Vääräniemi

TAMPERE

Raija-Leena Hautala
Annikki Jalava
Sinikka Rantaharju
Tommi Sirviö
Eeva ja Martti Soini
Raimo Viitanen
Alli Välli
Tapani Yli-Harju

TEMMES

Aaro Junttila

TERVOLA

Juha Antinkaapo

TEUVA

Erkki ja Mainu Pakkanen
Osmo Ristiluoma
Erkki Tuokkola

TOHMAJÄRVI

Toivo Kakkonen

TOHOLAMPI

Aatto ja Aila Ahola

TOIJALA

Tapio Kivistö
Tero Mäki

TURKU

Päivi Eskola
Henry Hemanus
Elina Kunnari

Maria Lohela
Samppa Mattila
Tapio Takkunen
Jorma Toukoniemi

TUUSNIEMI

Einari ja Annikki Koponen

UTAJÄRVI

Pirjo Riitta Leinonen
Teemu ja Orvokki Mesiniemi
Ahti ja Tellervo Moilanen
Risto Väänänen

UURAINEN

Esko Ahola
Reijo Rokkamäki

UUSIKAUPUNKI

Heikki ja Jenny Isotahdon

VAALA

Risto Mäkelä

VAASA

Mika Kivimaa
Vilho Peltola
Roy Rabb

VALKEAKOSKI

Mikko Nurmo

VALKEALA

Jari Lindström
Eliisa Timonen

VANTAA

Risto Elo
Petri Falzon ja Riikka Blomqvist
Henry Hiltula
Pietari Jääskeläinen
Pauli Artturi Luttinen
Juha Malmi
Arja Niemelä
Johannes Nieminen
Jaakko Niinistö
Kalle Ylimutka
Vantaan Perussuomalaiset

VARKAUS

Seppo Pokkinen

Ryhdistä ja työntäyteistä vuotta 2008

VARPAISJÄRVI

Aulis Hietasalo
Harri Väänänen

VEHKALAHTI

Hannu Järvinen
Ilkka Kunnari
Katja Lavikka

VEHMAA

Pentti Simola

VEHMERSALMI

Pentti Miettinen perh.
Atte Savolainen
Kari ja Maija Soininen perh.
Martti Tuomainen

VETELI

Erkki ja Helena Nykänen
Arto Pihlajamaa
Urpo Pulkkinen

Esko Ruisaho
Leo Saari
Paavo Tapio
Irma Tikkakoski

VIHANTI

Paavo Ojalehto

VIMPELI

Reijo ja Pirkko Hongisto
Paavo Kangas
Mauno Mäkinen
Harri ja Anni Niemitalo
Heimo Pannula
Rauno ja Marjatta Toivola
Ville Vähämäki

VUOLIJOKI

Timo Tervonen

YLIHÄRMÄ

Matti Huhtakangas

Eija-Liisa Kiviharju-Ketola
Matti ja Rauha Kumpula
Martti ja Maija Rajamäki

YLIKIIMINKI

Veijo Väänänen

YLISTARO

Kalle Kempainen
Vainö Koivula
Pentti Korkiamäki
Antti Kytömäki
Erkki Latvala
Reino Punkari

YLÖJÄRVI

Carl Danhammer
Heleena Pekkala
Sami Savio

ÄHTÄRI

Sirkka-Liisa Lamminkoski
Niilo Lampi
Aino Lampila

ÄÄNEKOSKI

Marke Tuominen

PerusS:n erityisjärjestöjen ja piirien puheenjohtajat

Marja-Leena Leppänen
Perussuomalaiset Naiset

Ahti Moilanen
PerusS:n Oulun piiri

Vesa-Matti Saarakkala
Perussuomalaiset Nuoret

Reijo Ojennus
PerusS:n Pirkanmaan piiri

Harri Kerijoki
PerusS:n Hämeen piiri

Osmo Kokko
PerusS:n Pohjois-Karjalan piiri

Tapio Pihlaja
PerusS:n Etelä-Pohjanmaan piiri

Seppo Toriseva
PerusS:n Satakunnan piiri

Alpo Ylitälo
PerusS:n Keski-Pohjanmaan piiri

Pentti Kettunen
PerusS:n Kainuun piiri

Marke Tuominen
PerusS:n Keski-Suomen piiri

Pietari Jääskeläinen
PerusS:n Uudenmaan piiri

Pentti Oinonen
PerusS:n Pohjois-Savon piiri

Lauri Heikkilä
PerusS:n Varsinais-Suomen piiri

Hannu Purho
PerusS:n Kymen piiri

Matti Sääreli
PerusS:n Lapin piiri

Erkki Rakkolainen
PerusS:n Etelä-Savon piiri

Arto Välikangas
Helsingin Perussuomalaiset

Eduskuntaryhmä toivottaa
PerusS:n äänestäjille ja lukijoille
rauhallista Joulua
ja Hyvää Uutta Vuotta 2008.

Wunderbar ist Joulun ja Uuden Vuoden Terveys

God Jul och Gott Natt är

Wunderbar Jule og God Nat Aften

Merry Christmas and a Happy New Year

Joyous Noël et merveilleux anniversaire

Froliche Weihnachten und ein glückliches Neues Jahr

Telki, Nuvola ja Prospero Aho Nuvola

Uusi vuosi tuo uuden toivon ja uuden loivon

Raimo Vistbacka
Timo Soini
Pirkko Ruuhonen-Lerner

Raimo Vistbacka

Pertti Virtanen

Timo Soini

Pentti Oinonen

Pirkko Ruuhonen-Lerner

Puoluehallitus toivottaa parempaa ja järjestötoimintarikasta vaaliväluotta 2008

Timo Soini, puheenjohtaja

Osmo Kokko

Pentti Oinonen, 1. varapj.

Lasse Lehtinen

Auli Kangasmäki, 2. varapj.

Helena Ojennus

Pirkko Mattila, 3. varapj.

Marjo Pihlman

Ossi Sandvik, puoluesihteer

Vesa-Matti Saarakkala

Lauri Heikkilä

Ville Vähämäki

Perussuomalaiset Nuoret

Vesa-Matti Saarakkala
puheenjohtaja

Johannes Nieminen
sihteer

Ville Vähämäki
varapuheenjohtaja

Antti Valpas
toiminnanjohtaja

Pirkanmaan ja Satakunnan yhteiset pikkujoulut

Perussuomalaisten Pirkanmaan ja Satakunnan piirien väki kokoontui yhteiseen pikkujoulun viettoon Heiskarin pakariin Hämeenkyrössä. Paikalla oli 37 puolueaktiivia, väkeä oli mm. Tampereelta, Punkalaitumelta, Huittisista, Parkanosta, Kihniöstä ja Ylöjärveltä.

Juhlat aloitettiin ruokailulla. Isäntäväki oli tuonut pöytään tarjottavaksi seitsemän kilon kinkun, joka loppui jo ruokailijoiden ensimmäisellä kierroksella. **Helena Ojenuksen** kysyessä lisää kinkua talon väeltä, vastaus oli että olihan siinä muutakin tarjolla. Helena muisteli omista juhlissaan saman kokoisen kinkun riittäneen vain kymmenelle perussuomalaiselle. Tapahtuman opetus lienee: perussuomalaiset ovat lihaa syövää heterokansaa, niin naisia kuin miehiäkin.

Iloinen puheensorina täytti juhlatilan kamarit, viihtyisät pel-

timuurit oli lämmitetty ja ne toivatkin oman lämpöisen juhlaan tilaisuuteen.

Annikki Jalava (kuvassa oikealla) muisteli SMP:n aikoja, jolloin hän nuorena tyttönä jakoi Suomen Uutista polkupyörällä Tampereen Pispalassa. Seuraavissa vaaleissa alkoi Pispalasta tulla ääniä puolueelle roppakaupalla, vaikka aluetta oli kuulemma pidetty hyvin punaisena paikkana. Pikkujouluja Annikki pitää hyvänä tilaisuutena, juhlinnan lomassa saa tutustua uusiin puolueen ihmisiin.

Simo Riuttamäki ja Martti Mölsä viihtyivät juhlissa, hymyillen he vastaanottivat lahjan joulupukilta.

Ohjelmassa oli myös arpajaiset. **Moni** voitti arpajaisissa pienen paketin itselleen.

Perussuomalaiset viihtyivät Linnan juhlissa

Perussuomalaisten kansanedustajat viihtyivät itsenäisyyspäivänä Linnan juhlissa. Vasemmassa kuvassa kansanedustajamme **Pirkko Ruohonen-Lerner, Raimo Vistbacka** sekä **Pertti "Veltto" Virtanen**.

Yläkuvassa poseeraavat iloisena **Timo Soini, Tiina Soini** sekä **Raimo Vistbacka**. Kuvat otti **Helena Vistbacka**.

Satakunnan piiri kokoontui

Perussuomalaisten Satakunnan piiri kokoontui Kankaanpään kaupungintalolla sunnuntaina 18.11.2007. Kokous valitsi piiritoimikunnan puheenjohtajaksi Seppo Torisevan Raumalta.

Piiritoimikunnan varsinaisiksi jäseniksi valittiin Anssi Joutsenlahti (Kankaanpää), Ville-Petteri Laiho (Pori), Erkki Lilja (Venäjärvi), Harri Lindell (Huittinen), Pasi Mäenranta (Rauma), Pau-

li Saarinen (Honkajoki), Paavo Tuulensuu (Sammi), Ilmo Törmä (Karvia) ja Anita Koivu (Rauma). Varajäseniksi valittiin Altti Järvenpää, Antti Nevala, Petri Nurminen, Tommi Otamo ja Aulis Vehmasto.

Anita Koivu ja Seppo Toriseva Satakunnan Perussuomalaisten kokouksessa.

Satakunnan Perussuomalaisten julkilausuma:

Kuntalisä

Satakunnan Perussuomalaiset esittävät, että jokainen kunta Satakunnassa alkaisi maksaa kaikille alle kolmevuotiaalle kotihoidon kunnallisää. Kuntalisä helpottaisi lapsiperheiden taloutta, kotihoidon tukeminen voisi tulla kunnalle edullisemmaksi kuin päivähoitojärjestäminen.

Alle kolmevuotiaiden hoito on kunnille kaikkein kalleinta päivähoitoa. Esimerkiksi hoitajia tarvitaan enemmän kuin vanhempien lasten ryhmässä. Alle kolmevuotiaan kunnallinen päivähoito maksaa noin 10-13 000 euroa vuodessa. Kela maksaa 294,28 euroa kuukaudessa kotihoidon tukea. Jos kunta

maksaisi lisäksi 200 euroa kuukausittaisista kuntalisää, jäisivät kustannukset noin puoleen tästä. Lisäksi tukiraha ei jäisi kasvamaan korkoa tilille, vaan se pistettäisiin kiertoön (vaippoihin, ruokaan), joka taas tukisi paikallisia yrityksiä ja kunta saisi verotuloina osan takaisin.

Satakunnan piirin toimintasuunnitelma vuodelle 2008

Piirin toiminnan tärkein tapahtuma tulee olemaan kunnallisvaalit. Tämä tietää sitä, että ehdokashankintaan tulee ryhtyä heti. Ne kunnat, joissa ei ole vielä puolueosastoa, tulee pyrkiä saamaan mukaan naapurikunnissa toimivien aktiiv-

ien avulla asiakirja- ym. asioissa. Piiritoimikunta tulee tammikuun kokouksessaan tekemään tarkemat esitykset.

Pyritään tuomaan Perussuomalaisten näkökantoja julki tiedotusvälineissä (esim. yleisönosastopalstoilla). Perussuomalainen -lehti alkaa ilmestyä vuonna 2008 useammin kuin nykyisin, joten juttuja ajankohtaisista asioista voisi julkaista myös siinä. Piiritoimikunta tutkii, onko mahdollista saada omat kotisivut nettiin, ja kuka pitäisi niitä ajan tasalla. Pidetään kevät- ja syyskokoukset. Piiritoimikunta ja työvaliokunta kokoontuvat tarvittaessa. Puoluevaltuuston ja puolueuuevoston kokouksiin osallistutaan.

Lapin piirin syyskokous

Perussuomalaisten Lapin piiri kokoontui Kemissä 10.11.2007. Kokoukseen puheenjohtajana toimi Matti Säärelä.

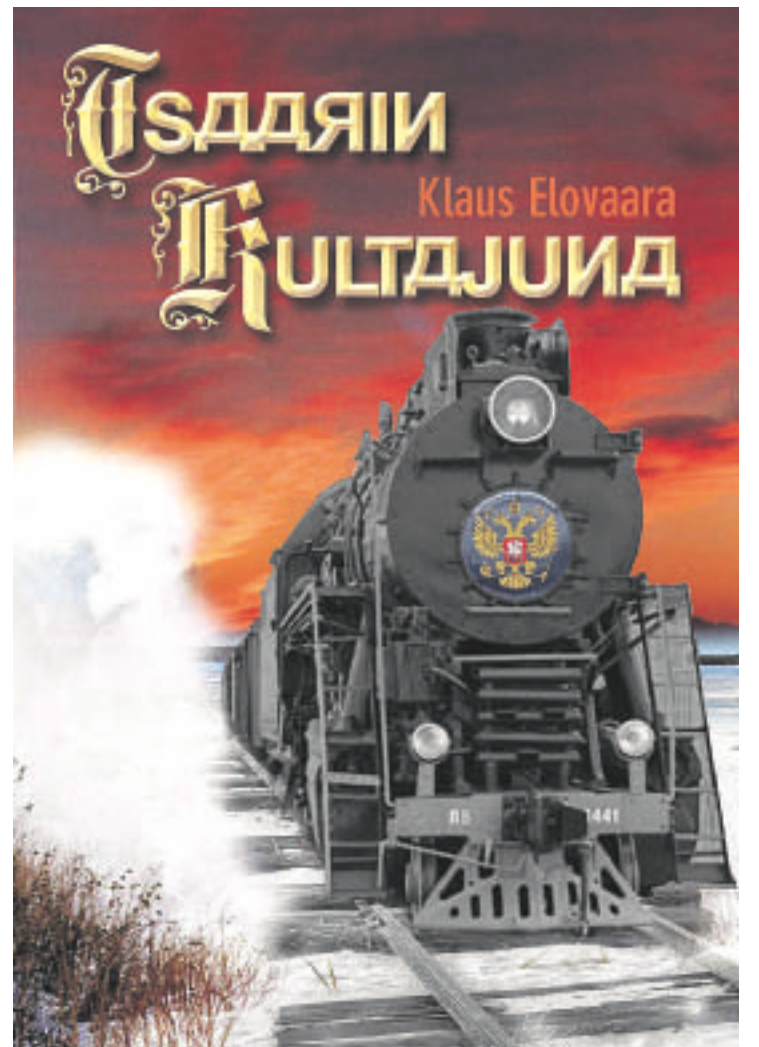
Kokous päätti toimintasuunnitelman vuodelle 2008, jossa päätettiin osallistua mahdollisimman laajasti vuoden 2008 kunnallisvaaleihin ja kasvattaa jäsenmäärää.

Poliittisen tilannekatsauksen asemasta pidettiin poliittinen yleiskeskustelu. Puheenvuoron käytti mm. Pekka Hofslagare, joka valitti Tornion nuorten työpajan lopettamispäätöksestä. Keskusteltiin piirin julkilausumien aiheista ja pohdittiin Itä-Lapin tilannetta.

Pekka Hofslagare ja Harri Tauriainen syyskokouksessa.

Kirja-arvostelu

Tsaarin kultajuna, tarina joka elää...

Tamperelaisen kirjailijan Klaus Elovaaran jännitysromaani Tsaarin kultajuna, on fiktiivisellä tarinalla maustettua historian kerrontaa. Vaikka kirjailija itse kertoo suuren osan kirjan tarinasta olevan enemmän tai vähemmän keksittyä, siitä huolimatta kerronnan historiaan perustuva juoni tempaa mukaansa ainakin sellaisen, jolle 1900 luvun alkuvuosien Venäjän historia on tuntematonta.

Kirja antaa todenmukaisen kuvan Venäjän sotaisesta ja synkästä historiasta, samalla se tuo kuvaavasti esiin, kuinka valtavan suuri maa Venäjä on tuohon aikaan ollut. Elovaara on tehnyt suuren työn kaivaessaan historian kätkeistä tarinalleen uskottavuutta laajoilla faktatiedoilla.

Kultajunan matkassa uskoo välillä lukevansa todellista, tapahtunutta historian katsausta. Tarina kuljettaa mukanaan sinänsä kaunistettua rakkaustarinaa, joka antaa kirjalle inhimillistä lämpöä. Ainakin minulle faktan ja fiktion rajat hämärtyivät monta kertaa kirjaa lukiessani. Monessa kohtaa mietin, että ehkä asia onkin tapahtunut näin. Tarina etenee jouhevasti säilyttäen jännityksen kirjan viime lehdille. Niin kuin jännityskirjalla lienee tarkoituskin, kirjaa ei ehdi laskea pois kädestään kovin pitkäksi aikaa, on päästävä loppuhuipentumaan.

Unikirjaksi Tsaarin kultajuna ei välttämättä ole paras mahdollinen, niin todenmukaisia ja osittain raakojakin ovat kerronnan ne osat, joissa kerrotaan Leninin, bolševikkien ja stalinistien aiheuttamien tuhojen ja sotien murhenäytelmistä. Näiltä osin historia kuitenkin on Venäjällä ollut todella verinen.

Kirjaa voi suositella kaikille jännityksen ystäville. Itse jäin miettimään kultajunan kohtaloa... miten se kävikään?

Reijo Ojennus

Muista maksaa jäsenmaksusi!

Perussuomalaisten puoluehallituksen 5.5.2007 tekemällä päätöksellä jäsenrekisterin osalta tullaan suorittamaan erityistarkistus. Niiden henkilöiden kohdalta, jotka eivät ole maksaneet jäsenmaksuaan, katsotaan jäsenyys rauenneeksi ja heidän katsotaan eronneen puolueesta.

Muistathan siis maksaa jäsenmaksusi viimeistään ”karhun” saatuasi, ettei suora vaikutusmahdollisuutesi Perussuomalaisessa puolueessa pääty ja Perussuomalainen -lehden tulo lakkaa.

Jäsenmaksuasioihin liittyvät tiedustelut: Tiina Sivonen, puh. 0207 430 803 tai 0400-917 352.

Suomen puolustaminen

Jussi Niinistö
Eduskuntaryhmän
pääsihteeri
Perussuomalaiset

Uuden turvallisuus- ja puolustuspoliittisen selonteon laatiminen on parhaillaan käynnissä. Parlamentarisen turvallisuuspoliittisen seurantarayhmän tavoitteena on saada työ valmiiksi ensi keväänä. Selonteko annettaisiin eduskunnalle seuraavana syksynä. Perussuomalaisia seurantarayhmässä edustaa puheenjohtaja **Timo Soini**.

Selonteot ovat perinteisesti viitoittaneet maanpuolustuksemme suuret linjat. Suomi ei ole toistaiseksi nähnyt tarvetta Nato-jäsenyyteen mutta tilanne voi muuttua nopeastikin. Olemme omasta tahdostamme olleet sotilasliittoon kuulumatonta maa. Olemme tulevaisuudessa edelleen liittoutumaton tai liittoutunut maa, meidän on joka tapauksessa valmistauduttava puolustamaan maamme ensisijaisesti itse.

Määrärahat riittämättömät

Viime vuosina ei puolustuskykymme ole ainakaan parantunut,

vaikka talouskasvun puolesta se olisi voinut olla mahdollista. Asetekniikka kallistuu, mutta kansainvälisesti verraten alhaisella tasolla olevia puolustustalvumäärärahoja ei ole kasvatettu. Arvioiden mukaan puolustusmateriaalin kustannukset ovat kaksinkertaistuneet seitsemässä vuodessa.

Toiminnan tehostamisen nimissä puolustusvoimien henkilöstöä vähennetään ja varuskuntia ajetaan alas. Reserviläisille ei järjestetä riittävästi kertausharjoituksia. Jalkaväkimiinoista luovuttiin keuhkokuumeen poliittisin perustein. Laaja rauhanturvatoimintamme – puhumattakaan liittymisestä EU:n ja Naton nopean toiminnan joukkoihin – tuntuu nielevän resursseja kotimaan puolustukselta.

Turvatakuuta ei ole

Suomella ei ole muuta mahdollisuutta kuin luottaa puolustus-

voimiinsa. On toiveajattelua, että saisimme jostain apua tarvittaessa, koska olemme nyt hyvissä väleissä kaikkien kanssa. Hyvä on, jos saamme, mutta mitään EU:n turvatakuuta meillä ei ole. Ainoa turvatakuumme on uskottava kansallinen puolustus. Siitä on paras pitää kiinni, vaikka liittysimmeekin Natoon.

Talvisodan opetus oli tyyli. Suomi luotti silloisen YK:n eli Kansainliiton apuun mutta kuinka kävi, kun puna-armeija vyöryi rajan yli? Saimme kuorma-autollisen välittelyä sähkösanomia ja hyökkäyksen tuomitsevia päätöslauselmia, mutta vain vähän kättä pidempää. Siksi meillä ei ole varaa sinisilmäisyyteen. Suomen tulee olla turvallisuus- ja puolustuspolitiikassaan inho realistinen. Venäjän muodostamaa potentiaalista sotilaallista uhkaa ei kannata vähätellä.

Asiantuntijoiden mukaan nykyrahoitus ei enää kunnolla mahdollista koko maan puolus-

tamista. Siksi puolustusvoimien määrärahoja on reippaasti lisättävä. Hallitusohjelmaan kirjatut 40 miljoonaa lisäeuroa eivät riitä. Meidän on viestitettävä maailmalle, että kansan luottamusta nauttivat, ajanmukaisesti varustetut Suomen puolustusvoimat tarpeen vaatiessa puolustavat parhaiden historiallisten perintöidensä mukaisesti maan alueellista koskemattomuutta tehokkaasti.

Yleinen asevelvollisuus

Yleinen asevelvollisuus on Suomelle sotilaallisesti, taloudellisesti ja yhteiskunnallisesti paras ratkaisu. Se rakentaa kansakokonaisuutta. Myös vapaaehtoiset maakuntajoukot tukevat puolustusratkaisuumme.

Olisiko Nato uhka yleiselle asevelvollisuudelle? Se on syytä selvittää. Me emme voi luopua laajasta koulutetusta reservistä, jos haluamme puolustaa koko maa-

ta. Jos muut maat luopuvat yleisestä asevelvollisuudesta, luopuukoot. Meillä ei ole mikään pakko seurata huonoa esimerkkiä, niin kuin valitettavasti teimme jalkaväkimiinojen suhteen.

Maanpuolustustahtoa suomalaisissa tutkitusti riittää. Tahdon lisäksi tarvitaan myös kouriintuntuvia voimavaroja: puolustusvoimille lisää rahaa. Uskotava puolustus ei saa olla pelkkä hokema. Turvatakuumme alati muuttuvassa maailmassa on, että annamme puolustusvoimille valmiuden suoritua vaativista tehtävistä kunnialla myös tulevaisuudessa.

Kirjoittaja on PerusS:n edustaja Maanpuolustustiedotuksen suunnittelukunnassa.

Kauko Tuupainen - vähäväkisten edusmies

Evakkoreissulla, sotavuonna 1940 Kalajoella syntynyt karjalaispoika joutui kaksi kertaa jättämään Sortavalan. Nelivuotiaana, vuonna 1944 lopullisesti. Vanhemmat asettuivat asumaan Jyväskylään, josta löytyi työpaikka **isä-Martille**, ensin Schaumanin tehtaalta ja myöhemmin Jyväskylän kaupungilta.

Kahdeksanlapsisen työläiskodin vanhimpana vekarana, Kauko koki jo lapsena, mitä on elää köyhyydessä ja niukkuudessa. Suoritettuaan vanhamuotoisen keskikoulun, kauppaopiston ja asepalveluksen Kake on hankkinut elantonsa lähinnä julkishallinnon ja -talouden parissa.

Eräitä elämän kohokohtia oli ammattiosastoon (KTV:n ao nro 1) liittyminen 1.1.1962, avioliitto **Ailin** kanssa 29.6.1963, ensimmäisen lapsen (Teijan) syntyminen 1.4.1965 sekä Sos.dem. puolueeseen liittyminen 1.3.1967. Pienimuotoinen poliittinen häly nousi, kun Kake erosi demareista 28.11.2006 ja liittyi Perussuomalaisiin 5.9.2007. Sitä ennen hän oli PS:n sitoutumatomana eduskuntavaaliehdokkaana Keski-Suomessa ja sai kasaan 899 ääntä. PS:n Keski-Suomen piirin syyspiirikokouksessa 13.10.2007 valittiin Kake piirin hallituksen jäseneksi. Työ vähäväkisten eteen jatkuu uusin haastein.

Kauko Tuupainen on ollut monessa mukana. Pikkupoikana tuli pelattua jalkapalloa Jyväskylän Tovereiden (JyTo) riveissä, myöhemmin kori- ja lentopalloa sa-

massa seurassa. Myös piikkarit, lenkkitosut ja sukset olivat ahkerassa käytössä armeijaikään asti, jonka jälkeen hän siirtyi tavanomaiseen kuntoiluun ilman suuria urheilullisia tavoitteita.

Jäätyään eläkkeelle Keski-Suomen sairaanhoitopiiristä 1.8.2003

on harrastuksiin tullut lisänä aktiivinen eläkeläistoiminta. Kake on tällä hetkellä Jyväskylän Eläkkeensaajien, Jyväskylän kunnallisten eläkeläisten, Kuokkalan Ikinuorten ja Keski-Suomen sairaanhoitopiirin eläkeläisyhdistyksen jäsen. Vm. yhdistyksessä hä-

nen vastuullaan ovat rahastonhoitajan tehtävät.

Avantouintiin Kake hurautti vapaa kymmenen vuotta sitten ollessaan JyTon poikien kanssa ensilumen leirillä Kiilopäällä. Tämä harrastus johti mm. Suomen Avantouintiin perustamiseen 23.11.2002 Jyväskylässä ja siihen, että Kakesta tuli liiton ensimmäinen puheenjohtaja samaisessa kokouksessa. Hän luopui puheenjohtajuudesta reilu vuosi sitten eli 11.11.2006 Nurmossa pidetyssä liiton syyskokouksessa.

Avantouintiin liittyy Kaken viimeisin projektikin, eli Avantouintikeskuksen saaminen Jyväskylän Tuomiojärvelle. Hän toimii projektia varten perustetun Tuomiojärven Avanto ry:n taloudenhoitajana ja tavoitteena on saada kasaan 50.000 euroa alkupääomana. Tämä tapahtuu kauppaamalla seinään kiinnitettäviä, tonnin hintaisia messinkilaattoja Jyväskylän seudun yrittäjille.

Kerran kuussa (lauantaisin) Kake vetää - Suomen ainoata - Speaker's Corner (Puhujan Kulma) tilaisuuksia Jyväskylän Kirkkopuistossa. Ensimmäinen puhetilaisuus oli 10.9.2005, ja tämän vuoden viimeinen tilaisuus oli 8.12.2007 klo 13.00. Tilaisuuteen kutsutaan puhujiksi näkyviä seutukunnan ja valtakunnan vaikuttajia (mm. **Ben Zyskowitz, Susanna Huovinen, Mauri Pekkarinen** ja **Timo Soini** ovat puhuneet tapahtumissa) ja heidän jälkeensä on kaikilla tilaisuuden osallis-

tujille mahdollisuus vapaaseen saanaan. Paikallispolitiikkoja on ollut kuuntelemissa, säätilasta riippuen, 40-60 henkilöä. Valtakunnalliset julkkikset ovat keränneet noin 140-150 kuulijaa.

Kauko Tuupainen on vaikuttanut Jyväskylän kunnallispolitiikassa lähes kaikissa mahdollisissa tehtävissä. Hänet valittiin ensikerran kirkkovaltuustoon v. 1974, kaupunginvaltuustoon v. 1976 ja maakuntavaltuustoon v. 1993. Lisäksi hän on ollut kaupunginhallituksen jäsen yhden nelivuotiskauden sekä toiminut viitisen vuotta kaupungin omistaman Jyväskylän Vuokra-asunnot Oy:n ja Jyväskylän Energia Oy:n hallitusten puheenjohtajana.

Kuten olen jo todennut, Kaken eläkeläispäivät kuluvat edelleenkin yhteiskunnallisten luottamustehtävien, eläkeläistoimintojen sekä liikunnallisten harrastusten parissa. Kaken fyysinen kunto onkin kohtuullinen, johtuen hänen kuntosalikäynnistään (pari kertaa viikossa), sauvakävelyinnostuksesta (3-4 kertaa viikossa) ja talvisesta avantouintiharrastuksesta (4-5 kertaa viikossa).

Kaken persoonaan, mielipidekirjoituksiin, kolumneihin ja muihin ajankohtaisiin asioihin voit parhaiten perehtyä hänen kotisivuiltaan osoitteesta: www.tuupainen.net.

**Teksti: Johanna Saunakylä
Kuva: Kauko Tuupainen**

Timo Soinin ja perussuomalaisien historiallinen vierailu Lohjalla

Olen itse Perussuomalaisen aktiivinen lohjalainen jäsen. Kun sain tiedon, että Lohjan Seudun Työttömät ry. järjestää jokavuotisen kansanedustajien tapaamistilaisuuden, niin otin **Soinin Timoon** yhteyttä ko. asiassa. Sovin hänen kanssaan, että tulisin myös tilaisuuteen paikalle, näin toimien saisimme julkisuutta Lohjalla lisää. Tilaisuus järjestettiin maanantaina 12.11. Lohjan Seudun Työttömät ry:n tiloissa Lohjalla.

Lohjan Seudun työttömät toimivat Lohjan kaupungin entisissä teknisen varikon tiloissa, jossa sillä on aktiivista toimintaa. Sinne lohjalaiset voivat tuoda käyttötavaraa, yhdistys lajittelee niistä romut kaatopaikalle ja kunnostuskelpoiset kunnostetaan myyntiin. Sieltä jokainen voi ostaa ja tehdä löytöjä, itsellänikin on kokemusta yhdistyksen toiminnasta kun soitin tarpeettomaksi käyneestä lasten mäntyisestä sängystä! Niin yhdistys haki sen kotoani ja laittoi myyntiin. Toisin sanoen yhdistys tekee erittäin tärkeää työtä ja samalla siellä työttömät voivat ruokailla edullisesti ja käyttää tietokonetta työnhakuunsa.

Tulin paikalle hyvissä ajoin, tuolloin paikalla oli jo runsaasti yhdistyksen jäseniä. Esittelin itseni ja kerroin, että minulla olisi nippu (100 kappaletta) viimeisintä Perussuomalainen -lehteä mukana. Kysyin väeltä mihinkä voisin istuutua, ja mihin voisin laittaa lehdet esille, jolloin yksi jäsen haki yhdistyksen puheenjohtajan **Seppo Salinin** paikalle. Esittelin

Kuvassa vasemmalla Raija Vahasalo (Kok.), Timo Soini (PerusS) ja Jarko Jokinen (PerusS). Kuva: Pirjo Pistooli.

itseni hänelle ja toistin aiemmat kysymykseni. Hän suhtautui erittäin myönteisesti ja sydämellisesti minuun ja kertoi, että voisin istua kansanedustajien kanssa samassa pöydässä, koska olen Soinin avustajana tilaisuudessa. Anoin lehtinipun hänelle, johon hän vastasi, että voi niitä puolestani jakaa jäsenilleen!

Puolueemme puheenjohtaja, kansanedustaja Timo Soinikin saapui paikalle ajoissa ja istuutui

viereni. Kahvia juodessamme ja puolen puolueiden kansanedustajia odotellessamme keskustelu oli vilkasta ja kiinnostavaa. Yhdistyksen jäseniä oli tuolloin paikalla jo yli kolmekymmentä! He kyselivät ja juttelivat Timon kanssa ja myöskin minun kanssani, sillä asunhan itse Lohjalla ja olen julkisuudessaakin poliittisesti jo tunnettu ns. Soinin mieheksi! Eräs yhdistyksen jäsen tiedusteli Soinilta, onko Lohjalle tulossa omaa

alueyhdistystä. Tähän Soini vastasi asian olevan vireillä, mutta varsinaisesta toiminnasta ilmoitetaan kun se alkaa.

Tilaisuuteen tulivat paikalle myös Vasemmistoliiton **Jaakko Laakso** ja KOK:n **Raija Vahasalo**. Keskustelu oli varsin vilkasta ja ajankohtaista. Suurin huolenaihe ja kynnyskysymys yhdistykselle oli toiminnan jatkuvuus, joka on vaakalaudalla, koska TE-keskus vaatii projektia, joka työ-

listäisi vähintään 15 henkeä vuodessa. Se on väärin, kommentoi yhdistyksen puheenjohtaja Seppo Sallin, joka painotti kansanedustajille vielä, että TE-keskuksella näyttää olevan arkoitukseksi tappaa pienet yhdistykset, kun TE-keskus ei enää anna omatoimisuusavustuksia pienimmille yhdistyksille. Tähän näkemykseen kansanedustaja Timo Soini vastasi: ”Karmeaa esimerkki, työttömien yhdistykset ovat ainoa kasvu-alusta, joka tuntee työttömät ihmiset ja saa heidät liikkeelle, kuten tämäkin tilaisuus osoittaa”.

Muista ajankohtaisista asioista päällimmäisinä keskusteluisia olivat Tehyn työtaistelu ja autoverotus. Nämä seikat askarruttavat tavallisia ihmisiä. Tilaisuuden jälkeen jäsenistölle oli tarjolla ruokaa, jota jäsenet jonottivat. Tilaisuudesta jäi todellakin lämmin ja hyvä maku ja allekirjoittanut oppi lisää politiikan tekemisestä, jonka oppimista jatkoin vielä klo 22.00 asti kierrellessäni Länsi-Uudenmaan valtuustojen sokeain viikon merkeissä. Sielläkin tunnelmat olivat positiivisia minua kohtaan.

Lopuksi haluan toivottaa kaikille oikein hyvää Joulua ja ahkerää kunnallisvaalivuotta 2008! Jään odottelemaan Lohjan-Seudun Perussuomalaiset ry:n rekisteröimistä. Se olisi parhain joululahjani!

Jarko Jokinen
Eläkeläinen (näkövammainen)
Lohja

Rajat ovat rakkautta, keskitie on kultainen

Vesa-Matti Saarakkala
PS-nuorten
puheenjohtaja
Puoluehallituksen jäsen

Demokratian ydin on (demos = kansa, kratos = valta) kansanvalta. Demokratia edellyttää siis kansaa. Kansa taas edellyttää suhteellisen yhtenäistä kulttuuria.

Pohjoismaainen hyvinvointivaltiomme perustuu ennen kaikkea yhteisille arvoille, kulttuurille ja totta kai työnteolle ja verotukselle. Pohjolassa veroja on voitu pitää maailmanlaajuisesti tarkasteltuna korkealla, koska verotettava joukko on ollut arvomaailmaltaan suhteellisen yhtenäinen. Ei ole tarvinnut kiistellä, käytetäänkö yhteisiä verovarvoja ympärileikkauksiin ja maahanmuuttajien erityisopetukseen vai lapsilisiin ja peruskoulun tuntekheyksen lisäämiseen.

Kansalaiset ovat olleet siis samoilla linjoilla asioista, mikä on edesauttanut sitä, että valtaosa päätöksistä tapahtuu julkisissa päätöksentekoeleimissä ääni henkilö -periaatteella eikä markkinoilla ääni per euro -periaatteella tai luonnontilassa ääni per nyr-

kinisku -periaatteella. On siis säästetty luonnonvalinnalta eli darwinismilta ja yhteiskunnallisesti ohjattua luonnonvalinnalta eli sosiaalidarwinismilta. Molemmissa heikot sortuvat. Vähävaraiset äänestäjät, jotka vielä ennen kävivät urnilla, takasivat, että verotus on ollut oikeudenmukaista. Sittemmin maksukyky verotuksen periaatteena on unohtunut, vaikka köyhyys on alkanut lisääntyä.

Pohjoismaainen järjestelmä on ollut köyhän ja keskiluokan turva. Ehkä sen turvallisuus on estänyt ottamasta kovimpia riskejä ja siten huippuyksilöitä on vähemmän. Toisaalta tunne turvallisuusverkon olemassaolosta mielestäni myös lisää riskinottomahdollisuuksia ja siten kannustaa menestymään. Lisäksi turvaverkko luo turvallisuutta vauraillekin: meillä köyhän käsi ei ole kurottanut kiveä kuin 1918, aikana ennen hyvinvointivaltiota.

Nyt Suomessa on vallalla monikulttuurisuusajattelu, jossa kan-

salaisia kehoitetaan häpeämään ja väheksymään omaa suomalaista kulttuuria ja tapoja. Sen sijaan pitäisi ottaa oppia esim. islamilaisesta kulttuurista, jolla on kuulemma meille paljon annettavaa. Siis poliittisuskonnollisella liikkeellä, jonka ajanlasku on 500 vuotta meitä jäljessä!

Näin meitä kehottavat tekemään ihmiset, joilla on itsellä paljon pääomia. Siis raharikkaat ja lukeneet. Ihmiset, joilla on tarpeen vaatiessa varaa ostaa vaikka omat henkivartijat väijymään selän taakse, kun käyvät kahvilassa cappuchinolla. Itse en usko näitä ihmisiä. Ihmisiä, jotka eivät siivoa koskaan itse eivätkä vie itse roskiaan ulos. Ainoa asia, minkä he varmuudella tekevät itse, on oman takamuksensa pyyhkiminen, mutta siihenkin he varmasti ostaisivat palvelijan, jos markkinat sellaisia tarjoaisivat. Ajamallaan politiikalla sekin päivä saattaa tulla joskus vielä eteen. He it-

se eivät ole sen politiikan sotkuja siivoamassa, vaan seuraavat meina linnoistaan, kuin kuninkaalliset turnajaisia konsanaan.

Kun nämä ihmiset puhuvat asiakaslähtöisyydestä, tarkoittavat he sitä, että julkiset palvelut olisi syytä ulkoistaa eli ostaa yksityiseltä yrittäjältä, jonka tavoite on aina tehdä voittoa vaikka siten ihmisten sairauksilla. Kun he puhuvat yrittäjyydestä, tarkoittavat he sitä, että olisi siirryttävä kansanvallasta rahanvaltaan. Kun nämä ihmiset kaipaavat valinnanvapautta, toivovat he sitä, etteivät ihmiset olisi tekemisissä toistensa kanssa, jotteivät he pystyisi sopimaan asioista keskenään. Massaa on helpompi hallita, kun se on riidoissa keskenään ja rahan rengit vertaavat paremmuuttaan ostamalla isänniltään toinen toistaan upeampia hyödykkeitä, joilla ihmisarvo mitataan. Kun nykypäivän isännät haluavat turvallisuutta, haluavat he lisää turvatarkas-

tuksia, kameroita ja tietoja tavalisten ihmisten arkipäivästä. Se on käyttäiskapitalismin resepti turvallisuusvajeeseen.

Kun vanhat kommunistit ja sosialistit, jotka ennen hakivat mallia Moskovasta, puhuvat yhdessä vihreiden kanssa siitä, että EU:sta on kehitettävä rajat ylittävä valtio, jotta demokratia lisääntyisi, ovat rötösherrat samaa mieltä. Miksiköhän näin? Koskahan kansa huomaa, mihin meitä viedään. Vasemmiston punakaapu muistuttaa päivä päivältä enemmän satua ”Keisarin uudet vaatteet”. Mutta mihinkäs koira karvoistaan pääsisi: solidaarisuus ja vapaus ovat molemmat täällä tänään. Pahoinvointi lisääntyy, vaikka yksilöllistymisen piti olla positiivinen missio, joista herroilla ja hipeillä oli jo valmis visio. Ihmiset huomavat yhtäkkiä olevansa vapauden vankeja, kuten kartanonherra **Hanna Ekolan** kappaleessa ”Vieläkö on villihevosia?”

Hätäkeskusuudistus on ollut perusteltu

Pirikko Ruohonen-Lerner
kansanedustaja
Perussuomalaiset

Nykyiset 15 alueellista hätäkeskusta ovat syntyneet viime vuosina toteutetun laajan uudistustyön tuloksena, kun poliisin, pelastustoimen sekä sosiaali- ja terveystoimen vastaavat organisaatiot yhdistettiin valtion ylläpitäviksi hätäkeskuksiksi. Uudistus on edistänyt viranomaisten välistä yhteistyötä, joka on Suomessa tuki ennestäänkin ollut korkealla tasolla.

Huolimatta tietyistä ylimenokaudelle tyypillisistä ongelmista voi perussuomalaisten eduskuntaryhmä yhtyä selonteossa esitettyyn arvioon, jonka mukaan hätäkeskusuudistus on ollut kokonaisuutena perusteltu, kun sitä katsotaan kansalaisen kannalta. Uudistuksen jälkeen on hätänumerosta 112 voinut saada apua kaikissa kiireellisissä hätätilanteissa kautta maan.

Asiaa edelleen kansalaisen kannalta arvioitaessa on olen-

naista se, kuinka nopeasti ja kuinka asiantuntevasti hätäpuheluun vastataan. Parantamisen varaa on. Viime vuonna Hätäkeskuslaitokselle oli asetettu tulostavoitteeksi vastata 10 sekunnissa 86 prosenttiin hätäpuheluista. Tavoitetta ei saavutettu; prosentti jäi 71:een. Tosin tällaiset tulosneuvotteluissa asetetut tulostavoiteprosentit yleensä valtionhallinnossa ja tällä sektorilla erikoisesti vaikuttavat hyvin keinotekoisilta. Ne saattavat olla jopa ongelmallisia, jos hätäkeskuksista sen kummemmin asiaa harkitsematta sysätään hyvinkin vaatimattomia asioita poliisille vain siksi, että saavutettaisiin liikemaailmasta valtionhallintoon apinoidut, täysin keinotekoiset tulostavoitteet.

Kenttätyötä tekevän poliisin näkökulmasta hätäkeskusten ris-

kiarviointitoiminnassa on näin ollen järjeistämisen varaa. On veronmaksajienkin etu, ettei poliisipartioita lähetetä turhien hälytysten takia pitkien matkojen päähän. Tilannetta tuskin parantaa selonteostakin vahvasti henkivän aikamme yhden johtavan mantran hokeminen: on siirryttävä yhä suurempiin yksiköihin, siinä tapauksessa suurempiin hätäkeskusalueisiin.

Hektisessä hätäkeskustyössä tarvitaan kokemuksen kautta syntyvää rautaista asiantuntemusta, jotta asioiden harkittu tärkeysjärjestykseen asettaminen on mahdollista. Etenkin pääkaupunkiseudun hätäkeskuksiin on saatava lisävakansseja. On varmistettava, ettei valtion tuottavuusohjelman mukainen virkojen vähentämisleikkuri iske Hätäkeskuslaitokseen. Toisaalta on varottava,

ettei varoja haaskata uuden erillisen hätäkeskuspäivystäjäkoulutuksen järjestämiseen jossakin Rannikko-Suomessa. Perussuomalaisten mielestä koulutus Kuopion Pelastusopistossa saa luvan riittää. Uutta opinahjoa ei pidä pystyttää.

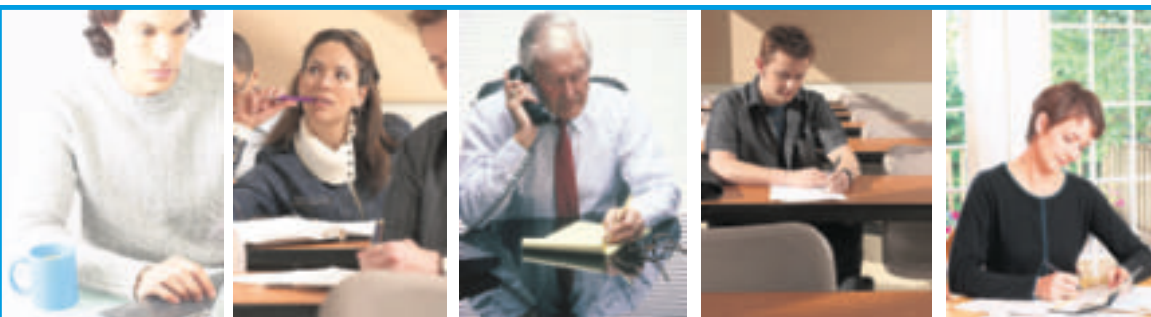
Kansalaisten laadukkaampaan palveluun hädän hetkellä päästään huolehtimalla hätäkeskushenkilöstön riittävydestä ja ammattitaidosta. Tärkeää on myös tiedottaa kansalaisille, millaisissa asioissa hätänumeroon voi soittaa ja millaisissa ei.

Voimme olla kiitollisia tekniikasta kehityksestä, joka on mahdollistanut muun muassa matkapuhelimen paikantamisen sairauskohtauksen sattuessa. Se on pelastanut ihmishenkiä. Sen sijaan erityisryhmille, kuten kuuroille, tärkeiden hätätekstiviestien tek-

nissä toteutuksessa on vielä kehittämisen varaa, kuten selonteosakin todetaan. Myös karttaohjelmien oikeellisuuteen on kiinnitettävä huomiota etenkin näin kuntaliitosten aikana.

Hätänumero 112 on numero, johon kansalaisten pitää voida luottaa. Selonteon yhteenvedossa todetaan, että ongelmista huolimatta hätäkeskustoiminta on ollut pääosin luotettavaa. Perussuomalaisten mielestä ainoa järkevä tavoite on, ilman prosenttilukua, että toiminta on täysin luotettavaa.

**Ryhmäpuheenvuoro
(4.12.2007) koskien
valtioneuvoston selontekoa
hätäkeskusuudistuksesta
4.12.2007**

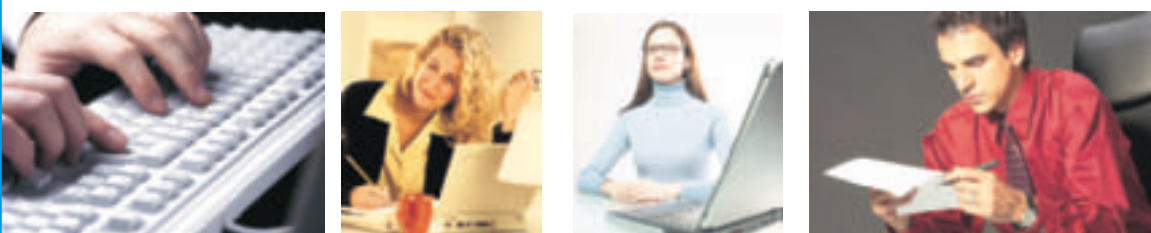
Kirjoita lehtemme

**“Olen kiinnostunut lehtikirjoittelusta,
mutta mikä aihe tai kirjoitus olisi sellainen,
jota voisin lehteen tarjota?”**

Kirjoita sellaisesta aiheesta, mikä sinusta hyvältä tuntuu, mistä tiedät ja mikä on sydäntäsi lähellä. Otamme vastaan mielellään ajattomia juttuja, joita voi julkaista ajankohdasta riippumatta, mutta myös kirjoituksia jotka koskettavat tämänhetkisiä tapahtumia. Muokkaamme lehtijuttuasi tarpeen mukaan. On myös hyvä varmistaa toimituksesta, mihin tyyliin kannattaa aiheesta kirjoittaa. (Ota yhteyttä sähköpostitse tai puhelimitse ja sovi jutun sisällöstä.)

Ilmoita myös lehtinippujen määrä, jos haluat jakaa jotakin tiettyä lehteä, tai jos ilmoittaudut vakituisesti jakajaksi.

Harri Lindell, päätoimittaja
Perussuomalainen -lehti
Puh. 0207920362
perussuomalainen.toimitus@saunalahti.fi

Vinkkejä kunnallispolitiikkaan

Keskustelun herättäminen ja aktiivinen osallistuminen kunnan päätöksentekoon ovat tärkeitä asioita. Tässä veteraanivaltuutettu **Matti Vattulainen** ehdotuksia valtuusto- ja kansalaisaloitteiksi, joista osa on hänen aloitteestaan jo toteutunutkin Joutsenossa. Vattulainen muistuttaa, että lehtikirjoitukset, kyseleminen ja muiden kuntalaisten kanssa keskusteleminen saavat myös asioita liikkeelle. Valtuusto- tai kansalaisaloitteesta on tärkeää välittää tieto paikallislehdille ja alueradiolle.

- Teiden parantamiseen liittyvät aloitteet: Yksityisteiden kunnossapitoon liittyvät aloitteet ja kunnan tuki niiden peruskorjaukseen. Näin yksityisteiden asukkaat olisivat tasavertaisemmassa asemassa taajaman asukkaiden kanssa.
- Liikenneturvallisuuteen liittyvät aloitteet, kuten liikennepeilien lisääminen risteyksiin joissa on huono näkyvyys.
- Virastotalon yhteyteen tuleva postilaatikko, johon kuntalaiset voivat jättää sinne menevän postinsa ilmaiseksi.
- Kuntalaisten harrastus- ja virkistysmahdollisuuksien lisääminen, kuten lintutornin rakentaminen.
- Kunnan vuokrataloihin rakennettava hissi, joka voidaan sijoittaa myös rakennuksen ulkopuolelle. Näin talojen arvo nousisi ja ne palvelisivat paremmin vanhusten ja lapsiperheiden tarpeita.
- Yhteisten virkojen ja esimerkiksi yhteisen sosiaali- ja terveystoimen perustaminen naapurikuntien kanssa.
- Palveluiden kehittäminen yhdessä naapurikuntien kanssa ja mahdollisista kuntaliitoksista keskusteleminen.
- Sotaveteraanien tukemiseen liittyvät aloitteet: Kiinteistöveron poistaminen veteraanitunnuksen omaavilta.
- Terveyskeskusmaksujen poistaminen veteraaneilta.
- Maanvuokrasta luopuminen niiden kunnan tonttien osalta joilla on veteraanitaloja.
- Sotaveteraanien kuntoutusrahojen korottaminen. Tällä tavoin pystytään estämään laitoshoitoon siirtymistä ja synnyttämään myös säästöä kunnalle.

95-vuotias sotasankari Oiva Kankaristo Itsenäisyyden kova hinta

Kahden sodan karaisema veteraani, korpraali **Oiva Kankaristo** täytti 95 vuotta 5.12. tänä vuonna. Lonttoposkinen teräsvaari istuu keinutuolissaan pirteänä, hyväntuulisen näköisenä. Kättelen sankaria. Kankariston kuulo meni jo sodassa, eikä muistikaan ole enää entisensä, mutta kun kysyn sodasta, syttyy vanhuksen silmiin tuli ja teräs. Mies uppoaa muistoihinsa ja on taas Karjalan kannaksella, puolustamassa maataamme ylivoimaista vihollista vastaan.

Kankaristo astui vakinaiseen palvelukseen marraskuussa 1934. Hänet määrättiin aseettomaan palvelukseen sydänvian vuoksi seuraavana vuonna. Siitä huolimatta hän joutui palvelemaan maataan vuosikaudet molemmissa sodissa kuorma-automiehenä ja Summan lohkolla myös pikakivääriampujana, haavoittuen itse lukuisia kertoja päähän ja käsiin.

Kankaristo taisteli talvisodassa joulukuusta 1939 toukokuuhun 1940. Jatkosodassa hänen palvelusaikansa oli peräti kolme vuotta, viisi kuukautta ja kaksitoista päivää. Hän joutui maksamaan isänmaansa puolustamisesta terveytensä hinnalla: Kankaristo palasi sodasta 35-prosenttisena invalidina.

Sodan arvet

Kankaristo näyttää minulle lääkärintodistusta, johon hänen vaivansa on lueteltu: äkilliset keuhkoputkentulehdukset, ampumavamma päässä, aivotärähdys, sirpalevamma oikeassa kädessä, ruhjevamma vasemmassa ranneseudussa, vasemman varttinaluun murtuma, vasemman ranteen ja oikean kynnärnivelen nivelrikko, oikean olkanivelen nivelrikko, kaularankarikko sekä räjähdyspainevamman aiheuttama osittainen kuulon heikentyminen. Lista on vaikuttava.

Mies käy hakemassa näyttille myös kypäränsä, joka näyttää kärsi-

Sotaveteraani Oiva Kankaristo täytti 95 vuotta päivää ennen maamme itsenäisyyspäivää. Pitkän iän ihmeellisyyttä lisää se tosiasia, että talvisodan aikana räjähtävä luoti läpäisi hänen kypäränsä ja räjähti sen sisällä.

neen pahemman vaurion kuin Kankariston pää: räjähtävä luoti on läpäissyt kypärän sivulta ja räjäyttänyt isomman reiän kypärän takaosaan. Ottaen huomioon sen, että kypärä oli tapahtumahetkellä tukevasti sankarikorpraalin päässä, vaikuttaa miehen saavuttama korkea ikä entistä suuremmalta ihmeeltä.

Isänmaataan vanhempi

Kaikista vammoistaan ja arviataan huolimatta Kankaristo jatkoi maansa rakentamista sotien jälkeenkin tehden työuransa kuorma-autonkuljettajana. Vaimonsa **Annin** hän oli tavannut sotien välisenä aikana ja he olivat menneet vihille vuonna 1941. Pariskunnalle syntyi yksi poika, **Kalevi**.

Päätyönsä ohella Oiva Kankaristo rakensi perheelleen talon Jämijärvellä. Lisäksi Kankaristot harjoittivat maanviljelystoimintaa. Anni Kankaristo, joka siirtyi ajasta iäisyyteen tämän vuoden elokuulla, hoiti karjaa.

Ei voi olla panematta merkille, että Oiva Kankariston syntymäpäivä on lähes tarkalleen sama kuin Suomen itsenäisyyspäivä. Mies on täsmälleen viisi vuotta vanhempi kuin se maa, jonka puolustamiseksi hän uhraisi terveytensä.

Kankaristo kuuluu siihen sukupolveen, jonka julma aika tempaisi mukaansa pysäyttämättömien tapahtumien pyörteeseen, ja jonka olosuhteiden pakosta suorittamat monet käsittämättömät uhraukset ja voimainponnistukset varmistivat maamme itsenäisyyden, vaurauden ja turvallisuuden kymmeniksi vuosiksi eteenpäin. Itse he saivat korvaukseksi uhrauksistaan kovin vähän, joten älkäämme unohtako heitä.

Teksti: Mika Männistö

Kuvat: Mika Männistö

Perussuomalainen -lehti ja puolue onnittelevat Oiva Kankaristoa.

Oiva Kankaristo joulukuulla vuonna 1934.

Perinteinen informaatiotulva

Liian moni haluaisi kesken kokouksenkin ja pelkästään sanoilla, jotka eivät ole lihaa nähneetkään täyttää toisen pään perinteisellä informaatiotulvalla.

Genetiikka on sekä luonnollisissa että epäluonnollisissa lakiasioissa aina ollut kaukaa läsnä tärkeänä taustavaikuttajana myös kunnallispolitiikassa.

Tulviva informaatio, pelotteluista huolimatta, on ennen kaikkea liittänyt asioita yhteen - eikä sukunimillä väliä.

Nainenhan voi ottaa vaikka äitinsä nimen,

joka tosin sekin on miehen nimi.

Tyttönimen pitäminen informaatiotulvan jälkeisissä on kiusantekoa vain itselleen - entisen itsenäisyyden ja neitsyydenkin nimissä?

Runollinen tervehdys itsenäiselle Suomelle. Eduskunnan Kansalaisinfossa järjestettiin 27. marraskuuta runotapahtuma 90-vuotiaan Suomen kunniaksi 27. marraskuuta. Tilaisuuden juonsi kansanedustaja Susanna Haapoja. Perussuomalaisia edusti Pertti Virtanen.

Perussuomalaiset Nuoret ry kokousti ja keskusteli - kannatuksen nousu tuntuu myös nuorisjärjestössä

Perussuomalaiset Nuoret ry:n syyskokous pidettiin lauantaina 10.11. Helsingissä Perussuomalaisten puoluetoimistolla. Kokouksen jälkeen suuntasimme joukolla Tallinkin terminaaliin Länsisatamaan, jossa meitä odotti vuorokauden mittainen reissu Tallinaan Tallink City Hotelliin M/S Galaxylla. Menomatalla pidettiin myös nuorisjärjestön ensimmäinen aateseminaari.

Syyskokous

Kokoukseen oli saapunut peräti 18 nuorisjärjestön jäsentä kaikkialta Suomesta, muun muassa Oulusta, Kuopiosta, Raumalta, Turusta ja pääkaupunkiseudulta. Puoluetoimisto olikin tupaten täynnä väkeä. Olen itse ollut mukana nuorisjärjestön toiminnassa aktiivisesti vuodesta 2005 lähtien, ja voin vain suurella tyytyväisyydellä todeta järjestömme kiinnostuksen kasvaneen kokouskokoukselta.

Itse kokouksessa käytiin läpi tulevan vuoden toimintasuunnitelmaa ja budjettia. Valitsimme myös uuden hallituksen vuodelle 2008. Nuorisjärjestömme haaste jäsenmäärän kasvaessa on ollut ja on edelleenkin rahoitus. Jäsenmäärämme on kasvanut vuoden 2007 jälkimmäisellä puoliskolla lähes kaksinkertaiseksi verrattuna vuoden takaiseen tilanteeseen, ollen tätä kirjoitettaessa 155 henkeä. Tähän on ollut yksinkertainen syy: lisäsimme kotisivuillemme sähköisen jäsenhakemuskaavakkeen kesäkuussa. Myös jäsenyyden maksuttomuus on madaltanut kynnystä liittyä jäseneksemme. Päätimme hakea vuodelle 2008 Opetusministeriön yleisavustusta toimintaamme, jota saavatkin jo kaikki muut poliittiset nuorisjärjestöt. Haimme kyseistä avustusta myös vuodelle 2007, mutta tällöin meille myönnettiin vain avustuskelpoisuus. Rahaa emme siis saaneet tämän vuoden toimintaan. Toivottavasti tilanne muuttuu pysyvästi vuonna 2008. Rahoituskysymys kirjoittikin runsaasti keskustelua kokousosanottajien keskuudessa.

Järjestöllinen toimintamme on kehittynyt viime vuosina entistä aktiivisemmaksi. Nuorisjärjestön oma sähköpostilista on ollut aktiivinen tiedotuskanava, jonka avulla jäsenemme saavat ajanta-

Aateseminaarin osanottajat keskustelemassa Suomen oikeusjärjestelmästä.

saista tietoa. Tulemme järjestämään vuonna 2008 useita seminaareja ja koulutustilaisuuksia yksin tai yhdessä eri yhteistyötahojemme kanssa, kehittääksemme nuorisjärjestömme jäsenistön tiedollista ja taidollista osaamista paitsi nuorisjärjestömme suhteen, myös yleisen poliittisen vaikuttamisen suhteen.

Päätimme hakea Allianssi ry:n jäsenyyttä, myös muita jäsenysmahdollisuuksia tutkitaan. Terävoitamme myös kunta- ja läänitason paikallista näkyvyyttämme perustamalla Perussuomalaiset Nuoret ry:n alaisia piiri- ja paikallisosastoja eri puolille Suomea.

Syyskokouksen hallitusvalinnat

Syyskokouksen osanottajat valitsivat vuoden 2008 hallituksen. Hallituksen puheenjohtajaksi valittiin uudelle jatkokaudelle **Vesa-Matti Saarakkala** (Kurikka/Jyväskylä). Hallitukseen valittiin myös varapuheenjohtajaksi **Ville Vähämäki** (Vimpeli/Oulu), sihteeriksi **Johannes Nieminen** (Vantaa), toiminnanjohtajaksi **Antti Valpas** (Helsinki) sekä **Johanna Rossi** (Helsinki), **Teemu Lahtinen** (Espoo), **Veli-Pekka Kortelainen** (Oulu), **Maria**

Lohela (Turku) ja **Antti Rantakoko** (Kuopio). Hallituksen varajäseniksi valittiin **Olli Immonen** (Oulu), **Tommi Otamo** (Rauma), **Terhi Sorvoja** (Ylivieska), **Tuomo Ojala** (Lohtaja), **Anu Mäntylä** (Teuva), **Minna Mäkinen** (Jyväskylä), **Simo Grönroos** (Kirkkonummi) ja **Teemu Välimäki** (Turku).

Hallitukseen valittiin varsinaiseksi jäseniksi ja varajäseniksi mielestäni sopiva sekoitus vanhoja konkareita ja uusia kasvoja. Nuoria ja ennen kaikkea päteviä naisia on tullut mukaan järjestömme toimintaan entistä enemmän, tämä myös näkyy hallituspaikoissa. Järjestömme haluaa hallitukseensa jäseniksi ennen kaikkea aktiivisia nuoria sukupuoleen katsomatta; sellaisia henkilöitä, jotka ovat valmiita ottamaan vastuuta ja tekemään töitä Perussuomalaisuuden eteen. Aktiivisimmat toimijat löytyvät lähinnä rannikkoseuduilta ja Kuopion sekä Jyväskylän seuduilta. Silmiinpistävää on Itä-Suomen yleisen aktiivisuuden ja edustuksen vähäisyys, jonka lisäämisessä riittää haastetta myös tulevaisuudessa.

Aateseminaari

Kun syyskokous oli saatu päätökseen siirryimme Helsingin Länsisatamaan Tallinkin terminaaliin. Matkaan lähtijöitä oli yhteensä 16 henkeä. Menomatalla järjestettiin kahden tunnin mittainen aateseminaari, jolloin keskusteltiin ensin yleisestä poliittisesta tilanteesta ja muista poliittisista puolueista. Sen jälkeen keskityttiin miettimään suuntaviivoja nuorisjärjestömme tulevaa periaateohjelmaa varten. Tätä varten oli valmisteltu otsikkotason lista erilaisista aihekokonaisuuksista kuten oikeusvaltiokäsityksemme, ulkopoliittikka jne.

Parissa tunnissa ehdimme käsitellä vain osan listatuista asioista, keskustelun ollessa monipuolista ja erittäin korkeatasoista ja perusteltua. Keskustelua päätettiin laajentaa ja jatkaa poissaolevan jäsenistön suuntaan antamalla heille mahdollisuus osallistua keskusteluun kotisivuillamme olevan keskustelun alueen kautta. Nyt pidetty aateseminaari koettiin erittäin positiiviseksi ja tervetulleeksi. Tulemme järjestämään toimintasuunnitelman mukaisesti valtakunnallisia aate- ja politiikkaseminaareja jatkossakin, useita kertoja vuodessa. Seminaarin jälkeen kävimme joukolla syömässä laivan ravintolassa herkulliset illalliset hyvässä seurassa ennen maihin tuloa.

Tallinnaan ja takaisin

Alun perin tarkoituksemme oli olla Tallinkin M/S Galaxylla koko lauantai-iltana ja sunnuntai-takaisin Helsinkiin tulon asti. Jouduimme kuitenkin muuttamaan ohjelmaa jo viikkoa ennen matkaa siten, että yövyimmekin Tallink City Hotellissa maissa. Eikä tuo muutos tuntunut haittaavan ketään, kukaan ei halunnut perua matkaansa muutoksen takia. Tallinnassa oli hyvin aikaa jatkaa keskustelua ja tutustumista toisiini matkalaisiin. Aateseminaaria jatkettiin epävirallisesti hotellin baarissa aina yömyöhään asti. Osa väestä siirtyi säädylliseen aikaan nukkumaan, osan jatkaessa yötään Tallinnan yökerhoissa aina aamun tunneille asti.

Laiva Suomeen lähti kello 14, tällä kertaa meidät vei kotimaahan Tallinkin M/S Star muutamassa tunnissa. Ne muutamat nälkäiset, joille jäi hotellin varsin vaatimattoman aamupalapöydän jäl-

keen edelleen nälkä, nauttivat sataman läheisessä ostoskeskuksessa kotimaisen Hesburgerin tutusta ilmapöydästä. Ennen laivan lähtöä oli hyvää aikaa tehdä viime hetken tuliaisostoksia Tallinnan keskustan ja terminaalin kaupoissa.

Kotimatka ei sujunut täysin kimmelluksitta, sillä muutammat matkalaiset jäivät epähuomiossaan laivasta. Onneksi he löysivät tiensä takaisin Helsinkiin seuraavalla laivalla. Allekirjoittanut puolestaan tylsistyi M/S Starin baarin aneemiseen ilmapöydään ja hipsi baarin jukeboxin luokse. Tunnelman nostatusmusiikkina sai luvan toimia raskaamman musiikkityylin yhtye Motörheadin kappale Ace Of Spades, mikä kirjoittikin bändin ja jukeboksin ämyreiden tarjoaman musiikillisen ilotulituksen jälkeen mukavat aplodit myös kanssamatkustajilta. Sattumaa tai ei, pian laivan trubaduuri ryntäsi lavalle virittämään kitaraansa ja tarjosi meille vähän kevyempiä musiikkityylejä edustavia kappaleita koko loppumatkan ajan.

Summa Summarum

Kaiken kaikkiaan Nuorten syyskokous- ja seminaariviikonloppu Tallinnan matkoineen oli erittäin hyvä kokemus ja herätti paljon positiivisia kommentteja jälkikäteen. Elämme koko puolueessa parhailaan hyvää noususuhdannetta, vain meistä itsestämme nyt riippuu, miten hyvin osaamme sen nousun myös hyödyntää. Tarjoamalla jäsenillemme mahdollisuuden osallistua viralliseen ja vähemmän viralliseen toimintaan ja tarjoamalla vastuuta löydämme hyviä teki-joita myös tulevaisuudessa.

Antti Valpas
Helsinki

Puoluehallitus päätti kampanjakarkeista

Perussuomalaisten puoluehallitus kokoontui 22.11.2007 puoluetöimiston kokoustiloissa Helsingissä. Puheenjohtajana toimi **Timo Soini** ja sihteerinä **Ossi Sandvik**.

Puoluehallitukseen kuuluu kak-sitoista jäsentä, esteestä olivat ilmoittaneet **Lasse Lehtinen** Kokkolasta sekä **Pirkko Mattila** Muhokselta. Läsna olivat myös eduskuntaryhmän pääsihteerinä **Jussi Niinistö**, toimistopäällikkö **Tiina Sivonen** sekä puolueen lehden päätoimittaja **Harri Lindell**. Työharjoittelija **Niina Perälä** oli kutsuttu paikalle tutustumaan puoluetöimintaan.

Jussi Niinistö esitti puoluehallitukselle tulevia kunnallisvaaleja varten hankittavaksi karkkeja logopaperilla. Keskustelua herätti hankitaanko pehmeitä erimakuisia karkkeja vai samoja maukkaita kovia karkkeja kuten ennenkin. Päätettiin hankkia kovia karamelleja, koska niiden säilyvyys on huomattavasti parempi kuin pehmeillä.

Marja-Leena Leppänen sai Soinilta onnittelet kukkien kera 40 vuoden ansiokkaasta toiminnasta politiikan saralla.

Puoluehallitus: Vanhanen esiintyy faaraona

Matti Vanhanen peittelee omaa ja hallituksensa epäonnistumista hyökkäämällä opposition kimppuun. Vanhanen menee jopa niin pitkälle, että hän luokittelee puolueita hallituskelpoisiksi ja hallituskelvottomiksi. Vanhanen esiintyy faaraona ja katsoo oikeudekseen luokitella puolueita epäkelvillisiksi.

Todellisuudentaju pettää Vanhasella. Suomen kansa ja sen vaaleissa antama valtakirja on se perusta, jolla suomalainen kansanvalta toimii – ei sattumapääministerin jattottelu vuohiin ja lampaisiin.

Julkinen valta on vastuussa terveyspalveluiden järjestämisestä. Hallitus on käynyt kuntia kurkusta kiinni ja täten pahentanut terveydenhuollon kriisiä. On päivän selvää, että hallituksella on velvollisuus kuntien valtionosuksien kautta taata toimivat terveyspalvelut. Perussuomalaisten mielestä on täysin kestäväntöntä, että valtio lapioi velvoitteita kunnille, muttei anna niiden toteuttamiseen rahoitusta.

Perussuomalaiset eivät alistu pääministeri Vanhasen käs-

kyläisiksi ja kysele häneltä lupaa omaan mielipiteisiinsä. Kansan vaalitahto ratkaisee tulevat hallitukset. Se on todellista kansanvaltaa. Eduskunnassa on myös syytä mitata nauttiiko pääministeri mielipiteineen eduskunnan enemmistön luottamusta. Perussuomalaisten luottamus Vanhasen hallitukseen ei ole ollut kaksista, pääministeri onnistui sitäkin alentamaan, joka sinänsä on saavutus. Pääministeri Matti Vanhasen hallitus ei nauti Perussuomalaisten luottamusta.

Soinin lähdettyä eduskunnan kyselytunnille puheenjohtajaksi tuli Auli Kangasmäki.

Palveluiden lukkojarrutus

Eduskunnan kyselytunnilla 22.11. VVM **Jyrki Katainen** toistuvasti vakuutti: "Siis hallitus ei tule tekemään sellaista lainsäädäntöä, joka loisi uusia palveluja", ja ihmetteli vielä, onko joku sitä ajatusta vastaan.

Vanhuuspalvelut ovat siis jo "tapissa", lisää ei heru ainakaan tältä hallitukselta. Myös lasten ja koululaisten psykologiset palvelut ovat niin ikään "tapissa"? Hallitusohjelmassa kylläkin puhutaan niiden saatavuuden tasapuolisuudesta varmistamisesta. Palveluja enää vain "kehitetään" ja "tehostetaan". Noihin käsiteisiin ei näköjään sisälly lisää resursseja.

Kataisen lausunto kyllä antaa selitystä hallitusohjelman kirjaukselle: "Julkisten menojen kasvun hillinnässä tärkeimpiä ovat kuntaj palvelurakennehanke sekä val-

tion tuottavuusohjelma, jonka toteuttamista hallitus jatkaa ja päättää kevään 2008 kehyksen yhteydessä uusista toimenpiteistä."

Tuo on Kataisen mukaan luetava niin, että vastaisuudessa entistä harvemmat tekevät entistä enemmän töitä. Samaan tähtää hoitoalan sopimukseen kirjattu ultimaatum henkilöstön vähentämisestä sopimuskaudella. Ristiriita on huikea, kun hoitajien irtisanoutumisen - olisihan henkilöstö vähentynyt silläkin tavalla - katsottiin romuttavan terveydenhoitojärjestelmän ja tuottavan tarpeettomia kuolonuhreja. Kun julkinen valta ryhtyy maksamaan palveluhenkilöstön vähentämisestä, on asiasta puhuttava oikealla termillä: tapporaha.

Mutta kuinka käy työn tekijöiden? Kauanko he vielä jaksavat?

Sosiaali- ja terveysalan ammattilaisten jopa "Vääryyskirja" -nimellä julkistetut hätähuudot eivät ole kantautuneet kokoomuksen vaalikorvaan; siihen meni heti vaalien jälkeen tiukka vahatulppa.

Hoitohenkilöstön määrän nykyistä kriittisyyttä voidaan arvioida Tehyn lakkoaikeesta: irtisanoutuminen olisi koskenut n. 8%:a Tehyn koko jäsenkunnasta, Tehyn ulkopuoliset hoitajat huomioiden n. 5 %:a koko sairaanhoitohenkilöstöstä. Siitä oltiin erityislailla pakottamassa n. 20% pysymään työssään, joten terveydenhoitojärjestelmän pystyssä pysyminen on n. 4%:n varassa nykyisestä henkilöstöstä. Johan tavanomaisen flunssa-aallon aikana sairauspoissaolot ovat tuota suuremmat! Lisäksi kiireen ja työpaineiden aiheuttamat virhe-

arviot tulevat mitä ilmeisimmin yleistymään. Kantaako hallitus vastuunsa niistä?

Toisaalta hallitusohjelmassa julistetaan: "Terveet ja hyvinvoivat ihmiset ovat Suomen taloudellisen menestyksen ja kilpailukyyn perusta" ja luvataan lisätä inhimillistä hyvinvointia. Mitä se hallituksen mielestä ikinä tarkoittaakaan.

Matti Vanhasen rutakka puhe Keskuskauppakamarissa herätti epäilyksen hänen laatimansa työreformin kaivamisesta esiin. Aikanaan se ei **Esko Ahon** aloitteesta saanut lamankaan varjolla kannatusta. Kataisen vakuutukset eduskunnassa vahvistivat, että nyt, kun Suomella menee taloudellisesti paremmin kuin koskaan, on näköjään aika koettu sille otolliseksi. Uutta versiota ei tuoda avoimesti arvioitavaksi, ehkä arvokeskus-

teluunkin. Se hivutetaan pienten askelten periaatteella täytäntöön; ensimmäinen askel on jäädyttää resurssien lisääminen.

Hallitusohjelmaa lukiessa nousee suorastaan mantrana esiin "kilpailukyyn säilyttäminen". Sille ollaan uhraamassa niin hyvinvointiyhteiskunta kuin sen työntekijätkin; nehän ovat vain kilpailukykyä rasittavia kustannustekijöitä. Hyvinvointia arvioidaan vastaisuudessa keskimääräisenä ominaisuutena: mitä paremmin yhteiskunnan hyvinvoiva omistava luokka menestyy, sen suurempi joukko heikompiosaisia voidaan heittää syrjään "mittatappioiden".

Jorma Uski
Piirisihteerinä
Keski-Suomen
perussuomalaiset

Valkokankaiden vampppi ja herkkä tunteiden tulkki Liana Kaarina on vaarallinen

60-luvun valkokankaiden viette-
lijättärenä tunnetulla **Liana Kaar-**
inalla ei tänä päivänä tulevaisuu-
densuunnitelmista ole pulaa ei-
kä tekemisestä puutetta. Kahden
lapsenlapsen ja mustan löytökis-
san lisäksi Lianaa työllistävät mo-
nenlaiset projektit taiteen, runou-
den ja elokuvan parissa.

- Aika monesta projektista olen
kieltäytynyt, kun aika ei ker-
ta kaikkiaan riittä. Ehkä joskus
vanhoilla päivilläni vetäydyn vie-
lä kirjoittamaan, kertoo nuorekas
isoäiti.

Liana Kaarina on usein nähty
vieras lausujalavoilla. Ensi kesäk-
si hänet on kutsuttu Yhdysvaltoihin
lausumaan Kalevalaa englan-
niksi, mikä tuo omat haasteensa.
Ranskaa sujuvasti puhuva ja kol-
mena vuonna peräkkäin arvoste-
tun heprean kielen kultadiplomin
Pariisissa voittanut Liana myön-
tää, ettei englantia ole hänen vah-
vin kielensä.

Viime vuosina on maailmalla
tuotu paljon esille myös **Toivo Sär-**
kän film noir -mestarteosta Kuu
on vaarallinen, joka aikoinaan teki
Liana Kaarinasta kuuluisan. On
ollut puhetta siitä, että klassikkoa
esitettäisiin Finnfestillä Duluthissa
tai Ironworld-elokuvafestivaaleissa
Minnesotan Iowassa. Jos näin
tapahtuu, saa Liana tietysti kut-
sun myös näihin tapahtumiin.

- Olen myös kirjoittanut käsi-
kirjoituksen elokuvaan, jossa ha-
luan itse näytellä pääroolin. Hy-
vän ystäväni **Nadja Pyykön** pois-
menon vuoksi elokuvalla ei nyt
ole ohjaajaa. Se on rakkaustarina,
mutta hyvin erikoinen, muu-
ta en elokuvasta halua paljastaa,
Liana kertoo.

Lisäksi Liana on ottanut pal-
jon osaa tyttärensä Kreetan taiden-
näyttelyihin ja tyttärentyttä-
rensä, **pikku-Lianan** (17), rientoi-
hin mediamaailmassa. Toisinaan
hän vahtii myös nelivuotiaasta tyt-
tärenpoikaansa **Rikhardia**. Musii-

**Näyttelijätär Liana Kaarina toivoisi, että hyvät tavat ja
kohteliaisuus nousisivat taas arvoonsa Suomen nuorison
keskuudessa.**

killisesti lahjakas pikkumies on jo
alkanut soittaa viulua.

Rukouksessa kärsivä saa avun

Lianalle tärkein arvo on ehdoton
Jumalayhteys ja usko. Uskonnol-
lisuuden pintakiiltoa Liana ei ha-
lua, hän on uskova, jolle näkymät-
ön on paljon näkyväistä todelli-
sempää. Häntä ärsyttävät ihmiset,
joiden usko näkyy puheissa mutta
ei käytännön elämässä.

- Rukous kantaa minua, uskon
ettei mikään muu ole niin tärke-

ää. Uskova ihminenään ei säästy
masennukselta tai elämän kriiseiltä,
eikä uskovaisuus tarkoita sitä
että kaikki olisi aina hyvin. Us-
kossa kärsivä ihminen saa kuiten-
kin rukouksen kautta ylimaallisen
avun hädän hetkellä siinä kun us-
komaton ei sitä saa.

Liana Kaarinaa harmittaa myös
se, että kohteliaisuus ja hyvät ta-
vat ovat tänä päivänä nuorisolta
kadoksissa.

- Ei se ole mammanpoika joka
auttaa vanhuksen tien yli tai on
kohtelias naisille, vaan se päin-

vastoin vaatii suurta rohkeutta.
Eikä kohteliaisuus maksa kenel-
lekään mitään. Olen huomannut,
että nuoret ovat kyllä alttiita aut-
tamaan pyydettyä, mutta ku-
kaan ei uskalla tehdä sitä oma-
aloitteisesti.

Mummon tyttö

Helsingissä syntynyt ja varttunut
Liana kertoo lapsena olleensa
mummon tyttö. Lianan vanhem-
mat erosivat pian hänen synty-
mänsä jälkeen. Kaksi ensimmäistä
elinvuottaan tyttö eli tätinsä hoi-
vissa, jonka jälkeen hänen isovan-
hempansa kasvattivat hänet.

- Olimme hyvin köyhiä. Kirjoi-
tin ylioppilaaksi laudatur-yleisar-
vosanalla Valtion Iltaoppikoulus-
sa sihteerin toimen ohessa, koska
muuta vaihtoehtoa ei ollut, muis-
telee Liana nuoruuttaan.

Liana halusi lääkäriksi mutta
pelkäsi ruumiita, joten se haave
kaatui siihen. Hän opiskeli myös
teologiaa, ranskaa ja kävi lausun-
tatunneilla. Luterilainen usko tun-
tui hänestä liian suppealta ja rajoit-
tuneelta, joten teatterista ja eloku-
vasta tuli hänen ammattinsa.

Parin epäonnistuneen avioliiton
jälkeen Liana avioitui juutalaisen
Elias Ohayonin kanssa vuonna
1969 tietämättä vielä olevansa itse-
kin juutalainen äidin puolelta.
Pariskunta muutti Marokkoon ja
sieltä vuonna 1972 Pariisiin, jos-
sa he elivät monta vuotta myrsk-
kyisää avioliittoa. He saivat kaksi
lasta, **Lyydian** ja **Kreetan**.

- Lapset ovat Jumalan lahja mi-
nulle, koska minun oli hyvin vai-
kea saada lapsia. Olen yhden lap-
sen menettänyt, poikavauvan, joka
kuoli vain viikon vanhana. Lyydia
levittää Jumalan sanaa Israelis-
sa suomalaisen miehensä **Harrin**
kanssa, Kreetta on taidemaalari.

Liana Kaarina palasi Suomeen
vuonna 1993, jossa Lyydia jo opis-
keli ja löysi täältä miehensä. Sit-

ten Kreettakin avioitui muuta-
maksiksi vuodeksi.

- Omasta puolestani en koskaan
pelännyt asuessani Israelissa, mut-
ta nyt kun asun Suomessa, kylmää
sydäntäni toisinaan Lyydian puo-
lesta Israelin tilanne, sodat, itse-
murhaiskut, pommit ja kaikki se.

Siipiveikot ärsyttävät

Näyttelijän työnsä ohella Lia-
na Kaarina on saanut menestys-
tä myös runouden ja kirjallisuus-
den saralla, sekä kirjoittajana että
lausujana. Ranskassa hänen runo-
kirjansa Pour Toi! menestyi loista-
vasti. Suomessa häneltä on ilmest-
ynyt Otavan kustantamana vuon-
na 1987 fiktiivinen omaelämäker-
ta "12857", joka sai kriitikoilta
valtavan hyvän vastaanoton.

Näyttelijänä hänet tunnetaan
paitsi vamppina, myös dramaattis-
en herkkänä tunteiden tulkkina.
Nuorisoteatterin vanhan hullun
naisen roolista lehdet nimesivät
hänet suureksi tragedienneksi.

Liana Kaarina pyrki myös edus-
kuntaan viime vaaleissa. Vaikka
hän saikin ajatuksiaan julki, hän-
nen rohkeat mielipiteensä he-
rättivät monissa ärtymystä, Nato-
myönteisyys ja sossun siivellä
eläjien arvostelu.

- En tarkoita siivelläeläjillä oi-
keasti sairaita ihmisiä, vaan niitä
jotka aivan pikkujutuista jäävät
sairaseläkkeelle ja vievät muiden
rahat. Luulen ettei uusi tulokas
politiikassa saa puhua niin rehelli-
sesti. Tappio ei kuitenkaan harmi-
ta, vaan olen päinvastoin iloinen
siitä, etten joutunutkaan neljäk-
si vuodeksi kiven sisään. Mitä oli-
sin siellä saanut aikaan? Olen silti
iloinen siitä, että olin mukana.

Teksti:
Mika Männistö

Kuva:
Liana Kaarinan arkisto

Perus
ravinto

Tälle vakiopalstalle toivotaan lukijoilta
hengellisiä kirjoituksia (kirjeen päälle
merkintä Leivän ja Sanan jakaja)

Leivän ja Sanan jakaja

Joulunakin pienellä paikalla

Joulun valmistusaikana adventti-
na on esillä myös Jeesuksen, Jou-
lun Lapsen edelläkävijä Johan-
nes Kastaja. Jeesukseen viitaten
hän sanoo: Katso Jumalan Karit-
sa, joka poisottaa maailman syn-
nin. Turvan, pelastuksen synneis-
tämme saamme vain siksi, että
Vapahtajamme oli valmis alen-
tamaan itsensä aina ristinkuole-
maan asti.

Näin meidänkin olisi oltava ns.
"pienellä paikalla", saadaksemme

sen kestävä ilon, josta enkeli jou-
luyönä ilmoitti paimenille: Katso,
minä ilmoitan teille suuren ilon,
joka on tuleva kaikelle kansal-
le. Mutta, olemmeko me pienellä
paikalla, sillä sen suhteen on voi-
massa sama laki kuin nöyryyden-
kin. Joka luulee olevansa nöyrä,
onkin jo ylpeä.

Pienellä paikalla! Kun sovel-
lutan sanat itselleni, niin tunnen it-
seni kelvolliseksi pienelle paikal-
le. Eikö se silloin ole salattua suu-

ruuden tuntoa? Pienellä paikalla
ei paljon puhuta. Ei arvostella lä-
himmäisen virheitä. Pienellä pai-
kalla ollaan hiljaa ja huudetaan
Herran puoleen vaikkapa niin
kuin adventtirukouksessa sano-
taan: Herra Jeesus Kristus. Kristi-
kunta iloitsee syntymisestä. Me
iloitsemme siitä, että sinä, meidän
sielujemme paimen, tulet luok-
semme. Me, jotka olemme raadol-
lisia ja heikkoja, riemuitsemme
siitä, että sinä kaikkien ihmisten

parantaja, saavut luoksemme.
Me köyhät iloitsemme, kos-
ka sinä, Herra, lähestyt meitä
runsaine lahjoinesi.

Suuren joulun sanoman val-
taaminakin me saamme ihme-
tellä ja iloita, kun Herra tekee
meille pienellä paikalla olijoil-
le niin suuria, että antaa meil-
le Vapahtajan!

Anssi Joutsenlahti

Polegaattimatalla New Yorkissa ja Washingtonissa

Polegaattimatkan keskiviikko alkoi kouluvierailulla Bronx International High Schooliin, kuten edellisessä lehdessä kerroin. Ilta-päivällä tutustuimme YK-edustustossa lasten oikeuksiin ja muihin ihmisoikeuskysymyksiin ulkoasiainsihteri Janne Jokisen alustuksella. Nämä asiat kuuluvat YK:n III-komitean toimialaan.

Sitten siirryimme YK:lle seuraamaan II-komitean istuntoa, jossa eri maiden edustajat keskustelivat YK:n toimintojen kehittämisestä. Suurlähettiläs **Kirsti Lintonen** toimii YK:n II-komitean (Economic and Financial eli talous ja rahoitus) puheenjohtajana ja on siten yksi korkeimmissa YK-tehtävissä toimiva suomalainen.

Illalla polegaatit oli kutsuttu suurlähettiläs Lintosen vastaanotolle hänen residenssiinsä (edustuskotiinsa) Park Avenuelle. Vastaanotolle saapui myös muiden pohjoismaiden lähettiläitä ja lähetystöyöntekijöitä. Illanmittaan kävimmekin runsaasti keskustelua muiden vierailijoiden kanssa sekä ruotsiksi että englanniksi. Pohjoismaiden edustajat näyttivät tuntevan toisensa ja heillä oli samansisältöisiä näkemyksiä siitä kuinka pohjoismaiden täytyy pyrkiä yhteisvoimin tuomaan esiin kantojaan YK-työssä. Tarjolla oli myös kohtuullinen iltapala juomineen.

Torstiaamu alkoi kuuntelemalla turvallisuusneuvoston vaihtuvan jäsenen, Belgian, kokemuksiä pääsihteri **Peter Van Kemseken** kertomana Belgian YK-edustustossa.

Vajaa pari tuntia myöhemmin oltiin jo YK-talolla tutustumassa EU:n YK-toimintaan lähetystöneuvos **Charles-Michel Greutsin** esitellessä Euroopan komission YK-valtuuskuntaa.

Puolilta päivin oli tapaaminen EU neuvoston sihteeristötiloissa sihteeristön päällikön suurlähettiläs **H.E. Pedro Serrano de Haro Sorianon** kanssa. Hän kertoi, että sihteeristö tekee EU:n lausuntoja YK:n kokouksiin. Johtotroikkaan kuuluu sihteeristön nykyinen puheenjohtaja, entinen puheenjohtaja ja sihteerit. Rakenne oli hänen mielestään vähän kömpelö. EU:lla on YK:ssa yksi edustaja, jolla on osakasvaltiot tukena.

Sitten ennen lounastaukoa seurasimme YK:lla FAO-IYP ”oikeus ruokaan” tapahtumaa, jossa oli esitys mm. Afrikan nälänhädästä. FAO on YK:n elintarvike- ja maatalousjärjestö, joka sijaitsee Italiassa, Roomassa. Sen tavoitteita ovat mm. nälän ja aliravitsemuksen poistaminen, ruokaturvan edistäminen sekä elintarvike- ja maataloustuotannon ja tuotteiden jakelun tehostaminen. Ehkä Suomessa kannattaisi ylläpitää valtion viljavarastoja kuitenkin kaiken varalta. IYP on Internationol Year of Potato eli kansainvälinen perunan vuosi, teema-vuosi käynnistyi YK:n päämajassa New Yorkissa juuri tuona torstaina 18.10.2007. Kun googlen hakukoneeseen laittaa hakusanoiksi IYP and United Nations (eli IYP

YK:n päärakennuksen sivustalla on jalustalla pistooli, jonka piippu on laitettu solmuun rauhan vakuudeksi. Kuvassa näkyy myös sinisiä aitoja, joita käytetään yleisön rajaamiseen riittävän etäälle rakennuksesta.

Empire State buildingin ala-aulassa valmiina nousemaan ”herrahissiin” ja kohti korkeuksia.

ja YK), niin vastaukseksi saa monia linkkejä (13 100 kpl), joista ainakin ensimmäiset vie virallisiin sivuihin, jossa on sivukaupalla luettavaa maailman nälänhädästä ja elintarviketuotannon kehittämistarpeista. Kielitaitoinen lukija taitaa tulla tulokseen, että suomalaisia johdetaan harhaan, kun meidän elintarviketuotantoa pitäisi ajaa alas EU:n päätöksillä.

Torstai ilta-päivä alkoi ministerineuvos **Heli Kanervan** luennolla rauhanturvatoiminnan haasteista. Saimme laajahkon kuvauksen YK: rauhanturva ja etenkin poliisitoiminnan haasteista ja YK:n nykyhetken tarpeista. Meille tuli melko selväksi, että esim. Suomelta odotetaan niin rauhanturvaajia kuin poliisejakin YK:n operaatioihin, muutoin Suomen maine rauhanturvaamisen ”suurvaltana” kärsii. Jotta YK-tehtävät saataisiin kunnialla hoidettua, niin Suomessa pitäisi ruveta kouluttamaan ranskankielen taitoisia poliiseja, että he selviäisivät tehtävistä mm. ranskankielisessä Afrikassa. Siinäpä haastetta Suomen poliisikokelaille ja kouluttajille. Muista Afrikan maista saataisiin kyllä kielitaitoisia poliiseja halvalla, mutta heidän toimintamoraalinsa ja muu koulutuksensa eivät ole riittäviä YK-tehtävien hoitamiseen tarkoituksenmukaisella tavalla.

Luennon jälkeen kävimme vierailulla YK-sihteeristön rauhanturvaosaston poliisiyksikössä, jossa **Andrew Carpenter** ja **Carlos Peralta** puhuivat tämän hetkistä ongelmista ja haasteista YK:n poliisitehtävissä. Sanoma oli varsin samansisältöistä kuin mitä Heli Kanerva oli meille luennoinut.

Mutta me saimme tämän kertauskurssin englanniksi YK-rakennuksen 36. kerroksessa. Tuli taas kerran tunne, että on hienoa olla paikan päällä ja nähdä ja kuulla asiat suoraan asiantuntijoilta. Kotisohvalta iltauutisia katsellessa tämän tyyppiset asiat tuntuvat helposti kovin etäisiltä. Matkan parasta antia oli varmaan se, että New Yorkissa YK ja monien valtioiden edustustot sijaitsevat niin lähellä toisiaan, että niissä voi oikeasti käydä keskustelemassa eri maiden edustajien kanssa. Lähetystövirkaileijoidemme jokapäiväisessä työnteossa nämä asiat varmaan vielä korostuvat.

Torstai-iltana kävimme maailman kuuluisimmaksi mainostetussa rakennuksessa, Empire State buildingissä, jonka huipulla on näköalatorni. Se on rakennettu vuonna 1931. Rakentaminen kesti vuoden ja 45 päivää. Pilvenpiirtäjässä on 6500 ikkunaa, joita pestään jatkuvasti eli uusi pesukierros alkaa välittömästi edellisen päätyttyä. Rakennuksessa on 96 km vesijohtoa ja 5632 km puhelinkaapelia. Taitaa meidän kunnan vesijohto olla lyhyempi ja mitähän rakentajat olisivat ajatelleet Nokiamiehestä ja langattomasta puhelimesta. Hissistä talosta löytyy 73 kappaletta. Alhaalta lähdettäessä hissillä päästään reilut 50 kerrosta ylöspäin ja sitten on hissin vaihto. Toisella hissillä nouseaan jo 86 kerrokseen, jossa on kaksi turistimylälää ja näköalatasanne. Siitä voi vielä lisämaksua vastaan jatkaa kolmannella hissillä kerrokseen 102, jossa on korkeimmalla sijaitseva pieni näköalatasanne. Käydessämme tornissa sää oli hie-man utuinen. Valtaosa meistä polegaateista tyytyi katselemaan il-tavalaistua New Yorkia 86 kerroksesta. Pari hallituspuolueiden edustajaa kävi kuitenkin tarkastamassa ylätasanteella vallinneen heikon näkyvyyden.

Tässä jutussa on käsitelty lyhyesti vajaan kahden päivän asia-sisältöä. Varmaankin huomasi, että aiheet ja asiat vaihtuivat niin nopeaan tahtiin, ettei mitään kyllästymisen vaaraa ollut. Kun suurimman osan päivää kuuntelee englantia ja välillä muitakin vieraita kieliä ja keskustele englanniksi, niin homman alkaa kokea melko haastavaksi. Ministeriön edustajat, niin New Yorkissa kuin Washingtonissaakin, pyysivät meitä välittämään puoluellemme kiitokset tähän mennessä kielitaitoisimman ja keskustelukykyisimmän polegaattiryhmän valinnasta. Ryhmäämme ei kuulemma tarvinnut vierailun vetäjinä toimineiden viranhaltijoiden hävetä. Tämä oli niin mieluisa kuultavaa, että se oli ihan pakko kirjoittaa tähän juttuun. Kirjoittelen lisää matkakokemuksia ensi vuonna.

Hyvää Joulua ja Onnellista Uutta Vuotta!

**Teksti ja kuvat:
Lauri Heikkilä**

Etelä-Savon Perussuomalaisten valinnat

Etelä-Savon piirin syyskokous valitsi hallitukseen varsinaisiksi 2008 : Erkki Rakkolaisen (pj.), Margaretha Palmrothin (siht.), Hannu Paukkosen ja Juha Lyytisen Savonlinnasta; Timo Hirvosen, Inka Svahnin, Pirjo Haikaraisen ja Teuvo Vahvaselän Mikkelistä; Pekka Leskisen ja Aili Siitosen Kangasniemeltä, Markku Pöyryn Pertunmaalta, sekä Olavi Eteläisen ja Juha Lyytikäisen Heinävedeltä.

Varalle: Michelle Paulat ja Pirjo Rakkolainen Savonlinnasta, Jarmo Tonteri Pertunmaalta, Salme Vehviläinen Mikkelistä ja Pertti Saarenniemi Rantasalmelta.

Syyskokouksessa Perussuomalaisten puoluesihteeri Ossi Sandvik oli varsin huolestunut EU:n ongelmista mm. maataloustuen 141 tilanteesta.

Kokousväki ja piirihallitus vaatii, ettei näissä neuvotteiluissa saa "lepuilla".

Valt. Markku Pöyry esitti puuenergian käytön lisäämistä ja suuri oli yhteinen huoli erityisesti koko Tehyä uhkaavasta lakosta ja joukkokirtisanoutumisista.

Etelä-Savon julkilausuma: Puuenergian käytön lisääminen

Puuenergian kansantaloudellinen kilpailukyky ja käytön kannattavuus on tehtyjen selvitysten mukaan hyvä, vaikkakaan se ei yritystaloudellisesti aina halvin polttoaine ole sikaan. Energiapuun käytön lisääminen on perusteltua kotimaisena ja alueellisesti kaikkialla saatavissa olevana polttoaineena.

Maatalouden harjoittajien määrä ja työpaikat vähenevät. Maaseutu on jo aikaisemmin kokenut suuria väestönmenetyksiä, mutta sen elinvoimaisena pitäminen on koko maalle tärkeää. Puuenergian laajempi hyödyntäminen tuo lisämahdollisuuksia maaseudulle ja säilyttäisi maaseudun monimuotoisuutta sekä yritystoimintaa. Kotimaisen polttoaineen nykyistä laajempi käyttö tasapainottaa myös kauppasetta.

Puu ei ole ratkaisu perusenergian eli sähkön tuotantoon, mutta puupolttoaineellakin voidaan tuottaa vastapainovoimaloissa sähköä kilpailukykyisesti ja tehokkaasti. Erityisen hyvin puupolttoaine sopii pääpolttoaineeksi pieniin ja keskisuuriin aluelämpölaitoksiin. Puupolttoaine soveltuu erittäin hyvin seospolttoaineeksi turpeen ja hiilen kanssa. Uuden sukupolven kiinteän polttoaineen kattilat, sekä suuret että pienet, ovat tekniikaltaan toimivia kaikilla puupolttoaineilla ja puusta saatavat hyötysuhteet ovat korkeita.

Lämpöyrittäjyys voi olla kilpailukykyinen ratkaisumalli pienimuotoiseen energiapuun hankintaan, käyttöön ja lämmön tuotantoon. Lämpöyrittäjyydellä tarkoitetaan järjestelmää, jossa joko paikallisia metsänomistajia perustaa lämmitysrenkaan tai -osuuskunnan. Lämpöyrittäjyys on sopiva maaseudun työllistäjä, jolloin metsänomistajat jalostavat metsiensä energian suoraan kannolta lämmöksi.

Puu on hiilidioksidineutraali uusiutuva ja ympäristöystävällinen polttoaine. Puuta poltettaessa kyllä vapautuu hiilidioksidia, mutta kestävässä metsätaloudessa se sitoutuu samalla uuden puuston kasvuun. Mikäli metsiä ei käytetä ja puusto lahoaa luonnossa, ei myöskään siitä vapautuva energia tule hyödyksi. Puulla hiilidioksiditase on tasapainossa. Maamme metsät ja niiden karttuva puustobiomassa ovat hiilidioksidinielua, jotka sitovat tehokkaasti tänäkin päivänä fossiilista polttoaineista vapautuvaa hiilidioksidia ja tasapainottavat Suomen koko hiilidioksiditasetta.

Etelä Savon piirikokous pidettiin Otavassa ravintola Huvikummissa

Varsinais-Suomen kokous

PerusS:n Varsinais-Suomen piiritoimikunnan 29.11.2007 pidetyssä järjestäytymiskokouksessa valittiin seuraavat piirin toimihenkilöt jatkamaan tehtävissään:

- 1. varapuheenjohtaja Juhani Pilpola Liedosta
- 2. varapuheenjohtaja Leila Hannula Mynämäeltä
- piirisihteeri Iiris Peltomaa Pyhärannasta
- taloudenhoitaja Pertti Hannula Liedosta

Piirin puheenjohtajaksi valittiin aiemmin pidetyssä syyspiirikokouksessa Lauri Heikkilä Marttilasta.

Varsinais-Suomen piiritoimikunnan julkilausuma: Yksinkertaista ynnälaskua

Aivan viime päivien EU-keskustelua on pitkälti hallinnut EU:n ja Suomen 141-tuen tulkintaa koskeva erimielisyys. Oliko komissio edes alunperinkään tarkoittanut tukea pysyväksi vaiko vain tilapäiseksi ja aikaa myöten kokonaan poistuvaksi? Tämä tulkintaerimielisyys on niin laaja ja monimutkainen kysymys, että se ansaitsee aivan oman julkilausumansa. Kiinnostuneet voivat tutustua lyhyehköön johdantoon em. ongelmasta Paavo Raution yliökirjoituksessa 31.10. Helsingin Sanomissa.

Kysymys on luonnollisesti Suomen ravinto-omavaraisuudelle sangen tärkeä Mitä siitä seuraa, jos maatalousyrittäjyys tehdään tämän tukikikkailun varjolla taloudellisesti niin vaikeaksi, että sitä ei enää kannata harjoittaa? Ei hätää: apu on lähellä. Kyllä EU huolehtii...

Tässä liturgiassa on vain unohtunut ainakin kolme seikkaa, joista kaikista suuri yleisö ei liene pahemmin edes tietoinen, tai ei ainakaan ole tarkemmin tullut ajatelleeksi jäljempänä esitettyä. Ensimmäinen niistä koskee maataloustuottajien tulevaisuutta, jos heidän ammattinsa harjoittaminen loppuu. Mihin sijoitetaan näin syntynyt valtaisa työttömien armeija?

Itse EU:n omavaraisuus on toinen kysymysmerkki. Ilmastonmuutos on tosiasia, jota ei voi enää sivuuttaa. On kokonaan toinen asia, miten paljon se on seurausta ihmisen toimista, vai onko se sitä lainkaan, koska se ei vaikuta itse pääasiaan. Ääri-ilmiot ovat lisääntyneet myös EU:n alueella, ja synkimpien ennusteiden mukaan koko Välimeren ympäristö - siis myös Etelä-Euroopan suurten tuottajamaiden alue - tulee aikaa myöten aavikoitumaan. Toinen kysymys siis kuuluu: missä ruoka silloin tuotetaan?

Kolmanteen seikkaan kiinnitti huomiota huoltovarmuuskeskuksen ylijohtaja aika pian surullisen sokeripäätöksen jälkeen. Ei ole aivan selvää, oliko näiden tapahtumien ajoitus niin lähekkäin tarkoitushakuista vaiko pelkkä sattuma. Joka tapauksessa hän ilmaisi YLEn aamu-uutisten 1- uutisena huolestuneisuutensa Suomen kauppalaivaston ulosliputuksesta. Hän kysyi: millä ruoka, joko EU:sta tai mistä muualta tahansa, tuodaan, kun meillä ei enää ole omaa kauppalaivastoa? Ainoa järjellinen johtopäätös tästä voi olla vain: jos logistiikka pettää, eikä omaa ruoantuotantoa enää ole - sitten nähdään vaan nälkää!

Jyri Raivio kirjoittaa HS:ssa 25.11. että "-- eduskunnassa valmistellaan kaikessa hiljaisuudessa lakia, joka [mahdollistaisi sen, että] lain tultua voimaan suomalaiset veronmaksajat maksavat tukea minkä tahansa [laivan] omistajalle, vaikka miehistö olisi kokonaan filippiiniläisiä ja vaikka laivassa ei noudatettaisi Suomen työlainsäädäntöä eikä minkään valtakunnan työehtosopimuksia. Ainoa ehto on se, että laivan perässä liehuu Suomen siniristilippu." Raivio lisääkin, että "muutosta on maakravun mahdollisuuksien ymmärtää" - niin liehee monen ammattierimiehenkin!

Eikö sokerintuotantotukien "ulkoistaminen" vielä riittänytkään osoittamaan, millaisessa pelissä olemme mukana? Pitääkö kieltää kaikki muukin maatalous, ja sen myötä ruokaomavaraisuus? Miksi eduskunta valmistelee Raivion kuvaamaa varustamolakia "kaikessa hiljaisuudessa"? Mitä suomalainen veronmaksaja kaikesta edellä kuvatusta hyötyy - ja mitä hän joutuu siitä maksamaan?

Lahden Perussuomalaisten julkilausuma

Lahden Perussuomalaiset ry:n hallituksen kokous pidettiin 3.12.2007 Lahdessa. Hallituksen julkilausuma on seuraava:

Päijät-Hämeen keskussairaalan budjettivaje

Päijät-Hämeen sosiaali- ja terveystyöryhmän ensi vuoden budjetti on selkeästi alimitoitettu. Budjettiraamit on laadittu säästöjen varaan, jotka eivät tule vastaamaan todellisuutta. Menot ovat kasvaneet vuosittain yli budjetoidun, mutta nyt pyritään päinvastoin sellaiseen karsintaan, joka ei yhden vuoden aikana ole mahdollista. Väistämättä tämä johtaa erikoissairaanhoidon budjetin mittavaan ylitykseen ja lisärahoitustarpeeseen ensi vuoden lopulla. Budjetti on kulissi, jolla petetään kuntien asukkaita ennen kunnallisvaaleja. Rahoitusvaikeudet paljastetaan vasta vaalien jälkeen, jotta kunnallisveroprosenttien korotuksiin ei jouduttu mittavammin jo ensi vuoden osalta.

Lahden Perussuomalaiset ry vaatii Lahden ja terveystyöryhmän hallinnon ja johtamisen tehotarkastusta ja sen jälkeen on laadittava suunnitelma koko terveys- ja sosiaalishallinnon johtamisen uudistamiseen niin Lahdessa kuin lähikunnissa.

Lahden terveys- ja sosiaalishallinnon ja Päijät-Hämeen keskussairaalan johtamiseen on saatava ammattimaista otetta. Hallinto paisuu ja syö kaiken tehokkuuden toiminnasta. Tällä hetkellä asiakaspalvelu on pelkkää monikerroksisen organisaation jonotushallintoa.

Lääkärit ja hoitajat on ohjattava ammattinsa mukaisiin hoitotehtäviin ja hallinnon johtaminen annettava alan ammattilaisille.

Sataman puupalkinnot tulevat liian kalliiksi

Puu kulttuurissa ry:n harjoittama puurakentamisen edistäminen on kannatettavaa, mutta sen palkintotoiminta on ajautunut lahtelaisten osalta harhateille. Lahden kaupunki on ajattele mattomasti sitoutunut rakennuttamaan ja rahoittamaan palkinnon saaneiden suunnittelijoiden tarpeettomia luomuksia Sibeliustalon ympäristöön.

Luonnollisesti palkitut ottavat kaiken irti julkisuudesta ja Lahden kaupungin tuesta. Hyvä esimerkki on jo rakennettu ns. taksikatos, joka oli pöyristyttävän ylihintainen eikä sen alla edes säily kuivana sateella. Normaali linja-autokatos olisi tullut huomattavasti halvemmaksi.

Sama toistuu ns. Piano-paviljongin osalta. Sen hinta kohoaa 500 000 euroon. Kahvilatarjontaa on riittävästi satamassa. Paviljongin kahvio kaventaa tarpeettomasti satamassa nyt toimivien kahvilayrittäjien liikevaihtoa.

Lahden Perussuomalaiset ry:n vaatii, että Lahden kaupungin on pikaisesti sanouduttava irti tekemästään palkintosopimuksesta. Sopimus osoittaa kuntalaisten kannalta täysin piittaamatonta kustannusajattelua.

Hämeen piirin syyskokous

Perussuomalaisten Hämeen piiritoimikunnan jäsenpaikat lisääntyivät kahdella paikalla. Varajäsenten lukumäärä nousi kuuteen. Piiritoimikuntaan valittiin syyskokouksessa Heinolassa neljä uutta jäsentä; Arto Paajanen Nastolasta, Marianne Koivisto Kalvolasta, Reijo Skippari Lahdesta sekä Seppo Venesjärvi Orimattilasta.

Puheenjohtajana jatkaa Harri Kerijoki Heinolasta ja piirihallituksen jäseninä jatkavat Onni Hiltunen Orimattilasta, Hilka Salonen ja Minna Liljamo Hämeenlinnasta, Johannes Hannukkala Hattulasta, Seppo-Hauta-aho Janakkalasta, Aki Rantanen Rengosta sekä Merja Muronen Riihimäeltä.

Perussuomalaisten puoluesihteeri Ossi Sandvik otti kokouksessa esille kouluterveydenhuollon, joka luvuina siirtyi valtiolta kuntien hoidettavaksi ja maksettavaksi. Kouluterveydenhuollon palvelut eivät ole tasalaatuisia, sillä kuntien välillä esiintyy suuriakin eroja säästöistä johtuen. Kouluterveydenhuoltoa tulisi kehittää sellaiseen suuntaan, että myös vanhemmat voisivat osallistua terveyskeskuksissa lastensa terveystarkastukseen, jolloin tarkastus ei jäisi niin helposti vain pinta-puoliseksi painon ja pituuden seurannaksi.

Siniristilippumme

Suomi täyttää tänä vuonna 90 vuotta. Itsenäisen Suomemme arvokas symboli on tuttu siniristilippu, joka nykyisessä muodossaan hyväksyttiin perustuslakivaliokunnan ehdotuksesta 27.5.1918. Toimitusjohtaja Markku Torpo Lipputuote Torpo Oy:stä korostaa, että liputtaminen on iloinen asia, jokaisen kansalaisen oikeus eikä velvollisuus.

- Korostan aina kaikille, että vaikka liputtamiseen liittyy hyvin paljon muodollisia sääntöjä ja määräyksiä, ei niitä ole pakko aina orjallisesti noudattaa. Joka liputuspäivänä ei tarvitse liputtaa, eivätkä ne kellonajatkaan niin minuutin päälle ole, sanoo Torpo.

Virallisten sääntöjen mukaan lippu nostetaan kahdeksan aikaan aamulla ja lasketaan auringonlaskun aikaan, kesällä kuitenkin viimeistään kello 21. Pimeään aikaan lippu ei saisi liehua kuin valaistuna.

Poikkeukset näihin sääntöihin muodostavat itsenäisyyspäivä ja juhannus. Itsenäisyyspäivänä lippu lasketaan kello 20, jolloin se saa liehua vähän pimeälläkin. Juhannuksena lippu saa olla ylhäällä läpi yön.

Vaikka säännöksiä liputtamisesta ja lipusta on paljon, liputtamista ei tarvitse pelätä. Lipun julkisesta turmelemisesta tai häpäisystä voidaan tuomita sakkorangaistukseen, mutta tällöin puhutaan tahallisuudesta. Ei siis pidä olla huolissaan, että seuraavana aamuna olisivat sinivuokot koputtelemassa ovelle, vaikka lippu jostain syystä olisikin unohtunut tankoon yön ylitse.

Sääntöjä ja asetuksia

Lipun korkeuden tulee olla 1/6-tangon korkeudesta. Leveys määritellään siten, että jos lipun korkeus on 11 mittayksikköä, tulee leveyden olla 18 mittayksikköä. Siniristin sakaran leveys on kolme mittayksikköä, kenttien korkeus neljä, tangonpuoleisten kenttien pituus viisi ja ulompien kenttien pituus kymmenen mittayksikköä.

Myös lipun PMS-värijärjestelmän mukaiset värit on määritelty valtioneuvoston päätöksellä. Päätös yhtenäisistä väreistä tehtiin vasta vuonna 1993, ja se on tuorein lippua koskeva sääntö. Teknisistä värikoodeista kiinnostuneet löytävät nämä tiedot sisäasiainministeriön kotisivuilta.

- Lipun materiaali on tänä päivänä neliöpainoltaan 155-grammaista polyesterikangasta, jonka väri on kuidun sisällä. Tällä tavoin saadaan paras sään- ja valonkestävä kangas jäljittelee kudonnan puuvillakangasta. Lippuja tehdään myös kevyemmästä polyesterineuloksesta, jota käytetään eniten mainoslipuissa.

Ei ole olemassa sääntöä siitä, miten usein lippu tulee pestä tai

vaihtaa, mutta lippu ei saa olla likainen eikä rikkinäinen. Kansallislippu kestää kyllä useita vuosia, mutta polyesterikankaassa on se huono puoli, että nokipigmenti saattaa tarttua kuidun sisään, jolloin sitä ei saa pesemällä pois.

Suomen lippuja Kiinasta

Lippujen ja liputtamisen suosio ei ole laskussa. Uusia lippuja hankitaan koko ajan. Toiset uusivat vanhoja, mutta samalla kun rakennetaan uusia rivi- ja kerrostaloja, tulee myös uusia lipun hankkijoita.

- Yhä enenevässä määrin tehdään myös viirejä. Oma viiri on esimerkiksi suosittu 50-vuotislahja, jolloin siihen liitetään saajaan liittyvä symboli viirin yläosaan vaikkapa metsästäjälle.

Lipputehdas Torpo Oy on tänä päivänä ainoa Suomen lippuja

valmistava kotimainen lipputehdas. Suomen lippuja valmistetaan myös Kiinassa ja Virossa. Myös Torpolla on lippujen valmistus aika lailla vähentynyt, sillä Kiinassa valmistettu lippu on niin paljon halvempi.

Suomen lipun voi tehdä kuka hyvänsä. Missään ei kielletä, vaikka lipun tekisi itse, kunhan se on asetusten mukainen.

- Esimerkiksi Kiinasta tuodut liput eivät aina ole mittasuhteiltaan oikeita. Tietenkään väärin tehtyjä lippuja ei myydä Suomen markkinoilla, mutta tarkkana pitää olla. Kyllä Kiinastakin tulee huonoa tavaraa, jos ei osaa vaatia.

Lipun ja viirin ero

Lipun ja viirin merkittävin ero on ulkomuodossa. Lippu on suorakaiteen muotoinen, viiri pitkän mallinen. Liput ovat myös arvok-

kaampia ja niiden suunnittelussa pitää noudattaa heraldisia sääntöjä tarkemmin.

Siniristillä koristettua yleisviiriä saa pitää tangossa yöstä päivään ja milloin tahansa. Siihen saa myös liittää vaakunoita. Suomen lippuunhan ei tietenkään saa kirjoittaa eikä liittää mitään.

- Nykyään suunnitellaan paljon omia lippuja ja viirejä esimerkiksi yhdistyksille ja kouluille. Liput ovat arvokkaampia – monesti järjestetään erityinen nauлаus-tilaisuus, jossa ne nauлаtaan tankoon ja vihitään juhlallisesti käyttöön.

Teksti: Mika Männistö
Kuva: Jussi Niinistö

Kansalaissodan uhrien jälkikäteinen siunaaminen ei ollut lainvastaista

Apulaisoikeusasiamies **Jukka Lindstedt** katsoo, että kansalaissodassa menehtyneiden, kirkkoon kuulumattomien ja joukkohautoihin haudattujen vainajien siunaaminen jälkikäteen ei loukkaa uskonnonvapautta.

Oikeusasiamiehelle jätetyssä kantelussa pyydettiin tutkimaan Tampereen hiippakunnan piispan **Juha Pihkalan** menettelyä, kun tämä oli toukokuussa 2006 Hämeenlinnan työväenyhdistyksen pyynnöstä siunannut Ahveniston hautausmaalle joukkohautoihin haudatut, kansalaissodassa menehtyneet vainajat. Kantelijalla katsoi menettelyn loukanneen vainajien vakaumusta, kun siinä samalla mahdollisesti siunattiin myös useita uskontokuntia ja kansallisuksia edustavia vainajia ilman jokaisen vainajan tai heidän omaisensa suostumusta. Apulaisoikeusasiamiehen mukaan kirkkoon kuulumattomien vainajien siunaaminen ei loukannut vainajien uskonnonvapautta, sillä val-

litsevan tulkinnan mukaan vainajat eivät ole perusoikeuksien kohteita. Heihin tulee kuitenkin kulttuurimme normien mukaisesti suhtautua kunnioittavasti.

Asiaa on apulaisoikeusasiamiehen mukaan arvioitava lähtökohteisesti kirkkoon kuulumattomien vainajien siunaamista koskevan kirkkojärjestyksen säännöksen perusteella. Sen mukaan kirkollinen hautaus siunaaminen voi olla mahdollista mm. omaisten pyynnöstä, mikäli vainaja ei ole sitä nimenomaisesti kieltänyt.

Asiassa paljon tulkinnanvaraisuutta

Apulaisoikeusasiamies näki asiassa useita tulkinnanvaraisia puolia. Ensinnäkin, voisiko omaisten mielipiteellä olla ratkaisevaa merkitystä jälkikäteen tapahtuvan joukkosiunauksen yhteydessä, kun itse hautauksesta on kulunut liki yhdeksänkymmentä vuotta? Mikäli näin olisi, kuinka monen omai-

sen mielipidettä olisi tiedusteltava, ja kenen mielipide olisi ratkaiseva, mikäli he olisivat asiasta eri mieltä? Lisäksi omaisten mielipiteitten kartoittamista vaikeuttaisi se, että ei ole varmaa tietoa siitä, keitä vainajia kussakin joukkohaudassa lepää. Vuonna 1918 voimassa olleiden säännösten perusteella vainajat olisi tullut siunata. Näin ollen olisi ongelmallista myös, jos tuolloin siunausta mahdollisesti halunnut jäisi tänään siunaamatta, koska hänen jälkeläisensä ei antaisi siihen suostumustaan, tai koska omaisia ei ole, tai koska vainajan tosiasiallinen hautapaikka ei ole tiedossa.

Toisaalta on selvää, että joukkohautoihin haudattujen ja jälkikäteen siunattujen joukossa voi olla vainajia, jotka eivät eläessään olleet kuuluneet - tai jotka eivät olisi halunneet kuulua - mihinkään uskontokuntaan tai jotka kuuluivat muihin kansallisuksiin. Ei voida myöskään selvittää luotettavasti, kuinka moni nyt siunatuista olisi

eläessään suhtautunut kielteisesti kirkolliseen siunaamiseen.

Ahveniston joukkosiunauksen yhteydessä ei edes väitetty, että joku omaisen olisi ilmaissut vastustavansa siunausta sillä perusteella, että vainajien joukossa olisi ollut hänen luotettavalla tavalla yksilöitävissä oleva omaisensa, joka olisi todennettavissa olevalla tavalla ilmaissut kielteisen kantansa kirkolliseen siunaamiseen.

Joukkosiunaus lähinnä symbolinen ele

Apulaisoikeusasiamiehen mukaan on selvää, ettei tällaista historialliseen tapahtumaan vahvasti kytkeytyneitä ja luonteeltaan poikkeuksellista toimitusta voida arvioida voimassa olevan kirkkolainsäädännön pohjalta. Sellaisen vainajien jälkikäteistä joukkosiunausta, joiden henkilöllisyys ja määrä ei ole täsmällisesti tiedossa, voidaan pitää ennen muuta symbolisena eleenä, eräänlaisena

sovinnon ilmaisuna lähinnä sille, että kirkko ei ollut vuoden 1918 tapahtumien johdosta toiminut tuolloin voimassa olleen kirkkolainsäädännön mukaisesti. Kirkolle on perustuslaissa turvattu itsenäinen asema kirkkolain säätämistä ja kirkon pyhiä toimituksia koskevissa kysymyksissä. Vaikka joukkosiunaus saattaa herättää voimakkaita tunteita, oikeusasiamiehen tehtävä on arvioida asiaa vain oikeudellisesti.

Kun otetaan huomioon se tulkinnanvaraisuus, joka liittyy nykyisen kirkkojärjestyksen soveltamiseen kansalaissodassa kuolleiden jälkikäteiseen siunaamiseen samoin kuin se harkintavalta, minkä tämä säännös jättää papille, apulaisoikeusasiamiehen johtopäätös on, ettei asiassa ilmennyt oikeudellisia perusteita moittia piispa Pihkalan menettelyä.

Eduskunnan oikeusasiamiehen kanslia

Hallituksen toimilla yksityistetään sosiaali- ja terveyspalvelumme

Vanhasen-Kataisen porvarihallituksen toteuttama ”Tehy-pakkolaiki” on vain osanäyttö siitä eduskuntavaalien jälkeen sovitusta hallituslinjasta, mihin ollaan viemässä maamme sosiaali- ja terveyspalvelua sekä kunta-alan työelämän hoitoa. Hallituksen päätehtävä on kaikilta osin kiristää ja alasajaa sosiaali- ja terveyshuoltoa muillakin leikkaus- ja lainsäädäntötoimenpiteillään.

Päätavoitteena on suurelta osin yksityistää vielä nykyisin kunnalliset sosiaali- ja terveyspalvelut. Tämä kehitys sai hyvää vauhtia jo Vanhasen ensimmäisessä hallituksessa ja monissa kunnissakin vallassa olevalla kokoomus-demari-yhteistyöllä. Sitä on toteutettu jo Lipposen hallituskaudelta lähtien.

Tästä on meillä Raumallakin jo näyttöä, joskin siitä on saatu takapakkiaakin dementia- ja omaishoitopäätösten kautta. Dementiahoitoa on palautettu takaisin kaupungin sosiaalitoimelle, kun oli ensin oppi rahat maksettu Ruissalo-säätiön alipalkatuille dementiahoitajille.

Nykyhallituksen valmisteleva sosiaaliturvan kokonaisuudistus (SATA) on aloitettu tiedotteilla 17.08. ja 21.09. sekä nimeämällä ainoastaan hallituspuolueiden edustajista koostuvan Sosiaaliturvan uudistuskomitean kokoonpanon, valtiotiet. tohtori **Markku Lehdon** puheenjohtajuudella toimivaksi. Lisäksi nimettiin jäsenet perusturva-, ansioturva-, rahoitus- ja kannustavuus- sekä hallinto- ja prosessijaostoihin. Ainoastaan ay-järjestöjen edustajia on mahtunut em. jaostojäseniksi. Oppositioapuolueiden edustajia ei mukaan valittu. Näin ollen on todella odotettavissa suurehkoja tukileikkauksia sekä sosiaali- että terveyskuluihin vielä tämän hallituksen toimikaudella. Lisäksi kunnallisen sosiaalialan ja terveyspalvelujen omavastuut tulevat reilusti kasvamaan tällä hallituskaudella.

Suuren valiokunnan puheenjohtaja **Kimmo Sasi** vaatikin jo lakimuutoksia uusien työsuojelulakisäädösten osalta niin, että siihen pysyvästi tehtäisiin ”Tehy-pakkolain” mukaiset määräykset. Sasi ei tiettävästi ole juurikaan toiminut työelämän piirissä, vaan esittää vaatimuksiaan ehkäpä omina ajatustuloksinaan. Työsuojelulakihan on nimenomaan työntekijöiden suojelulaki, eikä siihen sovi mitenkään sijoittaa ns. ”potilasturvallisuuslainsäädäntöä”.

Sovittelulautakunnan puheenjohtajana toiminut arkkiaatri **Risto Pelkonen** toivoi, ettei tehtäisi työelämään ”Tehy-pakkolain” mukaisia lakipäätöksiä, vaan työmarkkinajärjestösopimuksilla vahvistetaisiin työelämän pelisääntöjä niin, ettei jätettäisi turvaamatta suoja-työtä terveydenhoitoaloilla missään olosuhteissa. YLE:n TV1:n lauantaiseura-lähetyksessä haastateltu arkkiaatri Pelkonen toi selkeäsanaisesti ohjeen siitä, ettei hallituksen ja STM:n taholta ryhdyttäisi korottamaan terveydenhoidon omavastuita, koska se syrjäyttäisi entistä enemmän pienituloiset terveydenhuollon ja lääkkeiden käytöstä. Maksukorotuksilla ei saa lähteä korjaamaan kuntien ja kuntaryhmien palkankorotustarpeita, koska se aiheuttaisi lisää eriarvoisuutta.

Pelkään pahoin, että hallitus ja em. sosiaaliturvanuudistuskomitea viittaa kintaalla Pelkosen toiveille ja maksujen nykyisellään säilyttämiselle, koska porvarihallitus ajaa kunnallista sosiaali- ja terveydenhuoltoa alas ja pääosin vie yksityistämisen kautta pienituloisilta näiden palveluiden käyttämismahdollisuudet. Hienostihan tätä toimenpidettä sanotaan priorisoimiseksi, millä suurilla tuloilla voidaan hyväksikäyttää sosiaali- ja terveyspalveluja täysitehoisesti. Tämä käytäntöhän on jo todellisuutta kalliita leikkauksia tehtäessä nykyterveydenhuollossakin. Mitä asiassa tekee nykyhallitus ja STM toimenpiteillään? Sitä tulee tarkasti jo nyt valvoa kaikkien oppositioapuolueiden sekä sosiaali- ja terveysalojen kansalaisjärjestöjen toimesta.

Sosiaaliturvauudistus toteutetaan maassamme vaiheittain ja sen ensimmäiset esitykset tuodaan eduskuntaan viimeistään syysistuntokaudella 2008. Komitean on tarkoitus saada työnsä valmiiksi vuoden 2009 loppuun mennessä. Hallituksen sosiaalipoliittinen työryhmä seuraa ja ohjaa komitean työtä. Mikäli sosiaaliturvauudistuksen eri osat toteutetaan useissa erillisvaiheissa, niin siitä tulee taas nykyisen kaltainen sillisalaatti monine toimintaluokkuineen. Komitean ja hallituksen kokoonpanot huomioiden on turha odottaa vähätuloisille oikeudenmukaisuutta ja tasa-euroa lisäävää ”sosiaaliturvauudistusta”.

Erkki Toivola, monisairas-aktiivi Raumalta

Virkaehtosopimus 2007-2010 allekirjoitettu

Eduskunnan virkaehtosopimus noudattaa valtion sopimuksen palkankorotustasoa, joka on yhteensä 11,5 %. Eduskunnan virastoissa on tarkoitus ottaa käyttöön sopimuskauden aikana tehtävän vaativuuteen ja henkilökohtaiseen työsuoritukseen perustuva uusi palkkausjärjestelmä. Sen kustannusvaikutus on sama kuin valtion uusissa palkkausjärjestelmissä keskimäärin.

Merkkipäiviä

Arto Hirvonen täytti kuusikymmentä vuotta

Perussuomalainen hämäläinen piirinuohooja **Arto Hirvonen** täytti vuosia 5.12. kuusikymmentävuotisjuhlat pidettiin lähellä Lappeenrantaa Luumäen kunnassa. Arton tytär **Susanna** oli järjestänyt juhlaväelle alkupaloiaksi maittavaa hirvikeittoa sekä mahtavat kakkukahvit ruuan päälle. Susannalla on neljä lasta, joten papalla riittää töitä myös lastenlasten parissa. Ensin juhla ei ollut tarkoitus järjestää lainkaan, mutta kun tytär halusi järjestää niin kyllä isä Arto lupasi tulla juhkalalaksi paikalle.

Arto Hirvonen on pitkän matkan poliitikko, poliittisen uransa hän on aloittanut jo vuonna -75 SMP:n osastosihteerinä. Aluksi hän toimi puoluetoimistossa Rautatienkadulla Helsingissä lähellä eduskuntaa, sitten puoluetoimisto siirtyi Hämeentielle. Aikaa vierähti noissa hommissa noin 20 vuotta, kenttäpäällikön ja järjestöpäällikön tehtävissä ym. puoluetöissä. Arto kun lähti kentälle töihin, niin vuoden 1984 kunnallisvaaleissa tyhjiin kuntiin saatiin 541 ehdokassuostumusta.

Kovaa työtä tähän tuo aika oli. Kenttätyö vei vuodessa yli kaksisataa päivää. Arto itse oli Vironlahdessa kunnan ääniharava vuonna 1980.

Ammattimies myös siviiliammatissaan

Arton oppi-isä **Raimo Hakala** otti Arton töihin, kun tämä oli 18-vuotias, ja tunnisti miehen heti Hirvoseksi kovasta työtahdista. Nuohouksen oikeaoppinen ymmärtäminen toi Artolle idean, jonka hän toteutti ja sai aikaiseksi monen ihmishengen pelastamisen. Tärkeä oivallus liittyy tuliskan liittoshormiin, jolloin häkätuolien määrä romahti.

Nuohoushommat mies aloitti jo vuonna 1971 Vironlahdessa ollen välillä yksityisyrityksenäkin, ns. piirinuohoojana. Tällä hetkellä nuohoushommat ovat tuoneet arvonimen nuohoojamestari, toimipaikkana on Heinola.

Yksikin mies voi paljon valtuustossa

Kun puhutaan, että ei perussuomalainen voi valtuustossa vaikuttaa yhteiskunnallisiin asioihin, se saa päiväsankarin tuhahtamaan ”höpö höpö”. Miehellä on omakohtaisia kokemuksia vaikuttamisesta. Yksikin valtuutettu saa kaikki tarvittavat eri hallintokuntien asiakirjat, joista saa kaikki tarvittavat tiedot. Pienten puolueiden edustajia kunnissa pelätään, koska heidän korviinsa kuiskitaan monta sellaista asiaa, joita ei kerrota suurten ryhmien edustajille.

Äänestyskoneen hankkiminen oli yksi Arton saavutuksista omassa kunnassaan. Useasti pienryhmä on monissa äänestyksissä ratkaisevassa asemassa. Herrojen housun puntit lepattavat pelosta, kun Perussuomalainen Arto harppoo kohti puhujapöytä.

- Kaikkien puolueen jäsenten kannattaa mennä tulevissa kunnallisvaaleissa omalla listalla, vain näin saamme puolueen kannatuksen nousemaan, listaa päiväsankari.

Vain 60 vuotta

- Tunnen itseni nuorekkaaksi, olen oppinut paljon elämältä niin poliittisesti kuin muutenkin, Arto miettii.

Arto ei mikrofonian tarvitse kun alkaa puhumaan, miehen ääni kantaa vähintään kolmen korttelin verran. Arto on niitä miehiä, jotka eivät ainoastaan puhu, vaan myös tekevät niin kuin puhuvat.

Harrastuksikseen hän listaa politiikan lisäksi koirien ulkoiluttamisen sekä tietysti joutenolon ja nukkumisen. Arto kasvoi vanhoillislestadiolaiskodissa, jossa totuttiin jo varhain tekemään lujasti töitä. Kolmella siskolla oli yhdeksän velipoikaa. Isä oli vakuutus-tarkastaja, ja perhe tottui muuttamaan usein työnperässä. Pakkaamisen jalo taito opittiin muuttaessa. Kun 12 lasta ja isä ja äiti tekivät muuttokuorman, niin pahlavilla ei turhia tiloja ollut.

Itsenäisyyspäivän kunniamerkki Hannu Purholle

Tasavallan presidentti **Tarja Halonen** on myöntänyt itsenäisyyspäivänä 6.12.2007 Suomen Valkoisen Ruusun 1 luokan mitalin kultaristein Luumäkeläiselle **Hannu Purholle**. Toimittaja Hannu Purho on toiminut lukuisissa luottamustehtävissä kunta-, maakunta-, lääni- ja valtakunnan tasolla vuosikymmenten ajan.

Nykyisin hän toimii muun muassa Luumäen kunnan valtuustossa, jossa on juuri tulossa 23-vuotta täyteen. Lisäksi hän on Perussuomalaisten Kymen-Piirin puheenjohtaja. Perussuomalaisten puoluesihteerinä Purho toimi 31.7.1999-9.6.2007.

Itsenäisyyspäivän puhe Parkanossa

Kunnioitetut sotiemme veteraanit, kotirintamanaiset ja lotat, hyvät isänmaan ystävät

Sinivalkoinen itsenäinen Suomi on tänä päivänä 90 vuotias. Tänään me tunnemme suurta kiitollisuutta kaikkia itsenäisyyden puolesta taistelleita veteraaneja kohtaan. Me muistame kiitollisuudella sankarivainajiamme, jotka antoivat kaikkensa, he antoivat henkensä.

Rovasti **Väinö Havas** kuvaa runossaan ”Testamentti pojalleni”, sotaan lähdön tuntojaan seuraavasti:

Tänä aamuna poikani lähden,
kohti tuskien rintamaa.
Sinun äitis ja veljies tähden,
minut kutsuvi isänmaa.

Uskomme, että samoilla ajatuksilla monet heistä, sotiemme veteraaneista lähtivät, Isänmaa oli vaarassa.

Sotaveteraaneja on maassamme elossa noin 80000. Veteraanien keski-ikä on noin 86 vuotta, ja lähes 1000 veteraania poistuu kuukausittain keskuudestamme. Vaikka sotaveteraanien sukupolvi sammuu, heidän urotekojensa liekki leptomme voimakkaana sydämässämme.

Parkanon seurakunta sekä Parkanon kaupunki juhlivat tänä vuonna 140 -vuotista itsenäistä taivaltaan. Myöskin näillä yhteisöillä on aihetta erityisesti kiittää vielä joukossamme olevia veteraaneja sekä edesmenneitä sukupolvia suuresta, ja ansiokkaasta työstä sen kehityksen rakentamiseksi, josta me nykypolvet saamme nauttia.

Me olemme saaneet viettää 62 rauhan vuotta. Se on vähemmän, kuin suomalaisten keski-ikä nykyään, mutta se on kuitenkin itsenäisen Suomen pisin rauhan jakso. Sydämestämme kaikki toivomme, että rauhan aika säilyisi, eikä Suomi enää koskaan sotaan joutuisi.

Tänään itsenäinen Suomi on kovin erilainen, kuin 62 vuotta sit-

Parkanon kirkkovaltuuston ja kirkkoneuvoston jäsen Helena Ojennus piti itsenäisyyspäivän puheen seppelienlaskutilaisuudessa Parkanon Sankaripatsaalla 6.12.2007.

ten sodan päättyessä. Sodasta palanneet veteraanit ovat pyyteettömästi olleet tästä maasta rakentamassa pohjoismaista hyvinvointivaltiota.

Itsenäisyyspäivänä osoitamme kunnioitusta ja isänmaanrakkautta, kaikkea sitä kohtaan, mikä meille on kallista ja pyhää.

Itsenäisyys ei ole kenenkään suomalaisen yksilösuoritus. Sen ovat vanhempamme ja isovanhempamme saavuttaneet yhdessä. Meidän nuorempien sukupolvien tehtävä on säilyttää se yhdes-

sä. Siksi itsenäisyytemme yhdistää kaikkia suomalaisia.

On tärkeää, että perinne sankarihaudoille laskettavasta seppelystä jatkuu itsenäisyyspäivänä myös seuraaville sukupolville, että myös he osaavat arvostaa niitä, jotka antoivat henkensä isänmaan puolesta.

Antakoon Taivaallinen isämme kaikille kansoille rauhantahtoa ja isänmaallemme ja sen kansalle suojelusta, että voimme säilyttää suurilla uhrauksilla saavutetun itsenäisyytemme.

Pikku- Matin Jouluruokareseptejä

Lanttulaatikko

1 kg lanttua
1 dl korppujauhoja
2 dl kahvi tai kuohukermaa
2 kpl kananmunia
1 tl suolaa
1 rkl siirappia
hivenen valkopippuria
hivenen muskottipähkinää

Kuori ja paloittele lanttu noin 2 cm kuutioiksi. Keitä lanttu vähässä vedessä kypsäksi, jotta keitinvesi imeytyy paloihin. Soseuta lantut. Lisää lanttusoseeseen muut ainekset. Voiteltu vuoka kaada sose vuokaan. Painele lusikalla aaltoja soseen pintaan, ripottele korppujauhoja ja laita muutamia voinkokkareita pinnalle. Paista 200 asteessa noin 1 tunti

Porkkanalaatikko

1 kg porkkanoita
5 dl vettä
1 tl suolaa
1,5 dl puuroriisiä
2 dl kuohukermaa
2 dl täysmaitoa
2 kpl kananmunia
1 tl suolaa
0,5 dl siirappia
1 tl fariinisokeria
hivenen valkopippuria
hivenen muskottia

Paloittele porkkanat ja keitä suolalla maustetussa vähässä vedessä. Ota keitin vesi talteen ja pane siihen riisit kiehumään. Soseuta porkkanat. Lisää soseen kerma, munat sekä mausteet. Kun riisit ovat kypsiä ja niihin on imey-

tynyt keitinvesi, kaada kaikki ainekset yhteen ja sekoita kunnolla. Tarkista maku, voitele vuoka kaada seos vuokaan. Tee lusikalla aaltoja pintaa ripottele korppujauhoja ja muutama voinkare. Paista 200 asteessa noin 1 tunti

Venäläinen rosolli

300 g etikkapunajuuria
300 g omenoita
300 g suolakurkkuja
300 g keitettyjä porkkanoita
1,5 dl kevytmajoneesia

Kuutioi punajuuret, omenat, suolakurkut ja porkkanat noin 6-8 mm kuutioiksi lisää majoneesi ja sekoita varovasti.

Maisema on sumuinen kuin Suomen tulevaisuus

Vanhasen II hallitus on näyttänyt kyntensä

Vanhasen hallitus hoiti Tehy-kiistan tavalla, joka loppuvaiheessa muistutti paniikkihäiriötä. Voiko kukaan olla varma siitä, mitä Suomen työmarkkinoilla tapahtuu seuraavaksi? Tuskin ne tuosta ainakaan rauhoittuvat. Toivottavasti ei päädytä työmarkkinoilla vallitsemaan anarkiaan. Työnantajaa, esimiehiä ja liittojen luottamushenkilöitä sitoo velvollisuus työrauhan säilyttämisestä. Hallitus sen sijaan sai pään auki: säädetään tarvittaessa uusia pakkotyölakeja, jos homma meinaa karata käsistä.

**Anneli Manninen, Dipl. ins.
Seinäjoki**

Heimo Mikkanen johtaa Järvenpään perussuomalaisia

Järvenpään perussuomalaiset kokoontuivat Helsingin perussuomalaisen puoluetuomistolla ja päättivät perustaa oman paikallisosaston.

Perustamiskokoukseen osallistui kolmetoista henkilöä Järvenpäästä, puolueen sihteeri Ossi Sandvik sekä Uudenmaan piirin puheenjohtaja Marja Pihlman.

Kokouksen ilmapiiri oli myönteinen ja uudelle paikallisosastolle valittiin hallitus. Puheenjohtajaksi valittiin Heimo Mikkanen, varapuheenjohtajaksi Martti Piirainen, sihteeriksi Jaana Siukola ja taloudenhoitajaksi Jaana Siukola.

Paikallisosaston tavoitteena on saada ehdokkaita vuoden kuluessa järjestettäviin kunnallisvaaleihin. Perussuomalaiset haluaa päästä vaalien kautta uudeksi voimaksi Järvenpään valtuustoon.

Järvenpään osasto elvytettiin toimintaan 16.10.2007, jolloin puoluetuomistolla pidettiin asiaan kuuluvat nimen- ja sääntöjenmuutostokoukset, puoluesihteerin ja Uudenmaan piirin puheenjohtajan johdolla. Kuvassa edessä keskellä Järvenpään Perussuomalaisten uusi Puheenjohtaja Heimo Mikkanen. Aivan kaikki osallistujat eivät ehtineet kuvaan.

Kymen valinnat

Perussuomalaisten Kymen piirijärjestö on valinnut piiri-toimikunnan jäsenet vuosille 2007-2008. Valinnat tehtiin piirin syyskokouksessa Kuusankoskella Kahvikulmassa 7.11.2007.

Juha-Pekka Koponen (Anjalankoski), Hannu Järvinen (Hamina), Juho Eerola (Kotka), Freddy Van Wonterghem (Kotka), Marja-Leena Leppänen (Lappeenranta), Hannu Purho (Luumäki), Eeva-Riitta Pitko (Kouvola), Raul Lehto (Pyhtää), Eliisa Timonen (Valkeala), Jari Lindström (Valkeala).

Martti Tamminen (Hamina), Katja Lavikka (Hamina), Rauno Juutinen (Kouvola), Jorma Kalevi Merivirta (Kotka), Arto Hirvonen (Kotka), Auli Kangasmäki (Lemi), Helena Kuosku-Näppi (Luumäki), Kari Hänninen (Anjalankoski). Piirijärjestön puheenjohtaja, Hannu Purho. Varapuheenjohtaja, Juho Eerola. Piirisihteeri Marja-Leena Leppänen. Taloudenhoitaja Auli Kangasmäki. Raul Lehto (Pyhtää), varajäsen. Timonen Eliisa (Valkeala), Jari Lindström (Valkeala), varajäsen.

Freddy Van Wonterghem Euroopan parlamenttiin

Perussuomalaisten Kymen piirin syyskokouksessa Kuusankoskella 7.10, päätettiin koko piirin voimin lähteä tukemaan kotkalaisen Freddy Van Wonterghemin ehdokkuutta vuoden 2009 Euroopan parlamenttivaaleihin. EU-vaalit käydään kesällä 2009 ja vahvassa kasvussa oleva Perussuomalaisten Kymen piiri uskoo belgialaislähtöisen Van Wonterghemin läpimenoon.

Ennen eurovaaleja Perussuomalaiset tavoittelevat vetet seisauttavaa kunnallisvaalivoittoa kaikissa Kymen piirin kunnissa. Perussuomalaiset osallistuu syksyn 2008 kunnallisvaaleihin itsenäisesti, ilman vaaliliittoja.

Sairaanhoitajien työtaistelu, paperitehtaiden lakkauttamiset ja kuntaliitokset ovat kuohuttaneet Perussuomalaisten mieltä läpi syksyn. Näihin teemoihin Perussuomalaiset tulee ottamaan kunnallisvaalitaistelussaan kantaa.

Piirin kokoukseen puolueen tervehdyksen toi puoluesihteeri Ossi Sandvik. Piirin puheenjohtajana jatkaa Hannu Purho.

HOK-Elannon edustajiston vaalit 22.2.-7.3.2008

HOK-Elanto on pääkaupunkiseudulla vaikuttava mahtitekkijä päivittäistavara- ja polttoainemyynnin ja ravintola-alan alueilla. Edustajiston vaalissa valitaan 60-jäseninen edustajisto sekä varaedustajat neljäksi vuodeksi. Äänioikeutettuja ovat kaikki 15 vuotta täyttäneet ja viimeistään 31.12.2007 jäseniksi liittyneet.

Ehdokkaaksi kelpoisia ovat kaikki 31.12.2007 mennessä jäseniksi liittyneet, jotka ovat täyttäneet 18 vuotta vaalien alkuun 22.2.2008 mennessä.

Perussuomalaiset osallistuvat vaaleihin kahdella listalla, jotka ovat vaaliliitossa keskenään. Vaalipäällikkönä toimii Olli Sademies, joka ottaa vastaan ilmoituksia ehdokkaaksi halukkailta. Ilmoittautua voi myös Marjo Pihlmanille.

Perussuomalaisten listoilla on tilaa 240 ehdokkaille. Herätyks kaikki vihreän S-kortin omaavat pääkaupunkiseudun asiakasomistajat: Jos haluat ehdokkaaksi, niin ilmoittaudu. Joka tapauksessa osallistu vaaleihin äänestämällä, sillä tämä on oiva harjoitus kunnallisvaaleja silmällä pitäen.

Laita sähköpostia tulemaan:
ollsade@dnainternet.net tai
marjo.pihlman@perussuomalaiset.fi

Perussuomalaisten Naisten valinnat

Perussuomalaiset Naiset ry:n hallitus valitsi järjestäytymiskokouksessaan seuraavat toimihenkilöt:

- 1. varapuheenjohtaja Lea Mäkipää (Kihniö)
- 2. varapuheenjohtaja Tuula Kuusinen (Helsinki)
- sihteeri Iris Peltomaa (Pyhäranta)
- taloudenhoitaja Auli Kangasmäki (Lemi)
- toiminnanjohtaja Marjo Pihlman (Espoo)

Järjestön puheenjohtajaksi valittiin aiemmin pidetyssä vuosikokouksessa Marja-Leena Leppänen Lappeenrannasta.

Hallitus antoi seuraavan julkilausuman:

Alkoholismi on perhesairaus

Perheiden pahaan oloon liittyy olennaisesti ontuva päihdepolitiikkamme, jossa ei oteta riittävästi huomioon tästä sairaudesta johtuvaa lasten ja koko perheen kärsimystä. Alkoholismi on KELA:nkin tautiluokituksen mukaan sairaus. Tällä sairaudella ei ole ulkonäköä, ennen kuin se on edennyt niin pitkälle, ettei ihminen enää halua tai pysty salaamaan sen oireita tai seurauksia. Tämä sairaus myös voi hoitamattomana johtaa enenaikaiseen kuolemaan.

Alkoholismiin kuuluu olennaisena osana se, että potilas ei myönnä sitä itselleen, vaikka muut perheessä tai työyhteisössä kärsivät hänen juomisestaan. Sairausten kieltämismekanismi onkin havahduttamalla poistettava jo alkuvaiheessa, esimerkiksi siten, että rattijuoppo menettäisi autonsa valtiolle – kuten esimerkiksi hirven salakaadossa rikoksentekevälaine eli ase menetetään valtiolle, myös rattijuoppousrikoksessa auto menetetään valtiolle.

Havahduttaminen tulee tapahtua myös ottamalla asia esille työyhteisössä, sekä esimerkiksi silloin jos päiväkodissa havaitaan tämä ongelma lasten puheissa tai kehityksen viivästyisessä.

Ontuvaan päihdepolitiikkaamme kuuluu olennaisesti ”kulissien” säilyttäminen sen sijaan että välitettäisiin aidosti, jota aikainen havahduttaminen ja totuuden esille nostaminen on. Perheiden paha oloa hämmästellään, mutta alkoholismia ei nähdä syynä kohonneisiin erikoissairaanhoidon menoihin tai yhteiskuntamme pahoinvointiin. Suunta pitäisi olla raittiuden tukemiseen eikä juomisen mahdollistamiseen. Alkoholituotteiden veroalet ja -ylet eivät poista sairautta, vaan siirtävät menoja luukulta toiselle.

Perheiden pahasta olost kertovat myös kohonneet lasten- ja nuortenpsykiatrian menot. Ongelma ei poistu pelkästään lisäämällä resursseja. Pitää myös tarkastella alkoholismia laadullisella tasolla eli millainen ihminen on selvinpäin, sen sijaan että pelkästään mitataan alkoholinkulutuksen määrää, mikä on nyt vallitseva käytäntö tämän perhesairaudesta käsitellessä. Kuinka paljon ajatusmaailma on sidottu elävästä elämästä pois ja päihteisiin?

Lapsiasiamiehet ja muut poliittisten palkkiovirkojen haltijat eivät näe lapsen hätää, eivätkä käytännössä yllä paperilla oleviin varhaisen puuttumisen malleihin. Tämä näkyy yhteiskunnassamme ilmiselvästi suurina taloudellisina kuluina eri menokohdissa. Perheiden paha olo havaitaan, mutta välinpitämättömyys on tämän ilmiön ympärillä suojaava savuverho.

Kevennys

- Mikä on suosituin tanssikappale linnan juhლისა (itsenäisytemme muistojuhlissa) nyt EU:n aikana?
- No, tietenkin tango: ”tuhon tietä kuljen...”!

Syyskokouksia

Vetelin Perussuomalaiset

Vetelin Perussuomalaiset ry:n syyskokous perjantaina 28.12.2007 klo 19.00 Sähkölaitoksen varaston kahviossa. Tervetuloa.

Alajärven Perussuomalaiset

Syyskokous Alajärven Kitronhovin kabinetissa lauantaina 29.12.2007 kello 16.00. Esillä sääntöjen määräämät asiat.

Kokouksen jälkeen paikallisyhdistys tarjoaa lounaan. Puolisot mukaan! Ilmoittautumiset ennakkoon; Raimo Vistbacka puh. 050-5113186. Tervetuloa! Puheenjohtaja

Pirkanmaan valinnat

Pirkanmaan piiritoimikunnan jäsenet:

Sami Savio (Ylöjärvi), Mikko Nurmo (Valkeakoski), Martti Mölsä (Punkalaidun), Tommi Sirviö (Tampere), Maija-Liisa Kirkkomäki (Kylmäkoski), Markku Mäkinen (Kihniö), Heleena Pekkala (Ylöjärvi), Tapani Yliharju (Tampere), Tapio Kivistö (Akaa), Varpu Vartiainen (Tampere), Jouni Viitanen (Tampere).

Varajäsenet: Annikki Jalava (Tampere), Vilho Kirkkomäki (Kylmäkoski), Paavo Närvenen (Pirkkala), Erkki Vilppo (Ikaalinen), Mervi Karinkanta (Tampere), Heikki Luoto (Tampere), Hannu Depner (Kangasala), Kalevi Niemenmaa (Parkano), Lea Mäkipää (Kihniö), Alli Välli (Tampere), Kari-Samuli Korpela (Tampere), Klaus Elovaara (Tampere), Olli-Pekka Villilä (Mouhijärvi), Markku Forsberg (Tampere), Raimo Viitanen (Tampere).

Perussuomalaisten Pirkanmaan piirin syyskokouksen julkilausuma:

Valtiovalta maksattaa hyvinvointiaan kunnallisilla veronmaksajilla

Kaikki talouden barometrit suoltavat tietoa, kuinka valtiontalous kehittyä ja voi hyvin. Missään ei kuitenkaan perusteellisesti ole selvitetty mistä tämä hyvinvointi tulee ja kuka tätä taloutta rahoittaa.

Kuntien verotuloja kasvatetaan verotusta kiristämällä. Valtiovalta ei huolehdi kaikista niistä velvotteista, joita sille kuuluisi. Siirtämällä aina uusia velvotteita kunnille, valtio asettaa kunnat sellaiseen ahdinkoon, ettei selviytymismahdollisuutta ole muuta kuin veroja ja maksuja korottamalla.

Samanaikaisesti valtiontalouden hoitajat nostelelevat maljoja hyvän talouden kehitykselle. Kuntataloutta ei ratkaista myöskään kuntien pakkoliitoksilla. Vapaachtoisesti tapahtuvilla liitoksilla on oltava tuntuva taloudellista hyötyä.

Terveydenhuollon rahoitukseen valtio on luvannut 150 milj. euroa. Se on täysin riittämätön summa, kävipä TEHy:n lakossa kuinka tahansa. Se on vain saman verran, kuin valtio menettää vuosittain poistaessaan ökyrikkaiden varallisuusveron.

Perussuomalaisten Pirkanmaan piirin kokous lähettää valtiovaltalta terveisiä, terveen kuntatalouden kehityksen puolesta. Valtion taloudessa tulee huomioida kuntien kasvavat velvollisuudet mm. terveyden ja sairaanhoidon osalta. Valtion on tultava mukaan rahoittamaan kuntatalouden epätasapainoa niin, että kaikilla kuntalaisilla jokaisessa maamme kunnassa on samanlaiset ja tasa-arvoiset mahdollisuudet saada terveyden- ja sairaanhoitoa kaikissa elämäntilanteissa.

Kansanedustaja Raimo Vistbacka kirjallisessa eduskuntakyselyssään 27.11.1997:

Onko hallitus tietoinen siitä, että poliisivahvuudesta puuttuu jatkuvasti noin 2000 henkilöä täyttämättömiin virkojen, sairauslomien ja koulutuksen takia ja että siitä aiheutuu poliisipalvelujen saatavuuden merkittävä heikentyminen?

Piiritoimintaa Keski-Suomeen

Itsenäisyyspäivän jälkeen Keski-Suomen perussuomalaiset pitivät kokouksen, jonka tuloksena perussuomalaisten toiminta myös Keski-Suomen alueella muotoutui piiritason toiminnaksi. Keski-Suomessa ollaan huumorintajuisia, sillä kokousväki korosti sitä, ettei kai nyt vain mistään väli-Suomen kokouksesta ole kyse.

Touriainen jatkaa Sonkajärvellä

Sonkajärven Perussuomalaiset pitivät syyskokouksensa 29.11.1997 puolueen puheenjohtaja Timo Soinin puhe-tilaisuuden jälkeen.

Kokous valitsi yhdistyksen puheenjohtajaksi seuraavalle toimintavuodelle Kari Tauriainen.

Pohjois-Savon piirin piirikokous Kuopiossa

Lauantaina 24.11.2007 Kuopiossa pidetyssä piirin syyskokouksessa oli hyvin kantaa ottava osallistujajoukko. Asiat käsiteltiin järjestyksessä, puheenjohtajana toimi puoluesihteeriksi Ossi Sandvik. Piirin puheenjohtaja, kansanedustaja Pentti Oinonen piti puheen aluksi, kokouksen lopussa puhuivat puoluesihteeriksi Ossi Sandvik sekä nuorten toiminnanjohtaja Antti Valpas.

Kokouksessa valittiin piirin puheenjohtaja ja toimikunta. Piirin puheenjohtajaksi valittiin kansanedustaja Pentti Oinonen. Piiritoimikuntaan valittiin seuraavat henkilöt: Liisa Salmi, Pielavesi; Ritva Ålander, Sonkajärvi; Marita Rautiainen, Rautavaara; Erpo Savolainen, Siilinjärvi; Osmo Taskinen, Kuopio; Pekka Ahonen, Kiuruvesi; Toivo Pirhonen, Iisalmi; Mika Wallius, Juankoski; Viljo Karhunen, Karttula; Kauko Hiltunen, Lapinlahti; Antti Rantakokko, Kuopio; Ari Kaunisaho, Maaninka; Kaija Räsänen, Kuopio; Paavo Remes, Kuopio; Mauri Knuutinen, Kiuruvesi; Jari Kuosmanen, Maaninka ja varalle Erkki Juutinen, Sonkajärvi; Martti Pohjalainen, Juankoski; Jaakko Lappeteläinen, Lapinlahti; Risto Heiskanen, Tuusniemi. Taloudenhoitajana jatkaa Ate Savolainen, Kuopio.

Kuten lukijat huomasivat, toimikuntaan kuuluu vain Kuopion yläpuolelta olevia, tämä johtuu ainoastaan siitä, että Kuopion alapuolinen väki ei jostain kumman syystä ole aktiivisesti mukana piirin toiminnassa. Toimintasuunnitelmassa vuodelle 2008 käytiin läpi tulevia kunnallisvaaleja. Vaaleihin tulee lähteä mahdollisimman laajapohjaisella ehdokasasettelulla ketään unohtamatta, myös vaalityöhön tulee kiinnittää erityistä huolta koska ilman näkyvyyttä ja esilläoloa ei tule tulosta, kuten eduskuntavaaleissa näimme.

Ossi Sandvik ja Pentti Oinonen osallistuivat Pohjois-Savon piirin syyskokoukseen.

Kriittisimpiä puheenvuoroja käytiin puolueemme oppositiopolitiikasta. Onko meillä oma oppositiopolitiikka vain menemmekö vain aina SDP:n mukana? Toivottiin jämäkämpää omaa linjaa oppositioon. Myös kannanottoja edellisen hallituksen tekemättä jättämisistä, koskien myös SDP:tä.

Pentti Oinosen puhe Kuopiossa piirikokouksessa

Pohjois-Savossa vietetään muustosten aikaa. Kepun junailma

kunta- ja palvelurakennemuutosten eli Paras-hanke, jota myös kupruksi nimitetään, etenee vauhdikkaasti ympäri Suomen. Myös Pohjois-Savossa tullaan näkemään tulevaisuudessa enempi vähempi vapaaehtoisia kuntien välisiä naimakauppoja.

Suureen ääneen todistellaan, että palvelut paranevat uudistuksen myötä. Se ei pidä kuitenkaan kaikkilta osin paikkaansa. Onko se palvelun paranemista, jos lähimmän lääkärin toimipiste siirtyy kauemmas ja hoidossa käyntiin menee kokonainen päivä?

Kuntaliitokset eivät poista perusongelmia, joita ovat nuorten kaupunkien muutto sekä yrittäjien siirtyminen kasvukeskukseen. Syrjäisiin kuntiin jäävät tällä kehitysuunnalla vain vanhukset. Hallituksen pitäisi keskittyä ratkaisemaan Pohjois-Savonkin kuntien ongelmia enemmän käytännön kuin tempuilun tasolla.

Tehyn taistelu hoitajien parempien palkkojen puolesta tuotti tulosta ja hyvä niin. Lakko olisi laimauttanut myös Pohjois-Savon terveydenhuoltoa vakavasti. Palkkorotuksen suuruus on kuitenkin asia, jota ei voi olankohautuksella sivuuttaa. Reilun 20 prosentin korotukset tulevat varmasti tuntumaan kuntien veroprosenteissa ja terveydenhuollon palveluissa. Vaadin Vanhasen kakkoishallitusta perääntymään päätöksestään olla tulematta kuntien avuksi. Hallituksen on myönnettävä pikaisesti huomattava rahallinen tuki kunnille taloudellisesta ahdingosta selviämiseen. Ei liene valtionkaan etu, että kunnat joutuvat selvitystilaan, johon suurelta osalta syyllisiä ovat hallituspuolueiden suuret vaalilupaukset.

Tehy kiistan jälkimainingeista erityisesti ihmettelen pääministeri Vanhasen tämänviikkoisia lausuntoja, jotka koskivat hoitajien irtisanoutumisia. Missä on ollut Vanhasen päättäväisyys ja jämäkkyys silloin kun Brysselissä on päätetty Suomen kansan turvasta tulevaisuudesta ja hyvinvoinnista. Sairaanhoidot kohtaan se jämäkkyys ja jyrkkyys pääministeristä kuitenkin löytyi.

Tällä hetkellä tuntuu hyvältä olla Perussuomalainen. Kannatuksemme on ollut hyvässä noususuhdanteessa jo vuosia, joista viime kevään eduskuntavaalien tulokset kertovat omalta osaltaan. Puolueemme sai 4,1 prosentin

kannatuksella viisi kansanedustajaa. Gallupit näyttävät meille tällä hetkellä viiden prosentin kannatusta ja kannatuskäyrä on jatkuvasti nouseva. Hyvä niin. Vajaan vuoden päästä pidetään kunnallisvaalit, joissa uskon perussuomalaisten pärjäävän erinomaisesti koko maassa. Uskon, että olemme kunnallisvaalien suurvoittajia Pohjois-Savossa. Vaalivoitto ei kuitenkaan tule itsestään. Se vaatii kaikilta meiltä panostusta niin henkisesti, taloudellisesti kuin fyysisestikin. Meidän pitää mennä kentälle tapaamaan ihmisiä ja näkymään. Meidän pitää puhalttaa yhteen hiileen ja hankkia hyviä ja uskottavia ehdokkaita kaikkiin oman piirimme kuntiin.

Ehdokkaiksi tarvitsemme niin kokeneita kehäkettuja kuin nuoria ja vikkeliä tulokkaita. Tarvitsemme kaikenikäisiä naisia. Tarvitsemme kaikenikäisiä miehiä. Haastankin teidät kaikki hankkimaan listoillemme vähintään kaksi ehdokasta. Itsenne lisäksi, totta kai.

Erityisjärjestöstämme Naiset ovat asettaneet tavoitteekseen saada valtakunnallisesti lisää naisia ehdolle. Eduskuntavaaleissa puolueemme ehdokkaista 26 prosenttia oli naisia, nyt tavoitteeksi on asetettu 26 prosenttia. Nuoret ovat puolestaan asettaneet tavoitteeksi sen, että ainakin 15 prosenttia puolueemme kunnallisvaaliehdokkaista olisi alle 36-vuotitaita. Uskon, että jokainen meistä voi yhtyä näihin hyviin tavoitteisiin myös käytännön tasolla.

Lopuksi haluan kiittää teitä kaikkia tästä menestyksekkäästä vuodesta. Pohjois-Savo näytti, mihin tulokseen eduskuntavaaleissa voidaan päästä, kun teemme työtä hartiavoimin. Jatkakaamme yhdessä työtä Perussuomalaisuuden ja Pohjois-Savon asukkaiden hyväksi.

VENK:n seminaari

käsitteli mm. eläkkeiden verotusta

Reijo Ojennus
puheenjohtaja
Oikeutta
Eläkeläisille ry.

Valtakunnallisen eläkeläisjärjestöjen neuvottelukunnan VENK:n seminaari kokosi noin 50 eläkeläisjärjestöjen edustajaa ajan-kohtaisten verotus ja sosiaaliturva asioiden pariin.

Pääekonomisti, valtiotiet. tohtori **Jaana Kurjenoja** alusti eläkeläisten verotuksesta ja perintöveron uudistuksesta:

- Eläkeläisten suurin ryhmä on 600-1000 euron eläkkeensaajia. Koska näin pienistä eläkkeistä ei mene valtionveroa, eivät nämä eläkkeensaajat ole myöskään hyötyneet veronalennuksista. Eläkeläisten määrä on lisääntynyt vuodesta 1990, vuoteen 2005 mennessä noin 200000:lla, ollen tällä hetkellä noin 950000 henki-

lää. Eläkkeiden ja palkkojen verotus on periaatteessa samankaltaista. Suurin ero syntyy tehtävästi tulovähennyksistä, mm. sosiaaliturvan ja työttömyysvakuutusten maksuvähennykset. Eläkeläiselle ei näitä vähennyksiä tule.

- Suurin ero palkansaajan verotukseen on eläketuloryhmissä 13000-28000 euron vuositulossa. Luvassa on tältä osin, että verouudistuksessa työeläkkeen saajan vero kevenee palkansaajan tasolle. Edelleenkin se ei tuo mitään helpotusta kaikkein pienimpien eläkkeiden saajien verotukseen ja eläketasoon.

- Perintöveron kohdalla ollaan vihdoinkin pääsemässä tyydyttävämpään verokäytäntöön. Perin-

töveron alarajaa nostetaan 20000:n euroon. Puolisovähennys nousee 60000:n euroon ja lesken maksaman perintöveron alaraja 80000:n euroon, Kurjenoja kertoi.

Suurten omaisuuksien siirtämisen yritysperimisten kautta verotuksen ulkopuolelle, ei sen sijaan tunnu järkevältä. Tässäkin toteutuu suurten omaisuuksien omistajien suosiminen verotuksellisin keinoin. Aivan samoin kuin varallisuusveron poistamisessa.

Sosiaaliturvan kokonaisuudesta ja SA-TA komitean (sosiaaliturvan uudistuskomitea) työstä alusti **Johanna Markku Lemmetty** Akavasta.

Lemmetyn viesti oli, että aivan turhaan puhutaan eläkerahastojen riittämättömyydestä. Eläkkei-

tä pystytään maksamaan jatkossakin täysin ennakkosuunnitelmien mukaan.

Työeläkemaksuja on muutama vuotena peritty liikaakin, ja nyt näitä liikaa maksettuja palautetaan alentamalla eläkemaksuja. Ne, jotka ovat ehtineet jäädä eläkkeelle eivät näistä palautuksista hyödy, vaikka muuten olisi- vatkin siihen oikeutettuja.

Todennäköisesti vasta seuraavalle eduskuntakaudelle valmistuvat sosiaaliturvan uudistukset käsittelevät mm: hoitotukien ja omaishoidon, toimeentulon ja työllistymisen edistäminen, sekä sovitellun päivärahan uudistaminen.

Kehittämiskohteina mm: perusturvan uudistaminen riittäväl-

le tasolle kaikissa elämän tilanteissa, kaikkein pienimpien eläkkeiden varassa elävien toimeentulon turvaaminen (jo on aikakin), sosiaalietuuksien verotus ja asiansaaminen, lainsäädännön ja hallinnon yksinkertaistaminen, sekä sosiaaliturvan rahoituksen kestäväälle pohjalle saaminen.

Seminaarin lopuksi vielä Tilastokeskuksen aktuaari **Juhani Pekkarinen** selvitteli erilaisia indeksien laskutapoja ja indeksimalleja.

SA-TA komitea tekee varmasti aivan hyvää työtä. On sitten eri asia, löytyykö niille pienituloisempia puolustaville uudistusesityksille riittävän laajaa kannatusta, kun eduskunta aikanaan uudistuksia käsittelee.

Puheenjohtaja
Timo Soini

1. varapuheenjohtaja
Pentti Oinonen

2. varapuheenjohtaja
Auli Kangasmäki

3. varapuheenjohtaja
Pirkko Mattila

Puoluesihteeri
Ossi Sandvik

Perussuomalaisen puolueen johtoa:

Perussuom. puoluehallitus:

Timo Soini, puheenjohtaja
Iivisiementie 2 D 100, 02260 Espoo
Puh. 050-511 3027, 09-4321*
E-mail: timo.soini@eduskunta.fi

Pentti Oinonen, 1. varapuheenjohtaja
Rautavaara
Puh. (09) 432 3131
E-mail: pentti.oinonen@eduskunta.fi

Auli Kangasmäki, 2. varapuheenjohtaja
Kuitontie 193, 54820 Kotimäki
Puh. 040-556 9159
E-mail: auli.kangasmaki@kolumbus.fi

Pirkko Mattila, 3. varapuheenjohtaja
Muhos
Puh. 050-517 3595
E-mail: pp.mattila@kolumbus.fi

Ossi Sandvik, puoluesihteeri
Lintulantie 88, 61270 Luopajarvi
Puh. 0207 430 806, 0400-926 908
E-mail: ossi.sandvik@perussuomalaiset.fi

Lauri Heikkilä
Sepäntie 14, 21490 Marttila
Puh. 02-484 5773, 050-514 6764
E-mail: lauri.heikkila@marttila.fi

Osmo Kokko
Vakkosalmenkatu 8, 80200 Joensuu
Puh. 0400-375 472, 013-137 529
E-mail: osmo.kokko@kolumbus.fi

Lasse Lehtinen
Torikatu 35 B 5
67100 Kokkola
Puh. 0500-704 956

Helena Ojennus
Majakkakatu 8, 39700 Parkano
Puh. 03-448 0350, 0400-236 154
Fax: 03-448 0350
Uusi e-mail: paakari@jippii.fi

Marjo Pihlman
Niittymaanaukea 4 B 23, 02200 Espoo
Puh. 0207 430 802, 0400-917 351
Email: marjo.pihlman@perussuomalaiset.fi

Vesa-Matti Saarakkala
Tourulantie 10 A 40, 40100 Jyväskylä
Puh. 050-919 6079
E-mail: vesa-matti.saarakkala@netikka.fi

Ville Vähämäki
Ahontie 65, 62800 Vimpeli
Puh. 040-542 9179
ville.vahamaki@ps-nuoret.net

Perussuomalaisten Eduskuntaryhmä:

Puh. (09) 4321*, Fax (09)-432 3274

Raimo Vistbacka (pj.)

Puh. (09) 4321*, 050-511 3186
raimo.vistbacka@eduskunta.fi
Avustaja: Toni Kokko, (09) 432 4186
toni.kokko@eduskunta.fi

Timo Soini (vpj.) (09) 4321

(Yhteystiedot puoluehall. jäsenten kohdalla)
Avustajat: Jukka Jusula, 0400-060 6220
jukka.jusula@myrskylyhytinet.fi
V-M Saarakkala, 050-919 6079
vesa-matti.saarakkala@eduskunta.fi

Pentti Oinonen Puh. (09) 432 3131, 050-512 2472

pentti.oinonen@eduskunta.fi
Avustaja: Antti Valpas, (09) 432 4131
antti.valpas@eduskunta.fi

Pirkko Ruohonen-Lerner

Puh. (09) 432 3165, 050-512 2788
pirkko.ruohonen-lerner@eduskunta.fi
Avustaja: Kirsi Lassila, (09) 432 4165
kirsi.lassila@eduskunta.fi

Pertti Virtanen

Puh. (09) 432 3111, 050-512 2373
pertti.virtanen@eduskunta.fi
Avustaja: Kimmo Lehtonen, (09) 432 4111
kimmo.lehtonen@eduskunta.fi

Pääsihteeri: Jussi Niinistö

Puh. (09) 432 3276
E-mail: perussuomalaiset@eduskunta.fi

Eduskuntas sihteeri: Toni Kokko
Puh. (09) 432 4186
toni.kokko@eduskunta.fi

Taloudenhoitaja Tiina Sivonen
Puh. 0207 430 803, 0400 917 352
Fax 0207 430 801
E-mail: tiina.sivonen@eduskunta.fi

Perussuomalaiset Naiset:

Puheenjohtaja: Marja-Leena Leppänen
Mäntyläntie 22, 53650 Lappeenranta
E-mail: lpr.laatusiivous@co.inet.fi
Puh. 05-416 9500, 040-775 1757
Toiminnanjohtaja: Marjo Pihlman
Taloudenhoitaja: Auli Kangasmäki
Sihteeri: Iiris Peltomaa

Perussuomalaiset Nuoret:

Puheenjohtaja: Vesa-Matti Saarakkala
Varapuheenjohtaja: Ville Vähämäki
Sihteeri: Johannes Nieminen
Myyräntie 4 B 12, 01600 Vantaa
Puh. 044-550 0655
johannes.nieminen@ps-nuoret.net

Perussuomalaiset - Sannfinländarna rp

Perustettu: 1995

Puoluetoimisto:

Mannerheimintie 40 B 56, 00100 Helsinki
Puh. 0207 430 800 Fax: 0207 430 801
peruss@perussuomalaiset.fi

Perussuomalaiset rp:n tilinumerot:

Nordea **218518-148703**
Sampo **800013-70212996**

Paluumuuttajat kokevat Suomen verotuskäytännön epäreiluksi ainakin eläkkeiden osalta.

Paluumuuttajan kohtalo

Kävin vuosina 1968-1969 hitsaajakurssin ja sain sieltä luokkahitsarin paperit. Pääsin Rovaniemelle paikalliselle konepajalle hitsariksi töihin. Olin siellä töissä vuoden 1971 kevääseen, sitten sieltä vähennettiin porukkaa. Meikäläisenkin sai lähteä kilometritehtaalle. Sainkin sitten erältä huopakattoja tekevältä firmalta väliaikaista työtä. Sekin oli kausiluonteista, työ loppui joskus heinäkuussa, ja taas vietiin kilometritehtaalle.

Olin työttömänä jonkin aikaa, kunnes tapasin Ruotsista kesälomalla olevan kaverin, joka pyysi mukaan Ruotsiin, koska siellä on pula hitsareista. Niin hyppäsin kaverin autoon ja päästiin Tukholmaan. Minullakin oli peräti seitsemän penniä taskun pohjalla, mutta onneksi kaverin tyttöstävällä oli sen verran kruunuja että päästiin Bårosiin. Siellä minä pyöriskelin viikon verran ja ihmettelin sitä touhua. Sitten eräänä päivänä kaveri tuli ja sanoi, että nyt olisi töitä telakalla, oli tarvis hitsareista. Niin minusta tuli laivahitsari.

Tehtyäni niitä hommia muuttaman kuukauden, tapasin muuttaman tutun kaverin, jotka sanoivat, että eiköhän lähdetä komennustoihin, kun niissä tienaa paremmin. Niin sitä ruvettiin soittelemaan vähän sinne sun tänne. Joka paikassa tarjottiin töitä, tietenkin mentiin semmoiselle firmalle joka maksoi parhaiten. Siitä alkoi minun repparielämä. Välillä oltiin Norjassa ja Ruotsissa, kerkesin kuitenkin siinä välissä perustaa perheen. Oltuani Ruotsissa vuoteen 1982, rupesi synnyinmaa vetämään puoleensa.

Muutimme Suomeen vuonna 1982. Tulimme Pohjan kuntaan ja sain töitä pienestä metallialan yrityksestä. Siellä olin vähän yli vuoden, kunnes se pulju meni nurin. Sitten taas puhelin käteen ja soittelemaan. Kuulin, että Nummelassa yksi metallipaja hakee Ruotsiin hitsareita säiliön tekoon. Kävin hitsaamassa kokeet ja pääsin läpi. Minun olisi pitänyt lähteä saman viikon sunnuntai-iltana laivala Ruotsin puolelle. Mutta sitten tätini mies soitti ja pyysi käymään.

Menin, ja heti kysyttiin haluaisinko vaihtaa ammattia. Hän oli perustanut oman yrityksen, painokonealan korjaus ja huoltoyrityksen.

Loukkaantuminen muutti asioita

Olin siinä työssä vuosina 1983-1999, kunnes loukkasin itseni sen verran pahasti. Ensin olin sairaalomalla lain salliman ajan. Lääkäriini kirjoitti minulle eläkkeen. Nyt saankin eläkettä kahdesta maasta, Ruotsista ja Suomesta. Suomen eläke on ihan ok, mutta kun tulee Ruotsin eläke tänne Suomeen, se ei olekaan enää ok. Maksan Ruotsin eläkkeestäni Ruotsiin veron ja samasta eläkkeestä veron myös Suomeen. Tämä on mielestäni kaksoisverotusta ja vastoin EU:n antamaa päätöstä. Sama koskee myös SV-maksua. Olen sen suorittanut jo kertaalleen Ruotsille, siitä on mustaa valkoisella.

Meitä paluumuuttajia on muutama tuhat täällä Suomessa joilla on sama ongelma. Ja Haaparannalla muutama sata, jotka haluaisivat tulla viettämään kotimaahan vanhuuden päiviä. Mutta eivät uskalla tulla Suomen verotuksen vuoksi. Näinkö meitä rangaistaan, kun lähdettiin työttömyyttä pakoon Ruotsiin? Siellä meitä pidettiin sentään ihmisinä. Täällä meitä pidetään kuin olisimme jotakin pellejä. On tullut mieleen jo takaisin muutto, koska Ruotsi ei peri veroja Suomen eläkkeestä. Tuntuu kuin Suomi haluaisi vain leikkiä meidän paluumuuttajien kanssa selvässä asiassa.

Nim: Yksi tuhansista

Jo riittää EU!

Muutama viikko sitten Suomi hävisi sokerisodan, minkä seurauksena sokerijuurikkaan tuotanto maassamme lakanee lähivuosina. Lopullinen päätös asiassa on tanskalaisella Danisco-konsernilla mutta se tuskin tulee olemaan maallemme suosiollinen.

Nyt on tullut pari uutta takaiskua. Ensinnäkin EU-parlamentin konservatiivinen ryhmittämyä ryhtyi pudottamaan pienempien

maiden EU-parlamentaarikkokojen määrää. Aluksi näytti siltä, että Suomi joutuisi luopumaan peräti neljästä edustajasta nykyisestä 14:stä. Mutta sitten ilmenikin, että olimme saamassa torjuntavoiton ja vähennys olisi vain 1-2 edustajaa.

Pahin isku koskee Etelä-Suomen maanviljelystä. Tarkoitus on, että Etelä-Suomen pykälällä 141 suojattu maanviljelys menettäisi tukensa, minkä seurauksena maanviljelys tällä alueella jouduttaisiin lähivuosina alasajamaan. Suotsin maanviljelysministeri esiintyi asiassa erityisen kärkevästi vaatien, että Etelä-Suomen jo 12 vuotta saama ”tilapäinen” maataloustuki oli lopetettava. Tähän on huomautettava, ettei tuki ole luonteeltaan tilapäistä, koska viljelyolosuhteet maassamme ovat pysyvästi heikkommat kuin esimerkiksi Skoonnessa. Samasta syystä tuki ei liioin vääristä kilpailuolosuhteita Suomen ja Ruotsin välillä.

Edellä kerrotut kolme takaiskua herättävät kysymyksen siitä, kuinka kauan Suomenon kestettävä jatkuvia iskuja EU:n taholta. Mistä kulkee raja järkevän sopeutumisen ja kohtalokkaan omista eduista luopumisen välillä? En kannata Suomen eroamista EU:sta ainakaan lyhyellä aikavälillä eikä se liene edes mahdollistakaan. Mutta olen kyllä sitä mieltä, että nöyrystelyn aika EU:n suuntaan on kerta kaikkiaan ohi. Ei tarvitse kuulua perussuomalaiseen puolueeseen tajutakseen, että **Timo Soini** on oikeassa sanoessaan: ”Missä EU, siellä ongelma”. Tämä pitäisi omien federalistiemme, mm. **Alexander Stubb**in ja **Lasse Lehtisen**kin tajuta.

Summa summarum: nyt tarvitaan yksimielisyyttä maamme edustajien keskuudessa omien etujen turvaamiseksi EU:ssa. Jos tämä ei onnistu, on ryhdyttävä valmistelemaan vaihtoehtoista toimintamallia, joka tietäisi vähitäistä irtautumista EU:sta Norjan, Sveitsin ja Islannin vanaveteen.

Ralph Jaari, valt.maist. Kauniainen

Yliopisto-koulutus jakaa yhteiskuntaa

On tunnettu asia, että yliopistokoulutuksen saaneiden vanhempien lapset useammin hakeutuivat myös yliopistokoulutukseen etsiessään uraa elämälleen kuin ei akateemisten vanhempien lapset. Lapset saavat ehkä parempaa valmennusta vanhemmiltaan tai asenne itsensä kouluttamiseen on myönteinen.

Kuitenkin mielestäni voidaan katsoa, että yliopistoissa toimistoissa, laboratoriossa tai muissa tehtävissä työskentelevien ei akateemisten vanhempien omat, naa-

purin ja sisarusten lapset hakeutuivat useammin korkeakoulutukseen kuin samaa työtä muussa ympäristössä tekevien vanhempien lapset. Yliopisto on luonnollinen koulutusympäristö ja akateemiset vain työtovereita esim. JHL:läisille.

Jos yliopistoista karsitaan kaikki vakituiset muuta kuin akateemista opetus- tai tutkimustyötä tekevät työntekijät, syventää se yhteiskunnan kahtiajakautumista ja polarisoitumista. Haluamme koventaa opiskelijoiden rekrytointipohjaa tulevaisuudessa?

Vaili Jämsä, Oulu

Suomi maailmaa pelastamassa

Kun vaalikamppailu oli käynnissä, saattoi joidenkin ehdokkaiden todeta puhuvan populistisesti ja mahtipontisesti maailman pelastamisesta, mitä ilmastonmuutokseen tulee. Nyt julkaistussa uudessa hallitusohjelmassa on suunniteltu 300 miljoonan euron keräämistä ilmastomuutoksen torjuntaan, haittaveroitusta kiristämällä. Mitä tämä tulee tarkoittamaan käytännössä?

Maailman suuret valtiot kuten USA, Venäjä, Kiina ja Intia ovat ilmoittaneet etteivät tule osallistumaan päästötalkoisiin. EU sen sijaan päätti yksipuolisesti sitoutua 20%:n päästövähennyksiin. Unionin sisälläkin varmasti suuret valtiot ja entisen itäblokin valtiot tulevat venkoilemaan sopimuksen kanssa, Suomi sen sijaan on eturivissä taas kerran täyttämässä kuuliaisesti velvoitteensa, maksaen varmasti myös vaikkapa Bulgarian tai Romanian ympäristöteknologian kehittämisen.

Nyhdän maksamme jo myös mm. Pietarin jätevesien päästöjen vähentämisestä, suurelle maalle, joka saa valtavia tuloja öljy- ja maakaasukaupoilla. Ja Pietarin metropoli päästää kasvihuonepäästöjä ilmaan enemmän kuin koko Suomi! Suomen osuus maailman päästöistä on promillen luokkaa.

Nyt Suomessa laitetaan maksu-miehiksi tavallinen kaduntallaja. Mm. autojen käyttöverotusta ollaan muuttamassa siten, että enemmän saastuttavat autot saavat suuremmat verot, eli vähävaraisemmat, jotka vanhemmilla autoilla joutuvat liikkumaan maksavat enemmän. Haittaveroituksen kiristäminen tulee johtamaan elinkustannusten nousuun kaikilla elämänaalueilla, asuinkustannukset nousevat, ruuan hinta nousee jne.

Jotenkin nykyinen ilmaston lämpenemisestä puhuminen muistuttaa takavuosien pelottelua, jolloin ydinsota oli uhkaamassa meitä tuota pikaa. Oli maailman lopun kello, jonka viisarit osoittivat jo ”viittä vaille keskiyötä”. Silloinkin yltyöpäisimmät piirit vaativat maailmanrauhan nimissä Suomen

riisumista aseista. Suurimman vaaran maailmanrauhalle silloin rauhaliikkeen mielestä tosin aiheutti nimenomaan ”imperialistisen” USA:n aseet. Varsovanliiton aseet olivat enemmän rauhanomaisia! Kun nykypäivää tarkastelee tarkemmin, löytyy nykyisen yltyöpäisen maailmanparantamisen taustalta osin samoja tahoja.

Ilmaston lämpenemisestä ollaan tiedepiireissä kovinkin montaa mieltä, tosin vain yksi virallinen totuus on media suosiossa ja edistyk-selliset poliitikot ovat seuraamassa perässä. Ainakin ihmisen osuus vielä kovinkin kiistanalainen. Maapallohan ei koskaan ole ollut stabiili, 10000 vuotta sitten näilläkin alueilla vallitsi jääkausi. Eräs tiedemies huomautti, että ilmaston lämpenemisen mittaaminenkin on vaikeaa, koska virallisia mittauspisteitä on vain 30%:ssa osaa maapalloa, sijaiten usein lentokentillä, joissa lentoliikenteen vesihöyrypäästöt nostavat paikallisesti lämpötilaa.

Propagandaluontoissa uutiskuvissa saamme seurata jäätiköistä irtoilevia lohkarkeitä, kuitenkin joidenkin tutkimusten mukaan jäätiköt reunoilta sulavat, mutta keskellä tapahtuu paksuuntumista. Tällaisiakin päivänvastaisiakin väitteitä tiedepiireissä esiintyy, otapa sitten tavallisena top-patakkimiehenä selvää mikä on totuus? Jos siis maailman ilmasto lämpenee luontojaan, voidaanko sitä laeilla ja veroilla estää?

Suomen olisi järkevää satsata uusiutuvien energiamuotojen kehittelyyn puhtaasti kansallisten etujen pohjalta, esim. päämääränä ympäristöteknologian vienti, jolloin suomalainen työ- ja yritys-elämä hyötyisi. Kansallisia etujaan suuremmatkin valtiot ajavat.

Nykyisten suunnitelmien maksu-miehiksi ja syyllistetyiksi on joutumassa tavallinen suomalainen. Kevytmielinen maailman parantaminen veronmaksajan rahoilla on lopetettava, niin kauan kuin suuret maat eivät ole mukana rajoittamassa päästöjä. Toivottavasti edes PS:n kansanedustajat ovat toppuuttelemassa liiallista intoa ja tuovat talonpoikasarjen mukaan keskusteluun.

Ari Laakso, Kokkola

KYYTIÄ EU:LLE, VAUHTIA SUOMELLE

Lue

Ralph Jaarin, kriittisen eurooppalaisen blogia.

www.jaari.net

Varustautuminen sotaan on paras rauhan ta. Antakaa nyt ihmeessä armeijallemme tarpeeksi rahaa että saavat ostettua varastoon reilusti ohjuksia ja raskaiden aseiden ammuksia. Nim. Rauhan mies

...

Etelä Suomen kartanonherrat saivat tukensa ja pohjoisen maanviljelijät äänestää Kepua.
Timo Isola

...

Kankkulan kaivo.
Vanhojen puolueiden seurauksena kansa tulee köyhtymään ja ra-

hat menee rikkaille optioherroille. Nämä levittävät kansallisen omaisuutemme taivaan tuuliin. Mm. yritystukia saaneet paperiyhtiöt on nostettu toimimaan suomalaisella hiellä - nyt ne ovat kilpajuoksun kanssa menossa Brasiliaan jne.

Tervehtien, Mauri Järvinen.

...

Jyrki Kataisen vaalilupauksista sekä niiden toteumisesta tulee lähinnä mieleen hiusöjymijonääri Luizi Gravatto. Timo Pekander

...

In memoriam

Aaro Ikonen 1918 - 2007

Aaro Ikonen tuli puolueen toimintaan jo SMP:n aikaan ja oli mukana Perussuomalaisten perustavassa kokouksessa 1995. Korpilahden Perussuomalaisten aktiivisena toimijana ja kantavana voimana hän jaksoi viimeisiin elinpäiviinsä sakka. Keski-Suomen piiritoimikunnan jäsenyydestä hän jättäytyi varajäseneksi vuonna 2005 osallistuen kuitenkin lähes kaikkiin kokouksiin.

Puoluevaltuuston jäsenenä hän toimi vuoteen 2005 saakka. Siltä osin ympyrä sulkeutui hänen luovuttuaan tehtävästä Kokkolan puoluekokouksessa.

Korpilahden kunnanvaltuutetuksi Aaro Ikonen valittiin vuonna 2000. Hän toimi aktiivisesti myös Oikeutta Eläkeläisille yhdistyksessä SMP:n ajoista lähtien.

Vielä jäätyään eläkkeelle maanviljelyksestä Aaro Ikonen puolusti voimakkaasti suomalaista tuotantoa ja etenkin juuresten viljelyä. Myös veteraanien kysymykset olivat hänelle läheisiä. Raimo Vistbackan kautta hän sai ajettua läpi periaatteen, että kuntoutusmääräraha on käytettävissä myös veteraanin tilaan ja terveyden laituskuntoutusta paremmin sopivalla muulla tavalla, esimerkiksi apuvälineiden hankintaan.

Aaro Ikonen kuoli elokuussa kotonaan ja haudattiin perhepiirissä hiljaisesti.

Järvenpään Toiminta- ja Palvelukeskuksen henkilökunta ihastelemassa Järvenpään Perussuomalaisten lahjoittamaa joulukuusta. Henkilökunta lausui kuin yhdestä suusta, ettei heillä koskaan ennen ole ollut yhtä hienoa kuusta kuin nyt. Kuusen toimittajana oli Järvenpään PS pj Heimo Mikkanen.

Pohjois-Karjalan piirijärjestö kokoontui

PerusS:n Pohjois-Karjalan piirin syyskokous pidettiin Joensuussa 2.12.2007. Paikalla olivat kansanedustaja Pentti Oinonen, puoluesihteerit Ossi Sandvik ja nuorten toiminnanjohtaja Antti Valpas. Piirijärjestön johdossa jatkaa Osmo Kokko. Piiritoimikunnan muiksi jäseniksi valittiin:

Olli Puhakka (Ilomantsi), Martti Helenius (Joensuu), Satu Jumppanen (Joensuu), Martti Mononen (Joensuu), Jaakko Uuksulainen (Kesälahti), Kauko Ryhänen (Kontiolahti), Kati Suomalainen (Kontiolahti), Esko Hyttinen (Liperi), Juhani Kummumäki (Liperi), Pirkko Kuosmanen (Polvijärvi), Esa Turunen (Rääkkylä).

Varajäseniksi valittiin: Jouko Kärnä (Ilomantsi), Irmeli Hulkkonen (Joensuu), Veikko Tanskanen (Polvijärvi), Olavi Tikkanen (Rääkkylä), Toivo Kakkonen (Tohmajärvi).

Piirikokous antoi seuraavan julkilausuman:

EU:n jätevesiasetus on kohtuuton yksittäisille kotitalouksille. Valtion on tuettava niitä rahallisesti, ettei maaseutu autioidu tämän asian takia.

Ei kuntien pakkoliitoksille. Kuntaliitoskysymyksissä on noudatettava neuvoa-antavaa kuntalaisäänestystä ja sen tulosta.

Pienituloisten ansiotaso nostettava vähintään 700 euroon.

Kaukolämpöön ei pakkoliittymistä. Ihmisillä on oltava mahdollisuus omavalintaiseen lämmitysmuotoon.

Maanviljelijöiden tulotaso on turvattava. Sukupolvenvaihdos on mahdollistettava kohtuullisin veroin myös sukulaislapsille.

Haluan

Liittyä jäseneksi Perussuomalaiset-Sannfinländarna -puolueeseen. 25 euron jäsenmaksulla saan samalla PERUSSUOMALAINEN-lehden.

Tilata ainoastaan PERUSSUOMALAINEN -lehden:

Vuosittainen 30 euroa, 12 numeroa Lahjatilauks (maksajan tiedot sulkuihin alapuolelle)

1/2 vsk 20 euroa Näyttenumero, ilmainen

Tehdä osoitteenmuutoksen tms _____

Sukunimi	Etunimet	
Lähiosoite	Postinumero ja -toimipaikka	
Syntymäaika	Kotikunta	Ammatti/toimi/koulutus
Puhelin	Fax	Internet/Sähköposti
☐ Haluan osallistua vaalimateriaalin jakoon ja muuhun vaalityöhön		Jäsenhankkija
_____ / _____ 2007 Jäseneksi haluavan allekirjoitus _____		

**POSTI-
MAKSU
MAKSETTU**

PerusSuomalainen

Tunnus: 500 9637

00003 VASTAUSLÄHETYS